

Komunita Emmanuel

Zvyklosti

Čtvrté vydání

Červen 2018

Éditions Emmanuel

Předmluva k 4. vydání

Čtvrté vydání *Zvyklostí Komunity Emmanuel* navazuje na předchozí vydání z let 1999, 2002 a 2012. Ve třetím vydání již byla zanesena řada úprav podmíněných životem a rozrůstáním komunity, dnes přítomné v šedesáti zemích všech kontinentů a čítající téměř 12 000 členů.

Toto vydání *Zvyklostí* koresponduje se statutem Komunity Emmanuel, jehož proces vývoje se završil 15. srpna 2017 společným rozhodnutím Dikasteria pro laiky, rodinu a život a Kongregace pro klérus a vedl k založení Asociace kleriků Komunity Emmanuel, sdružení neoddělitelně spjatého s Komunitou Emmanuel, přispívajícího k upevnění povolání komunitních kněží a jejich příslušnosti ke Komunitě Emmanuel. Jedná se o statutární propozice, v církvi zcela unikátní, zaměřené na *communio* mezi všeobecným a služebným kněžstvím.

V roce 2011 Svatý otec Benedikt XVI. potvrdil, že Komunita Emmanuel je povolána vydávat svědectví o tomto bratrském *communio* a zvěstovat „*nový svět, který Kristus přišel ustavit*.“ Při audienci 7. dubna 2018 nás papež František povzbudil obdobně: „*Moc si přeji, aby uznání Asociace kleriků Komunity Emmanuel nepřispělo k oddělení kněží od ostatních členů komunity, laiků nebo zasvěcených osob, ale naopak aby oživilo ono krásné společenství – communio – životních stavů s komplementaritou různých povolání, s nímž máte zkušenost již více než 40 let*.“ Všichni členové Komunity Emmanuel vytvářejí ve skutečnosti jediné misijní tělo pro službu církvi. Klerici i laici jsou společně povoláni – ve vši pokoře, ale s odhodláním – „*k novému stylu spolupráce*“, jak to vyjádřil sv. Jan Pavel II. v posynodním apoštolském listu *Christifideles laici* (čl. 2), založeném na eklesiologii 2. vatikánského koncilu.

Díky dlouhé práci, kterou mezinárodní rada Komunity Emmanuel odvedla, bylo možné jasněji formulovat některé prvky našeho charismatu a statutárně upravit řízení komunity v mezinárodním měřítku. Papež František nám na již zmíněné audienci připomněl, že „*charisma Komunity Emmanuel je vepsáno v jejím jménu Emmanuel – Bůh s námi*“. Ano, protože on je s námi, můžeme adorovat Pána přítomného mezi námi; protože on je s námi, můžeme projevovat soucitění, když objevujeme jeho tvář a jsme si navzájem blízko; protože on je s námi a my jsme se s ním setkali v jeho živém slovu, můžeme ho zvěstovat společně.

Při reflexi našeho charismatu vyvstala potřeba upřesnit povolání Fraternity Ježíšovy v rámci Komunity Emmanuel. Členové komunity, kteří jdou fraternitní cestou, dosvědčují obnovou svého křestního zasvěcení tím, že jsou Ježíšovi bratři a sestry. Důsledně se společně zasazují o to, aby zazářilo charisma Komunity Emmanuel a aby podporovali její každodenní život.

V tomto vydání *Zvyklostí* najdete rovněž pravidla života pro muže a ženy angažované v celibátu pro Boží království. Jedná se o texty pojednávající o důležitém prvku růstu naší komunity. Umožní nám lépe poznat jedinečnost povolání těchto našich bratří a sester, abychom je mohli podporovat v povolání k sebedarování, odžívaném ve světě.

Čtvrté vydání *Zvyklostí* a příložených pravidel života bylo schváleno 8. června 2018 mezinárodní radou Komunity Emmanuel a radou Fraternity Ježíšovy pod mým vedením.

Připomínám, že *Zvyklosti* nelze chápat jako soubor zákonů, které by se měly striktně dodržovat. Jedná se spíše o prezentaci toho, co dnes máme v komunitě žít, a slouží k tomu, aby se uváděla do života nová Statuta Komunity Emmanuel a podporovala naše misijní kreativita. Nikdy by nám

Předmluva

neměly bránit, abychom se uzpůsobili místním podmínkám a kultuře různých zemí, samozřejmě v souladu s propozicemi mezinárodní rady a delegátů generálního moderátora pro příslušné zóny.

Zvyklosti budou přeloženy do dalších jazyků, ale referenční verzi zůstane francouzské vydání.

Svěřme naši komunitu v tomto mariánském roce přímlově Matky Emmanuele a svoji disponibilitu nabídněme Duchu svatému, aby nás vedl po stále nových cestách evangelizace.

Laurent Landete

generální moderátor Komunity Emmanuel

8. června 2018,
o Slavnosti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

Obsah

Předmluva k 4. vydání	2
1. Preambule	7
1. Komunita Emmanuel	7
Být ve světě, ale ne ze světa	7
Apoštolové Boží lásky a svědkové milosrdenství	8
Jednoduchý způsob života v duchu chudoby	8
Maria, matka Emmanuele	8
Vylití Ducha svatého	9
Chvály	10
Liturgie	10
Svátosti: eucharistie a svátost smíření	10
Adorace, soucítění, evangelizace	11
Společenství životních stavů	12
Univerzální povolání	12
Mystika Emmanuele	12
2. Fraternita Ježíšova	12
Specifické povolání	12
Disponibilita pro misii	14
Vzájemná solidarita členů Fraternity Ježíšovy	14
Maria, vzor zasvěcení a disponibility	15
2. Etapy života v Komunitě Emmanuel a Fraternitě Ježíšově	16
1. Etapy života v Komunitě Emmanuel	16
Poznávání Komunity Emmanuel	16
Etapa přijetí a rozlišování	16
Etapa angažovanosti v Komunitě Emmanuel	17
Předpoklady k angažovanosti	17
Neobnovení angažovanosti, dočasný nebo trvalý odchod z Komunity Emmanuel	19
Přidružení členové	20
Přidružení kněží a přidružení jáhni	20
Přidružení bratří a přidružené sestry	20
Přátelé komunity	21
Doprovázení při jednotlivých etapách cesty	21
2. Etapy života ve Fraternitě Ježíšově	21
3. Komunitní život: maisonnée	23
Maisonnée je přednostním místem komunitního života	23
Otevřená maisonnée a apoštolská maisonnée	25
Organizační záležitosti pro maisonnée	25
Role vedoucího maisonnée	25
Zakotvení maisonnée	26
4. Komunitní život: komunitní setkání, misie a služby	27
1. Komunitní setkání neboli „komunitní víkendy“	27
Specifické potřeby mladých lidí	28
Komunitní svátky	28
2. Služby a misie	28
5. Komunitní život: doprovázení	29
1. Obecné uvedení	29
2. Organizační zajištění doprovázení	30
3. Věcný základ doprovázení v Komunitě Emmanuel	30

Správné pochopení Komunity Emmanuel	30
Příklady závazků	31
Prostor pro svobodu a naději	32
4. Specifické záležitosti doprovázení	33
Výběr doprovázejících	33
Role doprovázejícího	33
Vlastnosti vyžadované u doprovázejícího	34
Postoje, které má doprovázející rozvíjet	34
Četnost doprovázení a jeho průběh	34
Doprovázení v místech, kde má komunita málo členů	34
Doprovázení manželských párů a snoubenců	35
Doprovázení kněží a jáhnů	35
Kritéria pro výběr doprovázejících kněží a jáhnů	36
Doprovázení seminaristů	36
Doprovázení mužů a žen angažovaných v celibátu pro Boží království	36
Kritéria pro výběr doprovázejících angažovaných v celibátu pro Boží království	36
Doprovázení těch, kdo žijí v akceptovaném celibátu	36
Specifika při doprovázení mladých	37
Specifika při doprovázení členů Fraternity Ježíšovy	37
6. Formace	38
1. Počáteční komunitní formace	38
2. Průběžná komunitní formace	40
3. Specializovaná apoštolská formace	40
4. Formace k vykonávání zodpovědnosti	41
5. Formace členů Fraternity Ježíšovy	41
7. Klerikové v Komunitě Emmanuel: kněží a trvalí jáhni	42
I. Obecná ustanovení pro kleriky	42
I.1. Povolání do Komunity Emmanuel i do Fraternity Ježíšovy	42
I.2. Propojení s Komunitou Emmanuel a s Fraternitou Ježíšovou	42
I.3. Asociace kleriků Komunity Emmanuel	42
I.4. Postup pro včlenění do asociace	43
a. Dočasné vevázání	43
b. Trvalé vevázání	44
I.5. Inkardinace kleriků a jejich vztah k biskupovi, diecézi a komunitě	45
I.6. Disponibilita klerika k poslání pracovat pro všeobecnou církev i pro komunitu	46
II. Ustanovení pro kněze	46
II.1. Obecná ustanovení	47
a. Bratr a kněz: všeobecné kněžství věřících a služebné kněžství	47
b. Propojení s Komunitou Emmanuel	47
c. Bratrský život mezi kněžími	47
II.2. Církevní statut kněze Komunity Emmanuel	48
a. Věrnost kněze učitelskému úřadu církve a jeho role v liturgii	48
b. Disponibilita kněze plnit celocírkevní i komunitní poslání	48
II.3. Praktický život kněží Komunity Emmanuel	49
II.3.1. Závazky komunitních kněží	49
II.3.2. Místa společného bydlení kněží (farnosti, poutní místa, formační domy...)	51
II.3.4. Některé základní postoje kněží	52
II.3.5. Směrnice pro službu ve farnosti svěřené knězi Komunity Emmanuel	53
II.3.6. Postup při vevazování se seminaristů a kněží	54
III. Ustanovení pro jáhny	55
III.1. Rozlišení povolání k trvalému jáhenství členů Komunity Emmanuel	55

III.2. Komunitní program počátečního rozlišování a formace	56
III.3. Období diecézní formace k jáhenství	56
IV. Přidružení klerikové v Komunitě Emmanuel	57
V. Vstup přidružených kleriků do Asociace kleriků Komunity Emmanuel	58
8. Celibát pro Boží království v Komunitě Emmanuel	60
Přijetí povolání k celibátu	60
Podpora povolání celou komunitou	60
Povolání určené mužům i ženám	60
Ženy angažované v celibátu pro Boží království	61
Muži angažovaní v celibátu pro Boží království	62
9. Manželské páry a rodiny v Komunitě Emmanuel	63
1. Místo lidí, kteří uzavřeli manželství, v Komunitě Emmanuel	63
2. Život manželů	64
3. Služba životu	65
4. Podíl na rozvoji společnosti	66
5. Podíl na životě a poslání církve	66
6. Formace	67
7. Manželské páry zasvěcené ve Fraternitě Ježíšově	67
10. Svobodní bratři a svobodné sestry	68
11. Mladí z Emmanuele	70
Účast na apoštolských aktivitách Komunity Emmanuel	70
Cesta pro mladého člověka do Komunity Emmanuel	70
Koordinování mladých z Emmanuele a „místa pro život a misii“	72
Rezidenční bydlení pro mladé	73
Povolání ke kněžství a k celibátu pro Boží království	73
12. Specifická poslání: stálí pracovníci Komunity Emmanuel	75
13. Specifická poslání: Oslavený kříž	76
Radostní svědkové Kristova vítězství	76
Nabídnutí života za misie	76
Modlitební angažmá	77
Přizpůsobení v komunitním životě	77
Kritéria pro rozlišování	78
Solidarita projevovaná členy Komunity Emmanuel	78
14. Vedení Komunity Emmanuel a Fraternity Ježíšovy	79
1. Mezinárodní vedení Komunity Emmanuel	79
Generální moderátor	79
Delegování generálním moderátorem	79
Mezinárodní rada Komunity Emmanuel	79
Rada Fraternity Ježíšovy	80
Zodpovědnosti stanovené statuty	80
Mezinárodní sekretariát	81
Poradní výbory	81
Komuniální kolegium	82
Transverzální služby	82
Mezinárodní výkonné orgány	83
2. Vedení komunitních provincií	84
Vlastnosti vyžadované u zodpovědného za provincii	86
Komunitní regiony	86
Místní koordinace mladých z Emmanuele	86
Desátek a finance	86

Odvolání se ke generálnímu moderátorovi	87
Terminologický slovník	88

1. Preambule

1. Komunita Emmanuel

- 1.1. Komunita Emmanuel „sdužuje věřící všech životních stavů, kteří touží zapojit se společně do sekulárního a současně kontemplativně-apoštolského života v katolické církvi“ (SCE, čl. 1). Je komunitou sdílení života: ti, kdo do ní vstupují, odpovídají na Boží volání **být spolu pro pokrok ve svatosti, službu a hlásání Krista**. Toto povolání je stvrzeno papežským uznáním Komunity Emmanuel za mezinárodní veřejné¹ sdružení² věřících.
- 1.2. Komunita Emmanuel je součástí „proudu milostí“ katolické charismatické obnovy (viz SCE, preambule) i misionářského proudu z počátku 20. století, kdy se mnoho laických hnutí zmobilizovalo k evangelizaci a obnově křesťanského života. Katolická charismatická obnova je charakteristická zkušeností s vylitím Ducha svatého.³

1.A. Emmanuel, Bůh s námi

- 1.3. „*Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Emmanuel*“ (Iz 7,14 a Mt 1,23). Povolání Komunity Emmanuel je zcela vepsáno v jejím jménu „Emmanuel“, Bůh s námi. Kristus-Emmanuel přišel na svět a vtělil se, aby lidem přinesl spásu a byl nám blízko. „Být Emmanuelem“ podle obrazu Krista pro členy komunity znamená žít ve spojení s Bohem (viz 1.4.) ve světě (viz 1.5.), stát se apoštoly lásky a svědky Božího milosrdenství (viz 1.7.), vést jednoduchý způsob života v duchu chudoby (viz 1.8 a 1.9) a přijmout k sobě Pannu Marii (viz 1.10).
- 1.4. Kristus povolává každého člověka ke svatosti: „*Buďte svatí jako je svatý váš Otec v nebesích*“ (Mt 5,48). Komunita Emmanuel je svým členům především cestou ke svatosti a ke spojení s Bohem.⁴ Vše, co jim poskytuje v duchovní rovině (adorace, soucítění, evangelizace, přijímání svátostí,⁵ sebedarování, přijetí Panny Marie) i co se týče konkrétních prostředků (doprovázení, domácí společenství – „maisonnée“, sdílení duchovních i materiálních dober, bratrský život, vedení duchovního zápisníku atd.), je zaměřeno na posvěcování každého člena komunity pro spásu světa. Povolání ke svatosti a touha evangelizovat láskou jsou nejhlubší pohnutkou veškerého zapojení v komunitě.

Být ve světě, ale ne ze světa

- 1.5. Následování vtěleného Krista pro členy komunity znamená žít jako misionáři tam, kam je Bůh postavil (viz 1.25): **být ve světě, ale ne ze světa**. Mají milosti křtu rozvinout v sekulárním životě (v rodině, ve společnosti, v oblasti kultury, v práci, ve službě druhým), aby tam vnášeli Krista a byli znamením Emmanuele pro druhé: „*Z rozšíření Komunity*

¹ Srov. kánon 116 Kodexu kanonického práva: „Veřejné právnické osoby jsou soubory osob nebo věcí, které ustavuje příslušný církevní představený, aby v mezích jim stanovených účelů jménem církve podle ustanovení práva plnily sobě svěřený vlastní úkol z oblasti veřejného prospěchu; ostatní právnické osoby jsou soukromé.“

² Komunita byla dne 8. prosince 1992 uznána nejprve jako soukromé mezinárodní sdružení věřících podle pontifikálního práva, 20. června 2009 byla rozhodnutím Papežské rady pro laiky ustavena veřejným sdružením.

³ Viz např. Denis BIJU DUVAL, *L'effusion de l'Esprit Saint* (Vylití Ducha svatého), vyd. Emmanuel; dále Albert-Marie DE MONLÉON, *Rendez témoignage, le Renouveau charismatique catholique* (Vydávejte svědectví, Katolická charismatická obnova), vyd. Mame.

⁴ Tato skutečnost je ve shodě s 2. vatikánským koncilem, který připomíná všeobecné povolání ke svatosti (viz *Lumen gentium*, kap. 5. K tomuto tématu viz dále *Novo millennio ineunte*, čl. 30-31.

⁵ Svátost eucharistie a svátost smíření (viz 1.20 a 1.21).

Emmanuel v mnoha diecézích a zemích z různých kontinentů se schválením tamních biskupů je možné poznat, že Komunita Emmanuel přispívá k obohacování života církve a stává se stále více znamením Boha s námi.“ (Schvalovací dekret statut z roku 1992)

- 1.6. Komunita Emmanuel je v podstatě sekulární. Její členové se plně angažují ve společnosti, slouží jí svými prostředky, svými kvalitami i talenty. Nesnaží se – například z důvodu větší dostupnosti pro misii – stáhnout se ze světa nebo omezovat na minimum svůj pracovní nebo rodinný život, ani službu druhým. Jde jim o to, aby jako Kristovi svědkové „ve světě, ale ne ze světa“ se bezvýhradně angažovali podle hodnot evangelia a z něho plynoucích důsledků.

Apoštolové Boží lásky a svědkové milosrdenství

- 1.7. Členové komunity zvěstují slovy i skutky Boží lásku k lidem a jeho milosrdenství pro hříšníky. Boží milosrdenství, zjevené Kristovou smrtí a jeho probodeným Srdcem (viz Jn 19,34), komunitu zvláštním způsobem sblíží s poselstvím Paray-le-Monial:⁶ „*Hle, Srdce, které tak milovalo lidi.*“ Když členové komunity hlásají tuto lásku, otevírají brány naděje:
„*Nelze připustit, aby existoval nějaký člověk, tak špatný a tak zvrácený, aby mu nemohla být dána bezpečná naděje na odpuštění, jestliže opravdu lituje svého poblouznění. Kristus, který zemřel za všechny lidi, chce, aby v jeho církvi byly vždy otevřeny brány odpuštění každému, kdo se vzdálí od hříchu.*“ (Katechismus katolické církve, čl. 982)
Být apoštolem lásky a svědkem milosrdenství znamená rovněž být zdrojem smíření mezi lidmi a tvůrcem pokoje.

Jednoduchý způsob života v duchu chudoby

- 1.8. Emmanuel přišel na svět jako chudý mezi chudé. Podle jeho příkladu je celá komunita povolána žít ve světě jednoduchým způsobem života v duchu chudoby.
- 1.9. Jednoduchost života je součástí povolání členů komunity jako celku. Zahrnuje stránku materiální, lidskou i duchovní.
- Duch chudoby se projevuje volbou jednoduššího způsobu života a dobrovolného uskrovnění tak, aby se vytvořil prostor tomu, co je podstatné, totiž připodobnit se Kristu, který se stal chudým. Jedním z prostředků, které komunita poskytuje k realizaci uskrovnění s ohledem na spravedlivé dělení, je desátek (statuta ho nazývají „určitý finanční příspěvek“ [SCE, čl. 20]; viz též 5.23 a 15.38 a násl.). Dalšími prostředky jsou vzájemná pomoc, solidarita nebo velkorysé darování svého času (ve volnu, o prázdninách, apod.) pro službu církvi a pro misie.
  - Povolání k jednoduchému způsobu života v duchu chudoby členové komunity chápou a žijí tak, že následují „malou cestu“ svatě Terezie od Dítěte Ježíše.
  - V komunitním životě to rovněž znamená přijímat navzájem projevy naší chudoby (nemoci, nedostatky, slabosti atd.) a společně je nést.

Maria, matka Emmanuele

- 1.10. Členové Komunity Emmanuel se chtějí – po vzoru Panny Marie při Zvěstování – otevírat obdarování Ducha svatého, aby mohli přijmout Ježíše jako Slovo Boží a evangelizací ho dávat světu.

- 1.11. Spolu s Ježíšem a apoštoly se členové komunity učí žít s Pannou Marií, Matkou Emmanuele,

⁶ Viz příloha 2.

v každodenním životě. Maria je jim vzorem svatosti a evangelizace, neboť dala světu toho, který mu přinesl spásu. Maria je rovněž ochránkyní angažovanosti všech členů komunity a zárukou jejich věrnosti: „*Láska k Marii, Matce Emmanuele, která ho jako první vnesla do světa, zajišťuje věrnost prvotnímu povolání.*“ (Schvalovací dekret statut, 8. prosince 1992) Proto se členové Komunity Emmanuel svěřují do přímluvné modlitby Panny Marie a spolu se členy Fraternity Ježíšovy (viz 1.49) se rádi denně modlí modlitbu zasvěcení Ježíši skrze ruce Panny Marie podle svatého Ludvíka Marie Grigniona z Monfortu.

1.B. Milosti komunity

1.12. „*Základní milost komunity pochází z eucharistické adorace Boha skutečně přítomného uprostřed nás, tedy „Emmanuele”. Při adoraci se rodí soucítění se všemi lidmi, kteří hynou hladem, ať už hmotně či duchovně, a ze soucítění se pak rodí žízeň po evangelizaci v celém světě, zvláště mezi těmi nejzuboženějšími. Do života církve Komunitu⁷ Emmanuel zakorěňují základní prvky komunitního života a apoštolátu – vylití Ducha svatého, naslouchání Božímu slovu, oddanost Matce Boží Panně Marii, přijímání svátostí, slavení liturgie a communio všech životních stavů.*“ (SCE, preambule a-b) Zakladatel Komunity Emmanuel Pierre Goursat⁸ žil tuto milost konkrétně a předával ji členům komunity.

Vylití Ducha svatého

1.13. Vylití Ducha svatého otvírá srdce Duchu svatému, a tak člověk jeho vedení zcela vydává svůj život. Vychází to především z **Boží iniciativy**, jíž Bůh vstupuje do života lidí jako **blízká živá bytost**. Lidé obnovení zkušeností s vylitím Ducha poznávají nebo znovu nacházejí význam svého křtu a biřmování a odpovídají na ně svým **obrácením**, tedy změnou života, která jim umožňuje, aby Boha postupně činili centrem svého života.

1.14. Ovoce této zkušenosti je:

- **schopnost oceňovat krásu Božího slova** a přijímat je jako slovo aktuální, živé a účinné. Proto si členové komunity zvykli zapisovat slova do deníčku, aby je mohli snáze meditovat a uskutečňovat. „*Blaze těm, kteří slyší Boží slovo a zachovávají je.*“ (Lk 11,28)
- **modlitební život** v nejrůznějších podobách: modlitba osobní i společná, chvály, přímluvy atd.
- časté přistupování ke **svátostem**, jimiž se živí a podporuje autentický život v Duchu svatém
- touha po komunitním životě⁹
- horlivost při hlásání evangelia
- prohlubování křesťanského života založené na **božských ctnostech**
- láska k církvi a důvěra k jejímu učitelskému úřadu

⁷ Terminologická poznámka: Výraz „komunita“ se tu nepoužívá v užším smyslu pro označení společenství žijícího pod jednou střechou, ani řeholní komunity, ale v širším smyslu takového sdružení, které oživuje jeden společný komunitní duch. Termíny „komunita“ a „komunitní“ v těchto statutech nikdy neodkazují na řeholní život, ale vztahují se vždy pouze k životu ve sdružení, jak jej předkládají kán. 298-311 a 320/CIC a 573-583/CCEO.

⁸ Pro lepší poznání Pierra Goursata, viz Bernard PEYROUS a Hervé-Marie CATTÀ, *Le Feu et l'Espérance* (Oheň naděje), vyd. Emmanuel; Martine CATTÀ, *Pierre Goursat. Paroles* (Slova Pierra Gourstata), vyd. Emmanuel; Francis KOHN, *Prier 15 jours avec Priere Goursat, fondateur de la Communauté de l'Emmanuel* (Modlit se 15 dnů se zakladatelem komunity Emmanuel Pierrem Goursatem), vyd. Nouvelle Cité.

⁹ Komunita se rodí z této zkušenosti Ducha: „Charismata mají ze své podstaty vlastnost být sdělována a působí „zvláštní duchovní spřízněnost mezi mnoha lidmi“ (*Christifideles laici*, čl. 24) a přátelství v Kristu, v němž se rodí nová hnutí“ (Jan Pavel II., promluva při svatodušní vigílii roku 1998)

- 1.15. **Charismata**, „*projevy Ducha ke společnému prospěchu*“ (1 Kor 12,7), se šíří ve své rozličnosti a provázejí lidi na cestě obrácení a evangelizace, k níž jsou povoláni, aby následovali Krista.

Chvály

- 1.16. Vylití Ducha svatého umožňuje, aby život člověka byl proniknut chválou. Členové komunity tím, že uskutečňují výzvu Pána Ježíše: „*Stále se radujte [...] a za všech okolností děkujte Bohu*“ (1 Tes 5,16-18), zakoušejí ve svém každodenním životě skutečnou Boží přítomnost a svědčí o ní světu. Zavazují se „*ke každodenní modlitbě chval, konané radostně a nakolik možno i komunitně*“ (SCE, čl. 15).
- 1.17. Modlitba chval se v životě komunity objevuje při mnoha příležitostech: v rodině, v maisonnée, při komunitních setkáních i jejich službách atd. Není jí vymezen prostor pouze při určitých celcích činností praktikovaných v komunitě či soukromě. Členové Komunity Emmanuel touží každý okamžik svého dne prožívat ve chvále. Neustálá modlitba, k níž je Pán volá, je především modlitbou chval. Poznávají, že v každé události všedního dne, ať už je radostná nebo obtížná, lze najít důvod k oslavě Boha, neboť „*všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha*“ (Řím 8,28). Bůh se nemění, ale chvála mění jejich pohled na každodenní události, posiluje jejich víru a umožňuje jim žít v důvěře a radostném odevzdání se Pánu v přítomném okamžiku.
- 1.18. Pro členy Komunity Emmanuel je chvála způsobem života, který utváří jejich osobnosti a rovněž buduje komunitu. Odvádí je od sebe samých, podněcuje k objevování dobročinné lásky a k naslouchání bratřím. Je důležitá i pro evangelizaci.

Liturgie

- 1.19. Komunita Emmanuel liturgii vnímá a prožívá nesena milostí chval, adorace a naslouchání Božímu slovu. Slavení liturgie živí komunitní život a její krása se dotýká srdcí lidí při evangelizaci. Členům komunity záleží na tom, aby z tohoto Božího daru skutečně žili. Dbají na to, aby ho usilovně rozvíjeli formací a vhodnou přípravu, ale i tím, že nacvičují zpěvy, nebo je dokonce sami skládají.

Svátosti: eucharistie a svátost smíření

- 1.20. Ústřední místo v životě komunity i jejích členů zaujímá eucharistie. „*Členové Komunity Emmanuel se zavazují podle svých možností [...] ke každodenní účasti na slavení eucharistie.*“ (SCE, čl. 15) Každodenní účast je pro všechny životně důležitá: umožňuje jim „*učinit Ježíše středem svého života*“ (SCE, preambule) a přijímat ho jako pokrm (viz Jn 6,55). Eucharistie posiluje jejich sjednocení v lásce, je zdrojem, díky němuž se stávají adorátory uprostřed světa. Zasazuje každou jejich činnost do kontemplace a otevírá je pro Ježíšovo soucítění.

Schvalovací dekret statut z 8. prosince 1992 výslovně říká, že milosti adorace, soucítění a evangelizace plynou z eucharistie: „*Členové komunity chtějí v adoraci, soucítění a evangelizaci prožívat skutečnost Emmanuele, 'Boha s námi v každodenním životě'. Slavení eucharistie, eucharistická adorace a kontemplativní život ve světě otevírají jejich srdce pro soucítění s Ježíšem, který povolává k lásce a službě nejchudším, k evangelizaci a nesení Kristova světla do různých kultur a společností.*“

- 1.21. „*Členové Komunity Emmanuel se zavazují podle svých možností [...] k pravidelnému*

*přístupování ke svátosti smíření*¹⁰ (SCE, čl. 15). Zakoušejí pak nevyčerpatelné Boží milosrdenství a čerpají nové síly pro pokrok na cestě ke svátosti. Sami se pak díky této zkušenosti stávají svědky milosrdenství (viz 1.7).

Adorace, soucítění, evangelizace

1.22. Adorace, soucítění a evangelizace jsou základem, v němž spočívá charisma Komunity Emmanuel.

1.23. „Členové Komunity Emmanuel se zavazují podle svých možností ke každodenní delší **adoraci** (pokud možno před Nejsvětější svátostí).“ (SCE, čl. 15). Dělají to, aby kontemplovali Krista přítomného v eucharistii, který dává svůj život z lásky pro spásu všech lidí. Adorují nejen za sebe, ale za všechny lidi. Otevírají své srdce nekonečné Boží lásce, aby se tato milosrdná láska vylila na celý svět. Sami sebe nabízejí jako oběť, aby tak odpověděli na žízeň po lásce, kterou vyjádřil Kristus na kříži (viz Jn 19,28).

1.24. „*Kontemplace nás učí vidět všechno ve světle soucítění*“ (Katechismus katolické církve, čl. 2715). Každodenní adorace tudíž vede členy komunity k tomu, že sdílejí Kristovo vcítění se do lidstva a jeho **soucítění** s těmi, kdo „*hynou hladem, ať už hmotně nebo duchovně*“ (SCE, preambule a). Soucítění se projevuje konkrétně v jejich chování a prostřednictvím jednotlivých komunitních aktivit. V ubohém a trpícím člověku si nechává projevovat lásku sám Ježíš (viz Mt 25,40).

Adorace přivádí členy komunity ke zjištění, že v největší bídě a nejhlubším utrpení se nachází lidé, kteří neznají Boha nebo se od něj oddělili hříchem, a poskytuje jim možnost podílet se na soucítění samého Boha, jež našlo své vyjádření v Ježíšových posledních slovech na kříži: „*Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, [...] aby skrze něj byl svět spasen.*“ (Jn 3,16-17) Pravým Ježíšovým soucítěním je zachránit lidi stvořené Otcem, a proto učedníkem Emmanuele se stane ten, kdo hoří touhou přispívat spolu s Kristem ke spáse všech lidí.

1.25. Adorace a soucítění přivádějí k **evangelizaci**, komunitnímu povolání potvrzenému schvalovacím dekretem statut z 8. prosince 1992: „*Povolání komunity Emmanuel k účasti na misijním působení církve v současném světě potvrzuje nyní, v očekávání roku 2000, především adventní výzva Svatého otce k nové evangelizaci.*“

Členové Komunity Emmanuel sdílejí radosti a naděje, smutky i úzkosti všech lidí, především chudých a trpících (viz *Gaudium et spes*, čl. 1), a z popudu Ducha svatého jim chtějí pokorně naslouchat a sdílet s nimi naději na spásu.

1. Evangelizace se v první řadě týká člověka, který evangelizuje – nejprve on se má nechat evangelizovat a proměnit Pánem.
2. Každý evangelizuje individuálně aktivitami v okruhu svých známých, v rodině, mezi přáteli, v zaměstnání apod. Každý člen komunity je tedy misionářem tam, kde žije; ostatní ho k tomu stimulují a podporují ho v tom.
3. Evangelizace zahrnuje též účast každého na apoštolském díle započatém komunitou ve snaze odpovědět na nové skutečnosti v oblasti sociální, ekonomické, politické i kulturní,¹¹ a to zapojením se do přímé evangelizace (na ulici, po domech aj.), do evangelizace rodin, lidí v produktivním věku, mládeže apod.
4. Evangelizace se projevuje rovněž v zapojení do aktivit místní nebo univerzální církve.
5. A konečně evangelizace se uskutečňuje ve všech posláních, jež církev Komunitě Emmanuel výslovně světila.

¹⁰ Doporučuje se jednou měsíčně.

¹¹ K tomu viz apoštolská exhortace Jana Pavla II. *Christifideles laici*, čl. 3.

- 1.26. Podle příkladu svaté Terezie z Lisieux, patronky misií, uskutečňují členové Komunity Emmanuel svoje misijní povolání také tím, že Pánu odevzdávají své malé oběti, mrzutosti každodenního života a všechny možné obtíže (zkoušky, nemoci, postižení atd.).

Společenství životních stavů

- 1.27. Komunita Emmanuel je zřízena k posvěcování a k misii, což je společné povolání Božího lidu (viz *Lumen gentium*, čl. 11). Nabízí k tomu prostředky, dostupné všem pokřtěným a biřmovaným, a tak již na svém počátku shromáždila do jediného společenství všechny životní stavy: laiky (žijící v manželství i svobodné), laiky angažované v celibátu a kleriky (kněze i jáhny). Milost společenství jakožto communia je neoddělitelně spjata s charismatem Komunity Emmanuel, což potvrzují její statuta: „*Odžívání církve jako společenství (eklesiologie communia) v komplementaritě životních stavů – především communia mezi všeobecným a služebným kněžstvím¹² – je v centru duchovního, bratrského i misionářského života členů Komunity Emmanuel.*“ (SCE, preambule c)

Touha po bratrském společenství všech životních stavů se v církvi objevila relativně nedávno a dostala formu novým Kodexem kanonického práva z roku 1983, který je jedním z plodů 2. vatikánského koncilu.

Členové komunity se z titulu svého křtu navzájem podporují v povolání žít všeobecné kněžství věřících a podílet se na královském a prorockém úřadu Ježíše Krista (viz *Lumen gentium*, čl. 10-13)

- 1.28. Přítomnost všech životních stavů v Komunitě Emmanuel je určující pro její povolání a je nezbytná jak k evangelizaci, tak k posvěcování všech. Zkušenost ukazuje, že společná práce přináší hojné misijní ovoce a že věrnost každého jednotlivce svému povolání přispívá k posvěcování všech ostatních.

Univerzální povolání

- 1.29. Komunita Emmanuel se velmi brzy z Francie, kde vznikla, rozšířila i za její hranice. Dnes je přítomna v mnoha zemích všech světadílů. Mezinárodnost komunity s rozmanitostí kultur a jazyků je výzvou žít v jednotě s bohatstvím rozdílů a ve vzájemném doplňování se mezi jednotlivými národy. Charisma Emmanuele pro kontemplativní a misijní život ve světě se na každém místě uzpůsobuje kultuře, jazyku a místní situaci se zřetelem k celku.

Mystika Emmanuele

- 1.30. Posvěcování a evangelizaci nelze oddělovat. Bůh nám tím dává možnost, abychom v církvi všichni společně odpovíděli na povolání ke svatosti a k misii uprostřed světa. Pierre Goursat takovýto každodenní život ve spojení s Kristem nazýval „*mystika Emmanuele*“, tedy život v naslouchání Duchu svatému, v adoraci, bratrské lásce a ve chvále.

2. Fraternita Ježíšova

Specifické povolání

¹² Srov. 2. vatikánský koncil, konstituce *Lumen gentium*, čl. 10: „Všeobecné kněžství věřících a kněžství služebné čili hierarchické se sice od sebe liší podstatně, a ne pouze stupněm, přesto však jsou ve vzájemném vztahu, neboť jedno i druhé – každé svým vlastním způsobem – má účast na jediném kněžství Kristově.“

- 1.31. **Fraternita Ježíšova je partikulární povolání v Komunitě Emmanuel.**
„Někteří katoličtí křesťané z Komunity Emmanuel mohou v ní obdržet i specifické povolání darovat sebe sama, a to zasvěcením¹³ se ve Fraternitě Ježíšově, spojeným se závazkem disponibility pro komunitní misie“ (SCE, preambule d)
- 1.32. Vyjádřením povolání do Fraternity Ježíšovy je zasvěcení, tj. *„dobrovolné obnovení křesťanského zasvěcení (viz *Lumen gentium*, 10) jakožto úplného sebedarování, odžívaného v Komunitě Emmanuel se závazkem, kterým se člověk dává k dispozici Pánu pro službu církvi a pro evangelizaci.“ (SCE, preambule f)*
Osoby všech stavů, které přijímají od Boha toto specifické povolání, mají směřovat k naprostému a definitivnímu sebedarování ve službě Pánu a v misii. **Uznávají, že místem, kde obvykle a přednostně mají toto povolání naplňovat, je Komunita Emmanuel,** i když se jejich životní stavy nebo profesní činnosti liší: *„Ať už je jejich životní stav jakýkoliv – tímto zasvěcením přijímají v Komunitě Emmanuel povolání definitivně se darovat Kristu, aby jí byli oporou v každodenním životě i jejím evangelizačním poslání.“ (SCE, preambule d)*
- 1.33. Členové Fraternity Ježíšovy žijí svoje zasvěcení společně jakožto bratři a sestry Pána Ježíše. Ve Fraternitě Ježíšově se vytváří konkrétní bratrské společenství, každý se stává darem pro druhé a přispívá ke vzájemnému posvěcování bratří a sester.
- 1.34. **Fraternita Ježíšova je pokladnicí komunitních povolání a věrnosti jejímu charismatu** (viz SCE, preambule d). Je srdcem Komunity Emmanuel. Všichni členové komunity jsou povoláni ke svatosti podle charismatu, které je Komunitě Emmanuel vlastní. **Ti, kteří vstoupili do Fraternity Ježíšovy, jsou navíc společně povoláni k rozhodnému a trvalému sebedarování, jež nese celou komunitu.**
Členové komunity, kteří jsou i ve fraternitě, žijí svoje povolání uprostřed světa, a to při svém rodinném životě i při svých profesních, sociálních a kulturních aktivitách. Někteří se mohou ve jménu tohoto povolání na delší či kratší dobu dát k dispozici jako stálí pracovníci (viz kap. 12) pro misijní služby a díla komunity.
- 1.35. Zasvěcení ve Fraternitě Ježíšově je vlastně obětováním celého života k následování Krista v Komunitě Emmanuel. Členové Fraternity Ježíšovy souhlasí s tím, že budou obětovat své nejrůznější těžkosti s úmyslem podílet se spolu s Kristem na spáse lidí (viz Kol 1,24), a dbají, aby to skutečně dělali v konkrétních situacích svého každodenního života.
- 1.36. Poněvadž zasvěcení ve Fraternitě Ježíšově je bezvýhradným odevzdáním se Pánu, jedná se z duchovního hlediska o definitivní rozhodnutí (viz SCE, preambule d), samozřejmě s respektem ke svobodě, kterou osobám ponechávají ustanovení kanonického práva a komunitních statut.
Z toho důvodu před přijetím do Fraternity Ježíšovy se musí provést důkladné rozlišování a při něm zvláště dávat pozor, zda se jedná o opravdové povolání, a ne pouze o výraz momentální disponibility k misijní službě (viz 2.29 a násl.).
- 1.37. **Podobně jako všichni členové Komunity Emmanuel i zasvěcení ve Fraternitě Ježíšově každoročně obnovují svůj závazek angažovanosti v Komunitě Emmanuel, aby tak vyjádřili věrnost, s níž odpovídají na Boží volání** (viz 2.17). Trvalé zasvěcení ve Fraternitě Ježíšově totiž v ničem nenarušuje svobodu a vlastní vůli toho, kdo tento krok

¹³ Terminologická poznámka. – Výraz „zasvěcení“ se tu používá ve smyslu zasvěcení pokřtěných podle *Lumen gentium*: „Vždyť pokřtění jsou svým znovuzrozením a pomazáním od Ducha svatého zasvěcení na duchovní chrám a na svaté kněžstvo.“ (LG 10)

učinil.

Člověk zasvěcený ve Fraternitě Ježíšově spolu s obnovením svého závazku angažovanosti v Komunitě Emmanuel rovněž obnovuje úkon obětování celého svého života po vzoru Ježíše Krista a disponibilitu pro misi, jež vyjádřil v den svého zasvěcení.

Pro člověka zasvěceného ve Fraternitě Ježíšově je tudíž obnovení závazku angažovanosti v Komunitě Emmanuel vždy spojeno s krokem zasvěcení, který již dříve učinil. Z toho důvodu lidé zasvěcení ve Fraternitě Ježíšově při obnově závazku angažovanosti používají jinou formuli než ostatní členové komunity (viz 2.17). Říkají:

„Já, [N], zasvěcený ve Fraternitě Ježíšově, obnovuji svůj závazek angažovanosti v Komunitě Emmanuel a potvrzuji svoji disponibilitu pro misie.“

Slovo „obnovuji“ je třeba chápat ne jako novou angažovanost, ale jako aktualizaci stávající angažovanosti, neboť zasvěcení ve Fraternitě Ježíšově ji učinilo definitivní angažovaností.

Disponibilita pro misi

- 1.38. K členství ve Fraternitě Ježíšově patří krok disponibility pro misi. Tato disponibilita je principem života fraternity, uplatňovaným v Komunitě Emmanuel při všem, co každý den přináší (viz 1.32), čímž celou komunitu nasměrovává k evangelizaci.
- 1.39. Disponibilita pro misi slouží k budování církve a uskutečňuje se dáváním sebe sama při událostech každodenního života, v maisonnée i při komunitních službách, včetně těch nejobyčejnějších. Patří k ní též otevřenost tomu, že na misie mohou být poslán někam daleko, ale i blízko, na kratší dobu či dlouhodobě (viz kapitola 13).
- 1.40. Disponibilita pro misi není nikdy v protikladu k trvalým lidským a křesťanským závazkům, k nimž byl člověk povolán již dříve, nicméně jakožto výraz naprostého sebedarování může přinášet i zlomy s dopadem do nejrůznějších oblastí. Mohou z ní vyplynout velké změny (rozhodnutí s dopadem na celou rodinu, přestěhování se, změna profese apod.), jindy jen každodenní drobné oběti (dát svůj čas, přijmout i skrovné služby apod.).
- 1.41. Misionář je vyslán. Nevolí si svůj úkol v misiích, přijímá jej. Disponibilita pro misie mu může úplně změnit plány, ale pokaždé je zdrojem radosti.¹⁴
- 1.42. Disponibilita není druh aktivismu. Má to být trvalá oběť lásky, a to i tehdy, když se misionářské působení v terénu stane obtížnějším, například kvůli věku či zdravotnímu stavu.
- 1.43. Disponibilita pro misi předpokládá, že každý bude mít důvěru k místnímu i mezinárodnímu vedení Komunity Emmanuel a Fraternity Ježíšovy. Vedení dbá o to, aby nevysílalo na misie, které by svou povahou nebo rozsahem nebyly slučitelné s povinnostmi základního životního stavu členů komunity (manželskými, rodičovskými, kněžskými atd.). Pokaždé je třeba respektovat svobodné rozhodnutí člověka.
Pouze generální moderátor Komunity Emmanuel po projednání s mezinárodní radou je oprávněn z titulu disponibility někomu navrhnout misie vyžadující velké životní změny: změnu zaměstnání, bydliště, vyslání do vzdálené země atd.
- 1.44. Zasvěcení ve Fraternitě Ježíšově uskutečňují disponibilitu rovněž v obvyklém apoštolském životě každé provincie. Přijímají a rozlišují návrhy svých místních zodpovědných na služby a poslání s postojem otevřenosti srdce, který je charakteristickým znakem disponibility pro

¹⁴Byl to i případ učedníků jdoucích do Emauz (viz Lk 24,18-35). Na cestě do Emauz, když jim Ježíš vysvětloval Písma, přijali vylití Ducha, o němž řekli: „Což nám nehořelo srdce, když s námi na cestě mluvil?“ (verš 32). Poté co poznali Ježíše při lámání chleba, totiž při eucharistii, přiměl je Duch svatý, aby se vzdali svých plánů a vrátili se do Jeruzaléma. Dali se mu k dispozici a spolu s apoštoly se stali misionáři a svědkové zmrtvýchvstání.

misie.

- 1.45. Disponibilita se projevuje jak přijetím nových misí, tak ochotou opustit dřívější misie.

Vzájemná solidarita členů Fraternity Ježíšovy

- 1.46. Zasvěcení ve Fraternitě Ježíšově zahrnuje rozměr vzájemné pomoci jak mezi jejími členy, tak i mezi odlišnými stavy. Touha po obrácení, po sebedarování, po věrnosti učení církve a po adoraci, kterou v sobě nese každý člen Fraternity Ježíšovy, vytváří prostředí vzájemné důvěry, kreativity a disponibility, v němž je společné povolání zakotveno. Tvoří i základ solidarity, jež spojuje všechny její členy, a projevuje se duchem dobročinné lásky, hmotnou i duchovní podporou bratří a sester a – nakolik je to komu možné – též poskytnutím osobních prostředků na misie.
- 1.47. Tím, že všichni členové Fraternity Ježíšovy se dávají k dispozici společně, může se každý z nich darovat plně.

Maria, vzor zasvěcení a disponibility

- 1.48. Vzorem zasvěcení a disponibility je Panna Maria. Ona svým „ano“ při zvěstování dala světu Spasitele a svým „ano“ pod křížem se stala matkou všech lidí. Členové Fraternity Ježíšovy se proto každý den zasvěcují Pánu Ježíši skrze ruce Panny Marie modlitbou podle svatého Ludvíka Marie Grigniona z Montfortu: *„Před tváří celého nebeského dvora volíme si dnes tebe, ó Maria, za svou Matku a svou Královnu. Ve vši podřízenosti a lásce ti odevzdáváme a zasvěcujeme svá těla i své duše, své bohatství vnitřní i vnější, plody svých dobrých skutků minulých, přítomných i budoucích. Tobě přenecháváme plné a neomezené právo nakládat s námi a se vším, co nám náleží, bez výjimky, podle tvého zaslíbení, k větší slávě Boží, v tomto čase i na věčnosti.“*

2. Etapy života v Komunitě Emmanuel a Fraternitě Ježíšově

- 2.1. Etapy, kterými se v Komunitě Emmanuel a Fraternitě Ježíšově prochází, odrážejí dynamiku, v níž se v postupných krocích snoubí Boží volání určitého člověka s jeho odpovědí. Jednotlivé etapy nejsou samy o sobě cílem, ale odpovídají růstu darování se Kristu a bratřím v komunitě a ve fraternitě. Rozlišování vždy dělají společně obě strany: člověk, který žádá o vstup, i komunita s fraternitou, která posuzuje objektivitu daného povolání.

1. Etapy života v Komunitě Emmanuel

- 2.2. Ve statutech se zmiňují dvě období: zkušební doba (od roku 2004 se zkušební doba nazývá „etapa přijetí a rozlišování“) a angažovanost. *„Závazku angažovanosti předchází zkušební doba. Její délka a etapy jsou stanoveny vnitřním předpisem, který po vyjádření rady Fraternity Ježíšovy schvaluje a provádí v něm změny mezinárodní rada Komunity Emmanuel.“* (SCE, čl. 11) Propozice následující v bodech **2.3 až 2.17 jsou ustanoveními vnitřního předpisu.**

Poznávání Komunity Emmanuel

- 2.3. Etapě přijetí a rozlišování obvykle předcházejí prvotní neformální kontakty s Komunitou Emmanuel, při nichž se zájemci mohou účastnit některých aktivit nebo komunitních setkání (otevřené maisonnée, komunitní víkendy, misie atd.). Doba potřebná k prvním kontaktům bývá různá, záleží na individualitě každého zájemce, jeho pružnosti a způsobu, jak se sbližuje s komunitou. Je-li to vhodné, doporučí se mu přistoupit ke svátosti biřmování (pokud ji ještě nepřijal) a získat zkušenost s vylitím Ducha, neboť ta je zakládající milostí komunity.¹⁵

Místní zodpovědní zajistí, aby se každému „regardánovi“ poskytlo vhodné doprovázení a spolu s ním stanoví délku doby na seznámení s komunitou. Po jejím vypršení s ním vše proberou, a buď se ukončí jeho účast na životě komunity, nebo vstoupí do etapy přijetí a rozlišování.

Etapa přijetí a rozlišování

- 2.4. Svátost biřmování je nezbytnou podmínkou pro vstup do etapy přijetí a rozlišování. Jestliže někdo projeví touhu do této etapy vstoupit a po setkání se zodpovědnými za provincii nebo jejich delegáty získá k tomu jejich souhlas, může vstoupit do etapy přijetí a rozlišování.

Vstup do této etapy se děje jednoduchým způsobem:¹⁶ zájemce za modlitebního doprovodu bratří a sester vysloví: *„Já [jméno] vstupuji do etapy přijetí a rozlišování v Komunitě Emmanuel.“*

Tento krok se obvykle odehrává při komunitních setkáních, výjimečně – se souhlasem zodpovědných za provincii nebo sektor – také v maisonnée, modlitební skupince, při sesích apod.

- 2.5. Etapa přijetí a rozlišování je na prvním místě dobou pro rozlišování povolání do Komunity Emmanuel. Komunita se zavazuje poskytovat člověku v této etapě pomoc k potvrzení skutečného povolání tím, že mu umožní účast na komunitním životě: na komunitních setkáních, maisonnée, doprovázení, formaci (viz SCE, čl. 21 a *Zvyklosti*, čl. 6.1) i službách (soucítění, evangelizace...). Místní zodpovědní se snaží zohlednit osobitost cesty každého z nových členů a domluví s nimi konkrétní opatření, aby v této etapě mohli postupně:¹⁷

- hlouběji porozumět komunitním milostem

¹⁵Viz k tomu přípravný kurz *Recevez l'Esprit Saint, comment se préparer à l'effusion de l'Esprit* (Přijměte Ducha svatého, jak se připravit na vylití Ducha), Ed. Emmanuel, 345 s., 2017.

¹⁶Vstup do etapy přijetí a rozlišování se nemusí nutně uskutečnit před vystavenou Nejsvětější svátostí.

¹⁷Postupné uskutečňování milostí i závazků v komunitě je pro etapu přijetí a rozlišování zásadní. Na to mají zodpovědní dbát u všech, ale zvláště u mladých.

- rozlišit, kam je Bůh volá
  - nachystat se na to, že se dají do služby Bohu a církvi
- 2.6. Etapa přijetí a rozlišování může trvat různě dlouho, obvykle to jsou tři roky. Nesmí však být kratší než dva roky a je dobře, když nepřekročí pět let.
- 2.7. Základem etapy přijetí a rozlišování je **osobní provázení**. Zajišťuje se komunitním doprovázením hned, jak jen to je možné,¹⁸ ale podílejí se na něm také zodpovědní, případně i další jimi pověřeni členové komunity. Poskytuje pomoc při rozlišování a pomáhá nově přijatému členu postupně si osvojovat komunitní závazky: osobní modlitbu, chvály, adoraci, účast na eucharistické oběti, službu, přilnutí k učitelského úřadu církve atd. Teprve když člověk začne žít z těchto milostí, bude moci postupně ověřovat, zda je povolán k angažovanosti v Komunitě Emmanuel.
- 2.8. Formaci osob v etapě přijetí a rozlišování mají na starost jednotlivé provincie (viz kap. 6). Pokud je to možné, doporučuje se vytvořit pro tyto osoby¹⁹ **formační maisonnée** (viz 6.8), umožňující postupnou a ucelenou dvouletou formaci.
- 2.9. Při formaci je důležitý i praktický rozměr: postupné osvojení si služby z lásky, života v Duchu svatém a uplatňování charismat. Je třeba seznámit se s jednotlivými komunitními aktivitami, účastnit se jich a rovněž se do nich zapojit; tak je lépe poznáme a objevíme při tom i svoje charismata. Tomu, kdo poznal, že je povolán do Komunity Emmanuel – a komunita jeho povolání ověřila –, je umožněno na konci etapy přijetí a rozlišování přijmout závazek angažovanosti. V opačném případě je třeba z komunity odejít.

Etapa angažovanosti v Komunitě Emmanuel

- 2.10. Krokem angažovanosti člověk dává najevo, že v Komunitě Emmanuel – jejích milostech i věcech, které se v ní vyžadují – spatřuje přednostní místo, kde má žít svoje povolání ke svatosti:
- spolu s ostatními členy komunity
  - v otevřenosti Duchu svatému
  - pro službu církvi
- Stává se tak plně členem Komunity Emmanuel a vyjadřuje souhlas, že bude žít podle *Statut Komunity Emmanuel*.

Předpoklady k angažovanosti

- 2.11. Vodítkem pro směřování do komunity a k tomu potřebným osobním rozhodnutím jsou objektivní skutečnosti, uvedené níže jako kritéria, jež je třeba postupně si osvojovat v duchu graduality.²⁰ Přihlíží se k nim též při rozlišování, které konají zodpovědní.

1. Osobní přilnutí ke Kristu:

- zakoušení osobního vztahu s Kristem
- život v Duchu svatém (viz 1.13 – 1.15)
- komunitní formace (viz kap. 6)

¹⁸S ohledem na místní podmínky.

¹⁹Lze rovněž zvážit, zda nezačlenit do formačních maisonnée také regardány, kteří souhlasí s tím, že se začnou formovat.

²⁰ „Komunitní život je sekulární, uzpůsobený každodennímu životu ve světě i osobní situaci, ve které se každý z členů nachází.“ (SCE, čl. 16). Nejde v něm tudíž o „zachovávání řehole“ ani o uplatňování určitého „soupisu“ kritérií, ale o vstup do „školy svobody a svatosti“ v Komunitě Emmanuel.

- láska k církvi a přilnutí k jejímu učitelskému úřadu (viz 2.15)
- svátostný život
- láska k Panně Marii (viz 1.10 – 1.11)

2. Bratrský život ve vzájemné lásce:

- věrnost přijatým závazkům (viz 2.13)
- dávat se do služby společně s ostatními
- být vlídný k lidem a odhodlání nekritizovat je (viz 3.2)

3. Darování se soucítěním a evangelizací.

To vše se s postupem času prohlubuje.

- 2.12 **Přilnutí ke Kristu** je centrem komunitní angažovanosti. Dochází se k němu postupným rozvíjením modlitebního života, jehož součástí jsou každodenní ranní chvály (viz 1.16 – 1.18) a delší²¹ modlitba, „*pokud možno před Nejsvětější svátostí*“ (SCE, čl. 15). Takovýto modlitební život se má stát prioritou všem členům Komunity Emmanuel. Pro ty, kteří jsou omezeni věkem, nemocí nebo postižením, může v dané situaci podstatnou náplní jejich závazku být právě modlitba. Přilnutí ke Kristu každý projevuje „*podle svých možností*“ (SCE, čl. 15) také pravidelným přístupováním ke svátosti smíření a každodenní účastí na eucharistii. Pokud je pro někoho obtížné být každý den na mši svaté, nebo to nejde z objektivních důvodů (velká vzdálenost, pracovní vytížení, zdravotní stav aj.), je žádoucí vzbuzovat touhu po eucharistii a být v duchovním spojení se mší svatou příslušného dne (například při modlitbě využívat mešní texty). Každodenní modlitba chval a život v Duchu svatém pomáhá členům Komunity Emmanuel žít ve stále užším sjednocení s Pánem.
- 2.13 K závazku angažovanosti patří i věrnost, projevující se:
- přítomností na komunitních setkáních, na maisonnée, při doprovázení
  - v komunitních službách (i malých)
  - v apoštolské službě (i malé)
- Důležitým aspektem angažovanosti je každoročně se podílet na nějaké službě při komunitních sesích. Věrnost ve službě roste postupně a přivádí k jádru angažovanosti v komunitě, každého podle jeho životního stavu a etap jeho cesty. Při společné službě zjistíme, jak konkretizovat naše sebedarování. Služba je také důležitou součástí v růstu bratrské lásky a budování komunity. K tomu přispívá i „desátek“, tj. určitý finanční příspěvek na komunitní výdaje (viz SCE, čl. 20).
- 2.14 Bratrský život je vyjádřením společenství života, které se v Komunitě Emmanuel vytváří (viz 1.1). Do angažovanosti v komunitě se vstupuje proto, aby její členové lásku projevovali a lásce se učili s vědomím, že jsou povoláni vzájemně se podporovat, dbát o svatost svou i ostatních, udržovat mezi sebou nezištné bratrské vztahy a uplatňovat soucítění. „*Členové Komunity Emmanuel se zavazují ke společnému životu podporujícímu ducha adorace, soucítění a evangelizace.*“ (SCE, čl. 16).
- 2.15 Láska k církvi a „*důvěryplné podřízení se jejímu učitelskému úřadu*“ (SCE, čl. 3) se v životě členů Komunity Emmanuel projevuje snahou uvádět do praxe učení církve. Dělají to s vnímavostí a důvěrou ke svým pastýřům (papeži a biskupům), touhou skutečně znát nauku církve a řídit se jí, pevně rozhodnutí zdržet se kritizování církve, nahlížejíce ji jako tajemství communia a jako tělo Kristovo (viz *Lumen gentium*, čl. 7).

²¹ Délka modlitby je podmíněna životním stavem, profesními i rodinnými povinnostmi a lidským i duchovním zráním každého člena.

- 2.16 Komunitní rozlišení ke krokům angažovanosti vyhotovují místní zodpovědní (zodpovědní za provincii nebo za sektor) a předkládají ho ke schválení delegátovi generálního moderátora pro zónu a jeho sekretariátu.
Člověk v etapě přijetí a rozlišování, který chce vstoupit do angažovanosti, se setká se zodpovědným za svou provincii (respektive sektor) nebo jeho delegátem a promluví si s ním o své motivaci. Napiše rovněž žádost o tento krok adresovanou delegátovi generálního moderátora pro příslušnou zónu. Zodpovědný za provincii (respektive za sektor) po získání referencí od těch, kteří žadatele znají dobře, předá tuto písemnou žádost spolu se svým stanoviskem k ní delegátovi generálního moderátora pro zónu.
V žádosti o vstup do angažovanosti žadatel popíše svoji osobní situaci i dosavadní duchovní a komunitní cestu, neopomene se sdílet o ovoci, které mu etapa přijetí a rozlišování přinesla v lidské i duchovní rovině, jakož i o důvodech, které jej vedou k tomu, aby požádal o vstup do angažovanosti. Vyjádří též svou důvěru k místnímu i mezinárodnímu vedení Komunity Emmanuel. Pokud do angažovanosti chtějí vstoupit manželé, sepíše každý z nich vlastní žádost.
Delegát generálního moderátora pro zónu předá jmenný seznam nově angažovaných generálnímu moderátorovi Komunity Emmanuel a její mezinárodní radě. Za nově angažované se odslouží mše svatá během každého zasedání mezinárodní rady.
- 2.17 **Vstup do angažovanosti** se koná před vystavenou Nejsvětější Svátostí v přítomnosti bratří a sester z provincie nebo zóny. S podporou jejich modlitby člověk vstupující do angažovanosti nahlas před Pánem Ježíšem vyjádří to, k čemu se svobodně rozhodl, a během modlitby pronese větu: „*Já [N], přijímám závazek angažovanosti v Komunitě Emmanuel.*“ Závazek angažovanosti trvá jeden rok (viz SCE, čl. 13). Obnovuje se každoročně, a to veřejně při komunitním setkání. Pokud se někdo nemůže dostavit, uvědomí místní zodpovědné a sdělí jim, že svůj závazek chce obnovit.
Každoroční obnovování závazku je pro angažovaného příležitostí aktualizovat a prohlubovat počáteční „ano“ a připomínat si objektivní kritéria svého povolání (viz 2.11). Umožňuje mu rovněž zohledňovat situace v osobním životě a jejich změny.
Angažovanost se obnovuje před vystavenou Nejsvětější svátostí. Ti, kdo nejsou zasvěceni ve Fraternitě Ježíšově, při tom říkají: „*Já [N] obnovuji svůj závazek angažovanosti v Komunitě Emmanuel.*“ O angažovaných, kteří jsou zasvěceni ve Fraternitě Ježíšově, viz 1.37.

Neobnovení angažovanosti, dočasný nebo trvalý odchod z Komunity Emmanuel

- 2.18 Členové mohou z komunity vystoupit kdykoliv. Pokud jsou již angažovaní, je žádoucí, aby generálnímu moderátorovi napsali důvody, které je přiměly k tomuto rozhodnutí. Připomeňme, co stanovují statuta: „*Rozhodnutí člena neobnovit roční závazek angažovanosti v Komunitě Emmanuel má za důsledek jeho odchod z Komunity Emmanuel a případně i z Fraternity Ježíšovy, pokud do ní daný bratr či sestra vstoupil.*“ (SCE, čl. 51)
- 2.19 Pokud se někdo z angažovaných rozhodl vystoupit z Komunity Emmanuel, považuje se toto rozhodnutí za definitivní. V případě, že by chtěl do ní znovu vstoupit, může tak učinit pouze se souhlasem generálního moderátora nebo jeho delegáta. Cestu s komunitou pak začíná znovu zkušební dobou, stanovenou individuálně případ od případu.
- 2.20 Ve Statutech Komunity Emmanuel je dále stanoveno: „*Člen může být vyloučen také z jiných závažných veřejně zjevných důvodů, jemu přiřitatelných a právně prokázaných. Zejména jsou to ty případy chování, které ukazují neshleditelnost se závazky člena Komunity Emmanuel a Fraternity Ježíšovy, uváděnými v těchto statutech.*“ (SCE, čl. 52)
- 2.21 Za určitých naléhavých okolností může angažovaný člen požádat o dočasné opuštění

Komunity Emmanuel na přesně stanovenou dobu. Po uplynutí této doby a po setkání se svými zodpovědnými může se znovu začlenit do komunity v té etapě, v jaké byl, když komunitu dočasně opustil.

Nemohou-li se někteří bratři nebo sestry účastnit komunitních aktivit (maisonnée, setkání, služby aj.) z důvodu nemoci či stáří, není to důvodem k jejich odchodu z komunity. Ve společenství s ostatními je udržuje touha odpovídat na Pánovo povolání a žít milosti komunity.

Přidružení členové

2.22 Statuta kodifikují status přidružených členů pro „*osoby zasvěceného života ve smyslu kán. 573-746/CIC a 572 a 410/CCEO*“ (SCE, čl. 8). Tyto osoby „*se mohou zapojit jako přidružení členové Komunity Emmanuel, pokud respektují vlastní povinnosti a mají písemné svolení svých představených*“ (SCE, čl. 8).

Dále „*osoby, které přilnuly k zaměření Komunity Emmanuel, ale z objektivních důvodů nemohou splnit vše, co je třeba, mohou se souhlasem generálního moderátora nebo jeho delegáta být přijaty jako přidružení členové*“ (SCE, čl. 10). Tak tomu je např. v případě osob žijících v manželství, které do komunity chodí bez svého partnera (neboť manželský pár angažovanost v komunitě obvykle žije společně). Status přidruženého člena jim pak skýtá výjimku, umožňující zachovávat to, co je pro ně prioritní z titulu svátosti manželství. Udělení statusu přidruženého člena případ od případu posuzují místní zodpovědní a je podmíněno předchozím souhlasem delegáta generálního moderátora pro příslušnou zónu (viz 14.13). Při rozlišování se zvažuje:

- zda daný člověk srdcem souzní s komunitou a reálně se zapojuje do jejího života; nemůže to být zapojení „podle jeho momentální chuti“, ale je třeba stanovit podmínky přiměřené jeho situaci a věrně je zachovávat
- zda je zřejmé, že touha vstoupit do komunity není útekem od prvotního povolání a od stavovských povinností
- zkontaktovat se s partnerem žadatele o přidružené členství a ujistit se, zda bezvýhradně s tím souhlasí

2.23 Zájemce o status přidruženého člena, který obdržel k tomu souhlas místních zodpovědných i svého manželského partnera, respektive představeného v případě řeholníků, vstupuje do etapy přijetí a rozlišování vyslovením slov: „*Já [jméno] vstupuji do etapy přijetí a rozlišování, abych se mohl stát přidruženým členem Komunity Emmanuel.*“

Po skončení zkušební doby a se souhlasem sekretariátu příslušné zóny může vstoupit do angažovanosti v komunitě jako její přidružený člen. Vstup se koná před vystavenou Nejsvětější svátostí v přítomnosti bratří a sester z provincie nebo zóny. Provázen jejich modlitbou pronese větu: „*Já, [N], přijímám závazek angažovanosti v Komunitě Emmanuel jako její přidružený člen.*“ Závazek se každý rok obnovuje.

Přidružení kněží a přidružení jáhni

2.24 „*Kněží a jáhni, kteří jsou již inkardinováni v diecézi nebo eparchii, se mohou zapojit jako přidružení klerikové*“ (SCE, čl. 7). Postupuje se podle článků 7.95 až 7.105.

Přidružení bratři a přidružené sestry

2.25 Statuta říkají, že „*pokřtěni nekatolíci nemohou přijmout závazek angažovanosti v Komunitě Emmanuel. Mohou však jako přidružení bratři nebo přidružené sestry čerpat ze života a milosti komunity, pokud:*

- *poznávají v komunitě povolání, které jim Bůh dává*

- *prohlásí, že jsou připravení respektovat tajemství, identitu, učení a svátostnou praxi katolické církve*
- *mohou se výrazněji podílet na milostech Komunity Emmanuel i na jejím životě a dostat tomu, co se v ní vyžaduje, a to způsobem slučitelným s úctou a oddaností k církvi nebo církevnímu společenství, do něhož patří“ (SCE, čl. 9)*

Kroky pokřtěných nekatolíků, kteří touží stát se přidruženými bratry nebo přidruženými sestrami, jsou obdobné jako u těch, kteří směřují k angažovanosti, avšak vyžaduje se k nim přecházející souhlas delegáta generálního moderátora pro příslušnou zónu. Ke konci své zkušební doby tyto osoby „*po dohodě s generálním moderátorem, mezinárodní radou Komunity Emmanuel a místními zodpovědnými, zvláště k tomu pověřenými, přijímají dílčí závazek, v němž je stanoven jejich podíl na životě komunity s ohledem na vztahy s jejich vlastní církví nebo církevním společenstvím“ (SCE, čl. 9).*

Přátelé komunity

- 2.26 Přátelé Komunity Emmanuel jsou ti, kteří nejsou jejími členy, ani k ní nejsou přidružení, avšak jsou na ni určitým způsobem napojeni (např. jako dobrodinci jejího díla nebo pravidelní účastníci apoštolských aktivit) a cítí se jí být blízko.

Doprovázení při jednotlivých etapách cesty

- 2.27 Doprovázení hraje v životě každého člena komunity důležitou roli. V etapě přijetí a rozlišování doprovázející pomáhá doprovázenému rozlišovat povolání do komunity a podporuje ho, aby podle svých možností postupně začal plnit komunitní závazky. Dbá také na to, aby doprovázenému pomáhal konkrétně uvádět do každodenního života vyučování, jež dostal při komunitní formaci.
- 2.28 Když doprovázený zvažuje vstup do některé z etap v Komunitě Emmanuel (případně ve Fraternitě Ježíšově), obvykle o tom mluví se svým doprovázejícím, neboť on mu může pomoci rozlišit, zda je už vhodné udělat zamýšlený krok. Pokud se doprovázející domnívá, že ví o jedné nebo více překážkách, upozorní na to doprovázeného. Přeje-li si doprovázený i přesto svoji žádost podat, je dobré, aby doprovázející poctivě, důvěryhodně a jednoduše sdělil své výhrady zodpovědným. Ti se ho však nesmějí dotazovat přímo, neboť doprovázející je vázán povinností zachovat mlčenlivost (viz 5.3).

2. Etapy života ve Fraternitě Ježíšově

- 2.29 Povolání do Fraternity Ježíšovy je specifické povolání v Komunitě Emmanuel (viz 1.31), a tudíž se ztělesňuje v přijatých závazcích i v každodenním komunitním životě. Je živeno účastí na fraternitních setkáních. Během probační doby se rozlišuje, zda je člověk volán rovněž k zasvěcení ve Fraternitě Ježíšově.
- 2.30 Poprvé na setkání Fraternity Ježíšovy zve generální moderátor. Zodpovědní za provincie a delegáti generálního moderátora pro zóny rozlišují, koho se má pozvat, podle těchto kritérií:
- být angažovaný v Komunitě Emmanuel nebo alespoň utvrzený v komunitním povolání (pokud je někdo v etapě přijetí a rozlišování, může být případně pozván na setkání Fraternity Ježíšovy jako regardán)
  - projevuje se u něho zvláštní radikalita a je patrná v zápalu pro evangelizaci světa formou odpovídající danému životnímu stavu, v zapojení do komunitního života,

v modlitebním životě i ve službě

- je schopen nepoddávat se duchu kritiky (viz 3.2)
- dobrá lidská a psychická vyváženost
- manželským párům se doporučuje začít tuto cestu společně

Prvním pozváním není Fraternita Ježíšova zavázána zvát na další setkání.

- 2.31 Jestliže po prvním pozvání se nazná, že pozvaný může mít povolání do Fraternity Ježíšovy, navrhne se mu **vstoupit do probační doby k zasvěcení se ve Fraternitě Ježíšově a k disponibilitě pro misie**. Cílem probační etapy je umožnit duchovní růst, ověřit disponibilitu pro misie a poskytnout čas pro formaci a zrání. Z tohoto důvodu tato etapa trvá nejméně tři roky.
- 2.32 Kromě kritérií uvedených pro první pozvání (viz 2.30) se pro vstup do probační etapy ve Fraternitě Ježíšově předpokládá:
- závazek angažovanosti v Komunitě Emmanuel²²
  - touha výslovně směřovat k úplnému sebezásvěcení „*se závazkem, kterým se člověk dává k dispozici Pánu pro službu církvi a pro evangelizaci*“ (SCE, preambule f)
  - připravenost žít v probační době disponibilitu pro misie tak, jak je popsána v článku 1.38 a násl.
  - závazek účastnit se setkání Fraternity Ježíšovy, jak je to co nejvíce možné, nejméně však jednou za rok²³
- 2.33 Na konci probační doby může člověk požádat o zasvěcení ve Fraternitě Ježíšově. Před krokem zasvěcení je nutné ověřit, zda žadatel:
- během probační doby prokázal svou touhu být ve službě misijního charismatu Komunity Emmanuel prostřednictvím disponibility pro misie (disponibilita uplatňovaná v komunitě, účast na setkáních fraternity atd.)
  - je schopen přijmout více či méně závažná omezení, která by z tohoto povolání mohla vyplynout
  - má plnou důvěru k vedení komunity a fraternity
- 2.34 Ti, kdo si přejí učinit krok ve Fraternitě Ježíšově (probaci nebo konsekraci), o tom mluví se svým doprovázejícím (viz 5.53). Písemnou žádost o vstup do probační doby s vypsáním důvodů, které je k tomu vedou, zašlou delegátovi generálního moderátora pro svoji zónu. Ten si vyžádá vyjádření zodpovědných za provincii. Písemnou žádost o zasvěcení s vypsáním důvodů, které je k tomu vedou, zašlou generálnímu moderátorovi Komunity Emmanuel. Ten si vyžádá vyjádření zodpovědných za jejich provincii, delegáta generálního moderátora pro jejich zónu a rady Fraternity Ježíšovy. Před krokem zasvěcení se doporučuje osobně se setkat s některým členem rady Fraternity Ježíšovy nebo jejím delegátem.
- 2.35 Kroky ve Fraternitě Ježíšově se konají při jejich setkáních před vystavenou Nejsvětější svátostí a provází je modlitba bratří a sester. Při vstupu do probační etapy se říká „*Já, [jméno], vstupuji do probační etapy k zasvěcení ve Fraternitě Ježíšově a k disponibilitě pro misie.*“ Při zasvěcení se říká: „*Já, [jméno], se zasvěcuji ve Fraternitě Ježíšově a dávám se k dispozici pro misie.*“

²²Pro ty, kdo nejsou členy Komunity Emmanuel, viz 2.36.

²³Mohou samozřejmě vyvstat objektivní důvody znemožňující účast na setkáních, například skutečnost, že setkání není v některém roce dostupné. Pokud však dostupné je, a někdo se ho nemůže zúčastnit z jiného důvodu, ať si výslovně o tom promluví se svým doprovázejícím.

3. Komunitní život: maisonnée

- 3.1. Komunita Emmanuel je komunitou sdílení života. Sdružuje osoby se společným povoláním, prostupujícím celým jejich životem obdobně jako u prvních křesťanů, kteří měli „jedno srdce a jednu duši“ (Sk 4,32). Jednota členů Komunity Emmanuel se vyjadřuje zvláště v časech trávených společně, např. při jejich bratrském životě, ve společenstvích po domech nazývaných „maisonnée“,²⁴ při komunitních setkáních konaných jednou za měsíc, při doprovázení, při nejrůznějších službách, v soucítění a při evangelizacích. Uplatňování ryzí dobročinné lásky jakož i každodenní pozornost k druhým je svědectvím, které vyjevuje Kristovu přítomnost uprostřed nich a přispívá k hlásání radostné zvěsti: „*Bratrské společenství již je zvěstováním nového světa, který přišel Kristus založit.*“ (Benedikt XVI. při audienci s Komunitou Emmanuel dne 3. února 2011, viz příloha 1)
- 3.2. Dobročinná a bratrská láska vede členy Komunity Emmanuel k tomu, aby se zřekli **ducha kritizování**, zraňujícího Kristovo Tělo, a nikdy nekritizovali – ani v žertu. Pierre Goursat na tomto pravidle důsledně trval. Nikdy nemínil bránit v uplatňování zdravého kritického ducha, chtěl však, aby láska byla vždy na prvním místě. Členové Komunity Emmanuel rovněž dbají na to, aby v bratrských vztazích zachovávali jistou diskrétnost, a tím každému vytvářeli prostor svobody a respektu k jeho vlastnímu směřování. „*Nesud'te, abyste nebyli souzeni.*“ (Mt 7,1)

Maisonnée je přednostním místem komunitního života

- 3.3. Statuta říkají, že „*každý člen Komunity Emmanuel je zařazen do maisonnée*“ (SCE, čl. 16), aby se podpořil jeho závazek žít v duchu adorace, soucítění a evangelizace a aby se tomuto závazku dodávala dynamika. V maisonnée „*se klade důraz na bratrský život, sdílení Božího slova, růst ve svatosti, soucítění a apoštolský způsob života*“ (SCE, čl. 16).
- 3.4. Maisonnée jsou primárním místem komunitního života a – spolu s doprovázením – upřednostňovaným prostorem **komunitní solidarity zaměřené k posvěcování a evangelizaci**. Každý je v nich obklopen bratry a sestrami a dostává se mu od nich podpory, aby na Boží povolání mohl v Komunitě Emmanuel s věrností odpovědět.
- 3.5. Maisonnée je příhodným místem pro růst. Každý z jeho členů při sdílení o tom, jak Pán působí v jeho životě, přispívá k růstu ostatních, a rovněž tím buduje komunitu. Tím, že svědčí o projevech Božího milosrdenství ve svém každodenním životě, povzbuzuje ostatní, aby zůstali věrní přijatému povolání a aby neustále obnovovali svoje sebedarování, a činí zřejmým, jak se Boží moc projevuje v lidské slabosti (viz 2 Kor 12,9). Sdílení v maisonnée probíhá v ovzduší prosyceném láskou a milosrdenstvím, v němž každý přijímá druhého takového, jaký je, a respektuje ho i v tom, jak jde kupředu. O tom, co bylo při sdílení řečeno, se z diskrétnosti jinde nemluví.
- 3.6. Maisonnée poskytuje bratrskou podporu k věrnému zachovávání komunitních závazků k adoraci, soucítění a evangelizaci. Každý je v něm svou modlitbou, svědectvím a sdílením strážcem věrnosti svého bratra a sestry.
- 3.7. Modlitba je v centru života maisonnée. Každé setkání začíná radostnými chválami, při nichž lze spontánně uplatňovat charismata. Pak nastává čas k bratrskému sdílení, při němž se každý sdílí o Božím slově (viz 3.8), a pokud chce, tak také o svých projevech soucítění nebo o své evangelizaci (viz 3.11). Maisonnée je také místem, kde je možné:
- svěřit svoje osobní modlitební úmysly, aby je ostatní členové mohli zahrnout do svých každodenních modliteb
  - požádat bratry a sestry o modlitbu
- Mnoho svědectví potvrzuje sílu přímluvné modlitby v maisonnée.

²⁴ K rezidenčnímu maisonnée viz kap. 11.

- 3.8. Ježíš prohlásil: „*Má matka a moji bratři jsou ti, kdo slyší Boží slovo a podle něj jednají!*“ (Lk 8,21) **Sdílení** se o Božím slově v maisonné tudíž nespočívá pouze ve vyřčení slova, které některého z přítomných oslovilo. Jde o to, aby se každý sdílel, jak prožívá své spojení s Kristem v každodenním životě, jak se snaží uvádět Boží slovo do praxe (viz Mt 7,24-25) a jaké změny toto slovo způsobilo v jeho životě, jak se snaží plnit Otcovu vůli, hlásat jeho lásku a předávat ji lidem naší doby.
Takovéto sdílení je ovocem modlitby a každodenního rozjímání Božího slova. Aby bylo sdílení co nejhlubší, je třeba, aby si ho všichni členové maisonné připravili předem, například za pomoci svého zápisníčku Božích slov²⁵ nebo deníčku posvěcování.
- 3.9. Sdílení v maisonné je zakotveno v modlitebním životě jeho členů a neobejde se bez diskretnosti a ohleduplnosti naslouchajících.
Maisonné není určeno k udělování rad, ať už duchovních či jakýchkoliv jiných. Díky tomu se v něm každý může sdílet o všem s důvěrou a jistotou, že nebude souzen ani kritizován (viz 3.2).
- 3.10. Pokud určitou životní událost lze interpretovat jako Boží „řeč“, pak ten, kdo ji zažil, může se o ní sdílet ve stejném duchu, jak bylo popsáno výše (viz 3.8):
- co chtěl Pán skrze tuto událost říct
  - jak to uvést do praxe
  - co je třeba změnit, aby se toho dosáhlo
- Sdílení v maisonné přináší užitek tomu, kdo se sdílí, i těm, kteří mu naslouchají, neboť už sám fakt, že člověk je svědkem Božího působení v některé oblasti života bratří a sester, se pro něj stává podnětem k ještě většímu otevření se Boží milosti. Proto na maisonné je nutné důsledně se vyhýbat povrchním řečem a vtipkovaní.
- 3.11. Kromě sdílení o Božím slově je maisonné rovněž místem, kde se bratři a sestry vzájemně povzbuzují k uplatňování soucítění a uskutečňování evangelizace.
Po skončení sdílení může každý **svědčit** o tom, jaké konkrétní skutky soucítění nebo evangelizace vykonal od posledního setkání v maisonné a co v této oblasti plánuje na příští týden. Takováto svědectví povzbuzují ve věrnosti komunitním milostem.
- 3.12. Maisonné mohou zorganizovat i evangelizační aktivity, avšak ne proto, aby se tím nahrazovala obvyklá setkání, ale kvůli tomu, aby se maisonné občas misiím věnovalo společně – například po náležitém rozlišení každý může do maisonné pozvat své přátele a seznámit je s něčím ze života či aktivit komunity (letní setkání apod.), nebo se maisonné může zapojit do služby v některém komunitním apoštolském projektu.
Obecně je dobré nechat maisonné apoštolsky zazářit pokaždé, když je to možné.
- 3.13. Maisonné je rovněž místem vzájemné bratrské pomoci, kde se každý může učit žít konkrétně dobročinnou lásku. Prožívá-li některý bratr či sestra zkoušku nebo se ocitne v nouzi, kdo jiný si toho může všimnout snadněji než bratři a sestry v maisonné? Podpora v období zkoušky je jednoduchým, ale správným způsobem, jak v komunitě uplatňovat soucítění.
- 3.14. Je dobré, když maisonné v rámci komunitního života počítají také s relaxací a s rozvíjením přátelských vztahů.

²⁵ Zápisník, kde je zapsáno Boží slovo, které člověk každý den přijímá v osobní modlitbě.

Otevřená maisonné a apoštolská maisonné

- 3.15. Ti, kdo se blíže zajímají o komunitu, ale ještě do ní nevstoupili, se někdy mohou po určitou dobu (viz 2.3) podílet na životě maisonné. V takovém případě mluvíme o **otevřeném maisonné**. Pro někoho je to vhodný způsob, jak poznat milosti komunity dříve, než do ní případně plně vstoupí.
O pozvání do otevřeného maisonné rozhodují zodpovědní za provincii nebo zodpovědní za sektor. Pokud to je možné, nejprve se s dotyčnými lidmi setkají, aby jim vysvětlili cíl těchto setkávání a stanovili podmínky jejich účasti v maisonné jakožto regardánů. Taková forma účasti trvá nejdéle jeden rok, pak je regardán vyzván, aby se rozhodl, zda vstoupí do etapy přijetí a rozlišování, nebo ukončí svoji účast v maisonné i v komunitě.
Otevřené maisonné může sloužit i jako formační maisonné (viz 2.8 a 6.8).
- 3.16. Některá maisonné vznikla v rámci určitého apoštolského projektu. Skládají se z členů komunity, kteří po určitou dobu spolupracují na svěřeném misijním díle a svoje poslání mohou lépe plnit společně v prostředí modlitby a lásky, v němž rovněž realizují autentický komunitní život.
V každém **apoštolském maisonné** je třeba dbát na to, aby zaneprázdněnost misijním posláním nezastínila obvyklé rozměry života v maisonné.
Apoštolské maisonné může být otevřené.

Organizační záležitosti pro maisonné

- 3.17. Organizace života v maisonné spadá do kompetence zodpovědných za provincii nebo zodpovědných za sektor. Ti by měli (bez apriorního systemizování) především uvážít, zda je vhodné ustavit také maisonné otevřená, apoštolská či formační (viz 3.15, 3.16 a 6.8). Složení jednotlivých maisonné stanoví na dobu jednoho či dvou let.
Změny maisonné umožňují všem členům, aby poznávali nové bratry a sestry, rozšiřovali si síť bratrských vztahů uvnitř komunity, a disponibilita k tomu se u každého z nich podporovala uvědoměním si, že k bratrovi a sestře neodmyslitelně patří „být přijat“, a nikoli si je vybírat. Změny maisonné se mají dělat flexibilně a citlivě, aby to bylo k užítku všech.
- 3.18. Má-li maisonné přinášet hojné ovoce, musí se dodržovat rytmus pravidelných setkání jednou za týden, respektive dvakrát do měsíce, vyžadují-li to okolnosti komunitního života nebo misíí. Pokud to je možné, setkání se konají u někoho z členů maisonné.
- 3.19. Dbá se rovněž, aby dle možností v maisonné byly zastoupeny všechny životní stavy. Každého obohacuje, když poznává specifickou povolaní jednotlivých stavů a zažívá zdravou „konkurencí“ v dosahování svatosti.

Role vedoucího maisonné

- 3.20. Vedoucí jednotlivých maisonné jsou jmenováni zodpovědnými za provincii nebo zodpovědnými za sektor. Jsou vybíráni ze starších a zkušenějších členů komunity, dostávají specifickou formaci a jsou regulérně provázeni zodpovědnými nebo jejich delegáty.
- 3.21. Zodpovědnost za maisonné je evidentně pastoračním pověřením. Vedoucí maisonné má ostatní členy povzbuzovat, být jim oporou a v případě potřeby je bratrsky napomenout. Pozorně sleduje, komu je třeba nabídnout modlitbu bratří a sester. Stopne ihned každou kritiku s destruktivním dopadem na komunitní život. Na svěřené bratry a sestry výslovně pamatuje ve své osobní modlitbě. Může se s nimi pravidelně setkávat také osobně, avšak nesmí nahrazovat doprovázejícího. Pokud některý z členů jeho maisonné požádá o vstup

do etapy přijetí a rozlišování nebo do angažovanosti, může být požádán, aby se k tomu vyjádřil.

- 3.22. Vedoucí maisonnée má zajistit hladký průběh setkání: postarat se o modlitbu chval (buď ji sám vést, nebo vedením pověřit někoho jiného) a napomáhat při sdílení, aby každý mohl mluvit, a přitom se neodchýlil od cílů maisonnée. Ručí rovněž za naplánování termínů setkání a dbá na docházku i dochvilnost každého člena.

Zakotvení maisonnée

- 3.23. Úhelným kamenem života maisonnée je Kristus, a proto k harmonickému fungování maisonnée je nezbytný osobní vztah každého člena ke Kristu, Emmanueli. Pro dobrý průběh setkávání v maisonnée je evidentně důležitý rovněž modlitební život, a to jak osobní (adorace), tak i komunitní (chvály), a – obecně vzato – co největší věrnost všech členů komunitním závazkům.

4. Komunitní život: komunitní setkání, misie a služby

1. Komunitní setkání neboli „komunitní víkendy“

- 4.1. Každý člen Komunity Emmanuel se „účastní místních komunitních setkání“ (SCE, čl. 16). Tato setkání probíhají z rozhodnutí zodpovědného za provincii buď po provinciích, nebo po sektorech. V případě, že je provincie rozdělena na sektory, bývá zvykem, že pokud to jde, alespoň jednou za rok se na komunitním setkání shromáždí celá provincie. Komunitní setkání mohou, ale nemusí být se společným ubytováním. Jsou mimořádně příhodným místem pro bratrský život: místem lidského přijetí, modlitby, slavení liturgie, prostorem pro formaci, sdílení a službu. Někdy mohou být i dobou konání misí nebo duchovních cvičení.
- 4.2. Komunitní víkendy jsou jednou z příležitostí, kde je možné Komunitu Emmanuel „vidět“. Nově příchozí při nich mohou zjistit, že jsou povoláni následovat Pána Ježíše právě v Komunitě Emmanuel. Aby se o komunitě, jejích milostech a cílech dozvěděli více, vyhradí se k tomu určitý čas.
- 4.3. Komunitní setkání jsou prostorem pro modlitbu a slavení liturgie. Obvykle začínají modlitbou chval a nasloucháním Božímu slovu. Poskytují delší čas pro společnou adoraci. Slavení eucharistie při nich vyniká jako střed komunitního života. Mohou se při nich konat i další liturgické modlitby, například nešpory. Tak se při komunitních víkendech uplatňuje a rozvíjí milost daná komunitě ke slavení liturgie.
- 4.4. Zodpovědní za provincii dbají na to, aby komunitní setkání obsahovala potřebou formaci pro všechny členy (viz kap. 6). Formace probíhá formou vyučování a svědectví. Vyučování mohou být podle okolností společná pro všechny, nebo pro jednotlivé etapy. Výběr témat a přednášejících je v kompetenci zodpovědných za provincii nebo zodpovědných za sektor. Pro obsah vyučování berou v úvahu propozice mezinárodní rady Komunity Emmanuel.
- 4.5. Dalším základním prvkem komunitních setkání je bratrský život a sdílení. Pokud je to možné, stolují všichni společně. Ve vhodnou dobu je čas ke sdílení v malých skupinkách, umožňujících prohloubit vyslechnutou formaci a lépe se poznávat při vzájemné modlitbě.
- 4.6. Důležitou součástí komunitních setkání je přítomnost dětí. Je nutná k začlenění rodin do komunitního života a přispívá k evangelizaci dětí. Komunitní setkání jsou pro děti místem přátelství a růstu ve víře. Program pro děti se zajišťuje tak, aby se na něm v maximální možné míře podílely všechny životní stavy. Díky „misi u dětí“ se rodiče mohou plně účastnit komunitního života.
- 4.7. K zajištění průběhu komunitního setkání je potřeba celý spletenec služeb – neobejde se bez koordinace, je nutno věnovat se příchozím, připravit liturgii, zajistit službu v sakristii, prodej knih, úklid prostor, službu v kuchyni atd. Za hladký průběh setkání ručí odpovědní za provincii, respektive odpovědní za sektor. Služby přispívají k lepšímu začlenění do komunitního života a umožňují připodobnit se Emmanueli, který „nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil“ (Mt 20,28). Je důležité, aby každý dostal možnost nějak sloužit, neboť služba přispívá k vytváření těsnějších vztahů mezi bratry a sestrami v komunitě. Tím, že se jejich láska projevuje skutky, je znamením Kristovy přítomnosti uprostřed jeho lidu: „Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.“ (Jn 13,55)
- 4.8. Příležitost k projevům bratrského života je také při společném stolování, v čase odpočinku, při sportovním vyžití apod. I toto přispívá k upevňování vazeb propojujících všechny členy komunity.

- 4.9. Informovanost o nových věcech v životě a apoštolátu komunity přispívá k udržování evangelijní horlivosti všech bratří a sester.

Specifické potřeby mladých lidí

- 4.10. Při komunitních setkáních je velmi důležité přijetí mladých lidí. Doporučuje se nabídnout jim specifické činnosti přizpůsobené jejich potřebám a očekávání – sport, vyučování „na míru“, ateliéry, misie, čas pro relaxaci a zajímavá setkání, večerní programy atd. (viz kap. 11).
- 4.11. V každé provincii je dobré dle místních možností mít rovněž zvláštní komunitní setkání pro mladé. Mladým lidem to umožňuje rozvinout vlastní dynamiku, mít místo, kam mohou pozvat své přátele, a kde dostávají vhodnou formaci.

Komunitní svátky

- 4.12. Všem členům Komunity Emmanuel hloubku jejich povolání připomínají Vánoce, svátky příchodu „Boha mezi nás“.
- 4.13. Slavnost Zvěstování Páně 25. března a současně výroční den úmrtí zakladatele komunity Pierra Goursata je příležitostí poděkovat za dar Emmanuele. Každá provincie slaví tento svátek podle svého uvážení.
- 4.14. Členové Komunity Emmanuel každoročně rádi scházejí na svátek Letnic, aby vždy znovu přijímali Ducha svatého a společně celému světu vyprošovali nové letnice.

2. Služby a misie

- 4.15. Komunitní život se uskutečňuje a rozvíjí také díky všem službám, které se ve společenství zajišťují pro naplnění poslání Komunity Emmanuel: vedení maisonnée, doprovázení, organizace komunitních setkání, zodpovědnost za vedení komunity, příprava sesí a evangelizací, materiální zajištění aktivit atd. Velkorysá účast na těchto službách je součástí angažovanosti členů komunity.
- 4.16. Zodpovědní po rozlišení nabídnou každému takovou službu, která mu umožní podílet se na životě komunity. Jednotliví členové se pro služby rozhodují svobodně se zřetelem k závazkům, které přijali.
- 4.17. Zodpovědní ať dávají pozor, aby služba, o níž žádají, odpovídala schopnostem a možnostem jednotlivých členů komunity a aby jim pomáhala k jejich lidskému i duchovnímu růstu. Dbají na to, aby ti, kdo přijali náročnější služby, nebyli přetěžováni. Dobro člověka má přednost před potřebami misie.
- 4.18. S výjimkou služeb vyžadujících časovou kontinuitu (zodpovědnost za celokomunitní projekty, zodpovědnost za provincii nebo sektor atd.) a s respektem ke svobodě každého se služba obvykle přijímá na období jednoho roku.

5. Komunitní život: doprovázení

1. Obecné uvedení

- 5.1. Povinností komunity je zajistit všem členům provázení, podporu a solidaritu a pomáhat jim uchovávat si horlivost, aby se upevňovalo jejich spojení s Bohem a aby rostla jejich věrnost učení církve. Z toho důvodu se ve statutech uvádí, že „*každému v Komunitě Emmanuel pomáhá doprovázející*“ (SCE, čl. 19) Jedná se o doprovázení po stránce lidské, duchovní a bratrské, vykonávané jednoduchým způsobem v milosti vtěleného Emmanuele. Cílem doprovázení je pomáhat každému z členů komunity, aby žil své povolání ke svatosti. Doprovázení je jedním z pilířů, které utvářejí, upevňují a sjednocují komunitní život. Je přijímáno jako Boží dar a umožňuje komunitě naslouchat každému z členů a vnímat radosti i starosti, které prožívá při svém zapojení v komunitě i v každodenním životě. Umožňuje neustále prohlubovat porozumění komunitním milostem a uskutečňovat je.
- 5.2. Doprovázení pomáhá každému žít tak, aby to bylo v souladu s jeho svobodným a zodpovědným rozhodnutím angažovat se v Komunitě Emmanuel. Je konzultační instancí dopomáhající doprovázenému, aby dělal vlastní rozhodnutí. Lidem ve zkušební době má doprovázení navíc pomáhat s rozlišováním povolání do komunity a podporovat je, aby na toto povolání začali odpovídat svým směřováním k angažovanosti.
- 5.3. Komunita poskytuje v doprovázení každému za svých členů prostor, kde mu bude někdo naslouchat a provázet ho, kde nalezne přijetí i radu a kde se může s důvěrou sdílet o všem, co prožívá, včetně případných obtíží v osobním či komunitním životě.
- 5.4. Vše, co je sděleno při doprovázení, je **důvěrné**. Mlčenlivost může být doprovázejícím porušena pouze v případě krajní nutnosti, např. při vážném ohrožení daného člověka nebo v případě vysokého rizika, že se někomu, kdo je ve velkém nebezpečí, nedostane pomoci.
- 5.5. Doprovázení zásadně poskytuje osoba stejného pohlaví: „*každý musí být doprovázen osobou stejného pohlaví*“ (SCE, čl. 19). Manželské páry jsou doprovázeny opět manželskými páry.
- 5.6. **Doprovázení je striktně odděleno od pozic autority a vedení komunity**, a proto jmenované role nevykonávají tytéž osoby. Oddělení doprovázení od struktur vedení je navíc garantováno tím, že:
  - doprovázený může přijmout, nebo odmítnout doprovázejícího, který je mu nabídnut, a také si ho může nechat kdykoliv změnit, pokud si to bude přát (viz 5.28)
  - obsah všeho, co je sděleno při doprovázení, je přísně důvěrný (viz 5.4)
  - ti, kdo jsou v komunitě zodpovědní za vedení, nedoprovázejí osoby, které spadají pod jejich pravomoc (viz 5.29)
  - ti, kdo mají zodpovědnost za vedení komunity, nesmí doprovázejícím dávat příkazy týkající se doprovázení
- 5.7. Doprovázení přispívá k jednotě Komunity Emmanuel tím, že všem umožňuje v charismatu jejího zakladatele najít referenční klíč k objektivně daným pravidlům ve společnosti, a tím významně pomáhá žít komunitní povolání v různých situacích a kulturách.
- 5.8. Doprovázení se profiluje jako služba dobročinné lásky, při níž se doprovázející stává služebníkem svého bratra, aby mu vyjevoval Boží lásku a byl výsadním svědkem Božího působení v jeho životě. Je to služba, která vyžaduje velkou pokoru a schopnost umenšit se,

aby mohl v životě doprovázeného působit Pán podle svých záměrů.

2. Organizační zajištění doprovázení

- 5.9. Generální moderátor Komunity Emmanuel spolu s mezinárodní radou jmenuje **mezinárodního delegáta pro doprovázení**. Ten si vytvoří tým nazývaný „výbor pro doprovázení“, který mu pomáhá v jeho poslání. Práce mezinárodního delegáta pro doprovázení spočívá v tom, že delegátům generálního moderátora pro jednotlivé zóny, zodpovědným za provincie nebo jejich delegátům pomáhá:
- rozběhnout doprovázení
  - zajistit průběžnou formaci doprovázejících a počáteční formaci těch, kdo mají začít doprovázet
  - co nejvíce usnadnit koordinaci mezi provinciemi při přidělování doprovázejících
- 5.10. Zodpovědní za provincii vyhotoví seznam doprovázejících a dbají na jeho aktualizaci, tj. doplňují jména nových a vyškrtnou jména bývalých doprovázejících (viz SCE, čl. 20). Aby se oddělily struktury vedení a doprovázení (viz 5.29), tak všude, kde je to možné, zodpovědní za provincii ustanoví svého místního delegáta pro doprovázení, a ten v případě potřeby se spojí s výborem pro doprovázení.
- 5.11. Místní delegát pro doprovázení v dané provincii jedná na základě zmocnění. Aby výkon jeho zmocnění probíhal hladce a bylo mu správně rozuměno, je třeba se vyhnout dvěma úskalím: v duchu subsidiarity a v souladu se statuty komunity je třeba předcházet tomu, aby se toto zmocnění změnilo v nezávislou zodpovědnost „ve jménu oddělení mezi vedením a doprovázením“, a tudíž zodpovědní za provincii by do doprovázení už nemohli zasahovat; naopak ale je třeba dbát i na to, aby zodpovědní za provincii nechtěli za každou cenu vnucovat doprovázející podle svého výběru. V případě sporu se lze dovolat delegáta generálního moderátora pro zónu a mezinárodního delegáta pro doprovázení.

3. Věcný základ doprovázení v Komunitě Emmanuel

- 5.12. Objektivně dané věci pro obsah doprovázení se týkají dvou základních oblastí:
- správného pochopení toho, co je Komunita Emmanuel
  - souboru závazků, které každý v Komunitě Emmanuel přijímá kvůli Pánu
- Při doprovázení se vždy počítá s tím, že doprovázený je jedinečná osobnost.

Správné pochopení Komunity Emmanuel

- 5.13. **Vylití Ducha svatého** je výchozí zkušeností všech členů Komunity Emmanuel (viz 1.2 a 1.13 – 1.15). Doprovázený tedy bude se svým doprovázejícím probírat otázky týkající se vztahu k Duchu svatému: jaké místo má Duch svatý v jeho životě a nakolik ho „*Duch svatý oživuje*“ (Gal 5,25).
- 5.14. Mezi ovoce vylití Ducha svatého patří větší láska k církvi. Členové komunity ji spontánně vyjadřují svojí věrností církvi a jejímu učení. Doprovázení se tedy přirozeně zaměří na způsob, jak konkrétně tuto věrnost zachovávat a jak v životě dosáhnout kýženého souladu s radostnou zvěstí evangelia. Bude podporovat pokrok v chápání církevního učení a jeho

uvádění do praxe.

- 5.15. Komunitní život založen na milostech adorace, soucítění a evangelizace (viz SCE, čl. 16, a také 1.22 – 1.26), a proto dalším z úkolů doprovázení je dopomoci doprovázenému brát tyto milosti jako prostředek k vlastnímu posvěcování.
Při doprovázení se tudíž budou probírat otázky zásadního významu: Jak se adorace stává pro doprovázeného zdrojem, který sytí jeho komunitní i misijní povolání? Jak k němu Bůh promlouvá v modlitbě i při čtení a meditaci Božího slova? Jak výzva milovat své bratry a sestry z něj činí misionáře? Jak naslouchá Duchu svatému? Jak je jeho evangelizace zakotvena v adoraci a soucítění? Jaké důsledky pro jeho život má to, že je misionářem?
Doprovázení by se nemělo omezit na vnější a formální věci, například zda doprovázený věnuje čas adoraci a jak je tento čas dlouhý, jak praktikuje soucítění, jak evangelizuje atd.
Sdílení o ustavujících milostech Komunity Emmanuel může být náplní doprovázení po celý život.
- 5.16. Komunita Emmanuel sdružuje věřící všech životních stavů: kněze, jáhny, osoby zasvěcené v celibátu, laiky žijící v manželství i svobodné (viz 1.27), a ti všichni „*se navzájem uznávají jako bratři a sestry v Kristu, kteří mají společné povolání ke svatosti a ke zvěstování evangelia*“ (SCE, čl. 1) Při doprovázení lze také řešit vztah k ostatním životním stavům: jak žít a sloužit společně, jak se vzájemně podporovat atd.
- 5.17. Žít v Emmanueli obnáší „*být ve světě, ale ne ze světa*“ (viz 1.6 – 1.7). Nestává se v některých případech nasazení v komunitě únikem ze světa? Nebo naopak, neustupuje se při nasazení ve světě od požadavků křesťanského života? Doprovázení pomáhá s radostí a nadějí skloubit plné nasazení ve světě s životem zcela odevzdaným Bohu.
- 5.18. Komunita je místem života v bratrském společenství, v němž se má láska projevat službou a každodenní pozorností vůči druhým, zvláště ocitnou-li se v těžkostech (nemoc, ztráta zaměstnání apod.).
- 5.19. Úkolem doprovázejícího je pomáhat doprovázenému dosáhnout hlubšího porozumění závazkům, které se v Komunitě Emmanuel nabízí. Nejsou to totiž pravidla, lpící na určité formě a vnucovaná členům komunity, ale skutečnost odpovídají milostem přijatým od Pána díky naší odpovědi na povolání, které nám dal. Správné porozumění komunitnímu povolání tak doprovázenému umožní zaujmout pravdivý postoj ke svým stavovským povinnostem i k závazkům, které se svobodně rozhodl plnit.

Příklady závazků

Osobní modlitební život

- 5.20. Ve statutech se uvádí, že „*členové Komunity Emmanuel se podle svých možností zavazují ke každodenní delší adoraci (pokud možno před Nejsvětější svátosti)*“ (SCE, čl. 15)
Doprovázení má dopomoci doprovázenému k tomu, aby v jeho životě měla pevné místo pravidelná modlitba, má mu pomáhat překonávat obtíže (např. při změnách, k nimž v životě dochází) a, obecně vzato, prohlubovat jeho vztah k Bohu.

Eucharistie

- 5.21. Ve statutech se uvádí, že „*členové Komunity Emmanuel se podle svých možností zavazují ke*

každodenní účasti na slavení eucharistie v souladu s liturgickými předpisy a tradicemi vlastního ritu, kněží ke každodennímu sloužení mše svaté“ (SCE, čl. 15) Doprovázení tedy bude místem, kde může doprovázený hlouběji pochopit význam eucharistie jako „zdroje a vrcholu celého křesťanského života“ (Lumen gentium, čl. 11) a stále více ji začleňovat do svého života.

Chvály

- 5.22. Ve statutech se rovněž uvádí, že *„členové Komunity Emmanuel se podle svých možností zavazují ke každodenní modlitbě chval, konané radostně a nakolik možno i komunitně“* (SCE, čl. 15) Jde o to, aby doprovázení přivádělo k hlubšímu porozumění milosti, kterou Pán komunitě udělil v modlitbě chval: jaký význam mají chvály v životě každého člena, jak jsou ukotveny v důvěrném vztahu s Bohem, jakou roli mají při každodenním obrácení a čím jsou důležité při evangelizaci.

Desátek²⁶

- 5.23. *„Na komunitní život a apoštolát každý člen podle svých možností a s ohledem na rodinné výdaje platí určitý finanční příspěvek, jehož výši si sám stanoví.“* (SCE, čl. 20) Tento příspěvek, nazývaný též „desátek“, umožňuje Komunitě Emmanuel uskutečňovat její evangelizační poslání ve světě.

Doprovázení pomáhá objevit duchovní rozměr vyjadřovaný poskytováním desátku: Co je spravedlivým desátkem? Má doprovázený vyjasněno a rozlišeno, nakolik má být velkorýsý v této věci? Nepřispívá přespříliš, nebo naopak neadekvátně málo? Doprovázený nemusí doprovázejícímu na tyto otázky odpovědět přímo, ale je dobré, když jim občas věnuje pozornost, aby se své povinnosti zhostil náležitě a štedře.

Služby

- 5.24. Členové Komunity Emmanuel jsou povoláni sloužit společně (viz 1.1). Je tedy běžné, že při doprovázení se probírají otázky týkající se služeb: Jak svoje sebedarování realizovat jako odpověď na Boží povolání? Jak sloučit stavovské povinnosti s povoláním ke společné službě s bratřími a sestrami? Jak zareagovat na naléhavou potřebu nebo požadavek na změnu služby? ...

Doprovázející dbá na to, aby setrval v roli průvodce (viz 5.2), který pomáhá doprovázenému, aby on sám rozlišil, jakým rozhodnutím z možností, které se nabízejí, nejlépe odpoví na to, k čemu ho Bůh volá, ať už se to týká výběru služby, přijetí úkolu mimo komunitu, plnění stavovských povinností (v zaměstnání, v rodině, ve společnosti) aj.

Prostor pro svobodu a naději

- 5.25. Body 5.12 až 5.24 zmiňují oblasti doprovázení, v nichž lze prožít velmi hluboké a plodné sdílení. Doprovázený si sám vybere témata, o nichž se chce mluvit. Doprovázení může přinášet celé bohatství svého ovoce pouze tehdy, probíhá-li v otevřenosti a důvěře.
- 5.26. Doprovázený může otevřít i osobní témata. Doprovázející v tom případě dbá na to, aby nikdy nepřekročil svou roli, a pokud je to nutné, má doprovázeného odkázat na kompetentní osoby (viz 5.32). Doprovázení má člověku pomáhat růst v opravdové svobodě a ucelenosti

²⁶Slovo „desátek“ se tu používá pro označení dobrovolného finančního příspěvku, a nikoli v právním smyslu pro odevzdání desetiny svých příjmů (viz 14.50).

života.

- 5.27. Doprovázení je také místem nezměrné naděje, neboť Duch svatý je při něm neustále činný. Doprovázející i doprovázený se setkávají, aby mu společně naslouchali. Při doprovázení si máme uvědomit, v čem jsme se pohnuli z místa, co nám jde dobře a co se nám podařilo objevit. Také se při něm sdílíme o tom, v čem je pro nás obtížné v tom či onom aspektu dostát komunitním závazkům, abychom díky tomu mohli udělat konkrétní kroky dopředu. Doprovázení rovněž skýtá jedinečnou příležitost k poznávání Božího milosrdenství; zakoušíme při něm, že „patřit do komunity“ primárně nespočívá v plnění souboru pravidel, ale že Komunita Emmanuel je milostí, kterou mohu každodenně přijímat, a s opravdovou svobodou dětí Božích s touto milostí spolupracovat.

4. Specifické záležitosti doprovázení

Výběr doprovázejících

- 5.28. Doprovázejícího navrhuje delegát pro doprovázení, spadající pod autoritu zodpovědného za příslušnou provincii. Doprovázený se může vyslovit, koho by si přál mít za doprovázejícího. Pokud komunita nemůže jeho přání vyhovět, nabídne mu někoho jiného s tím, že doprovázený může návrh akceptovat, nebo odmítnout. U mužů a žen směřujících k angažovanosti v celibátu pro Boží království, seminaristů a kléru si delegát pro doprovázení v provincii před sdělením návrhu vyžádá stanovisko zodpovědného za specifické otázky spojené s jejich životním stavem. Doprovázený může kdykoliv požádat o změnu doprovázejícího. Aby se podpořila jeho svoboda, doporučuje se doprovázejícím nabídnout jednou za rok eventuální změnu, například na konci školního roku.
- 5.29. Ve Statutech se uvádí, že „*doprovázejícím nemůže být nikdo z místních zodpovědných*“ (SCE, čl. 19). Obecně je žádoucí oddělit od sebe struktury vedení komunity a struktury osobního růstu členů komunity (viz též 5.2), a tak přispět k uchování prostoru osobní svobody. Proto se dodržuje pravidlo, aby doprovázejícím nebyl zodpovědný za provincii nebo sektor. V některých případech, pokud to vyžadují místní podmínky (např. malý počet členů v komunitě), je možno udělat na určitou dobu výjimku z tohoto pravidla, vždy však po rozlišení s mezinárodním delegátem pro doprovázení nebo s delegátem generálního moderátora pro zónu.
- 5.30. Doprovázející je vždy vybírán z členů Komunity Emmanuel, neboť doprovázení je součástí života v komunitní milosti.

Role doprovázejícího

- 5.31. Role doprovázejícího spočívá v naslouchání a otvírání obzorů, je jako „bratr, který kráčí se svým bratrem“ v přítomnosti Pána (viz učedníci jdoucí do Emauz, Lk 24,13-32). Služba, kterou doprovázející poskytuje, doprovázeného nezavazuje k poslušnosti. Doprovázející nikdy a v žádné oblasti nečiní rozhodnutí za doprovázeného, ale dopomáhá mu, aby on sám v modlitbě a po náležitě reflexi činil zralá, svobodná a zodpovědná rozhodnutí.

- 5.32. Doprovázející podporuje svého doprovázeného modlitbou, pokud možno každodenní.
- 5.33. Když doprovázený přijde s věcmi přesahujícími roli doprovázejícího, ten mu poradí, aby vyhledal někoho, kdo je v dané oblasti dostatečně kompetentní a má potřebná charismata. Doprovázený má vždy právo obrátit se na člověka podle vlastního výběru.
- 5.34. Doprovázení není určeno k modlitbám za „vnitřní uzdravení“²⁷ nebo psychologické péče. Pokud se ukáže, že je třeba vyhledat odbornou pomoc, doprovázející nasměruje svého doprovázeného na kompetentního člověka. Bude-li zachována anonymita, může se eventuálně před tím poradit s místním delegátem pro doprovázení.

Vlastnosti vyžadované u doprovázejícího

- 5.35. Doprovázející jsou vybíráni podle těchto kritérií:
- milují komunitu a skutečně chápou její charisma
  - mají opravdovou lásku k lidem a přejí jim to nejlepší, totiž svatost, a přitom dokáží respektovat individuální cestu každého člověka a jeho svobodu
  - jsou disponibilní a mohou doprovázenému věnovat svůj čas
  - jsou rozumní a mají schopnost naslouchat
  - jsou diskrétní, garance důvěrnosti sděleného umožňuje doprovázenému zajet na hlubinu, pokud po ní touží
  - nejsou blokováni tím, co sami prožili, ani vztahem k doprovázenému (např. pokud jde o rodinné vazby)
  - zanechali kritizování

Postoje, které má doprovázející rozvíjet

- 5.36. Společným základem všech postojů doprovázejícího je touha, aby doprovázený rostl ve svatosti a bratrské lásce. V praxi to znamená:
- povzbuzovat doprovázeného k prohlubování milostí komunity konkrétně v tom, co právě prožívá
  - respektovat jeho autonomii a individuální cestu
  - důvěřovat v Boží milost, žasnout nad jejím působením, a díky tomu být trpělivý, zachovat si pozitivní pohled a učit se čekat na Boží čas; má-li doprovázející mít pro doprovázeného soucítění a naději, je třeba, aby byl smířen sám se sebou: „*Budeš milovat svého bližního jako sebe.*“ (Lk 10,27)
  - nebýt direktivní a nesoudit

Četnost doprovázení a jeho průběh

- 5.37. Je dobré, aby se každý setkával se svým doprovázejícím zhruba jednou za měsíc, v etapě přijetí a rozlišování pak pokud možno jednou za tři týdny. Zkušenost totiž ukazuje, že při delších intervalech mezi setkáními se snižuje užitek z této služby. Obecně platí, že doprovázený se na setkání připraví a přijde za svým doprovázejícím nebo na místo jím určené. Doprovázení by nemělo trvat déle než jednu hodinu. K pravidelnosti setkávání přispívá, když se pokaždé stanoví termín příštího doprovázení.

²⁷K tomu se musí využít jiných možností, např. nabídky Komunity Emmanuel „Milosrdenství a cesta života.“

Doprovázení v místech, kde má komunita málo členů

- 5.38. Není vždy snadné doprovázení uvést do praxe, například z důvodu malého počtu členů komunity na některých místech, značných vzdáleností, komunikačních obtíží nebo pro nedostatek zkušeností těch, kteří do komunity vstoupili teprve nedávno. V takových situacích lze doprovázení domluvit formou dopisů, elektronickou komunikací nebo telefonicky, avšak s vědomím, že osobní setkání nelze ničím nahradit. Je žádoucí, aby doprovázený i doprovázející zachovávali rytmus doprovázení pravidelně jednou za měsíc.

Doprovázení manželských párů a snoubenců

5.39. Manželské páry

Manželský pár je obvykle doprovázen jiným manželským párem. Manžel pak doprovází muže a manželka zase ženu. Při doprovázení je čas pro setkání obou manželských párů (ve čtyřech) i čas pro individuální setkání. Dbá se, aby doprovázení mělo výrazně osobní rozměr. Důvěrnost sděleného při osobním doprovázení musí být zachována i mezi doprovázejícími manželskými partnery.

Probírají se témata společná všem členům komunity dle bodů 5.12 až 5.24 včetně témat zaměřených na růst manželské a rodičovské lásky (viz kap. 9). Navíc se mohou při doprovázení řešit otázky související s životem v manželství, neboť je třeba poskytnout manželům podporu v prohlubování jejich společného povolání k vydávání se Pánu službou v komunitě.

- 5.40. U manželského životního stavu je třeba dávat si pozor na to, jak skloubit:

- komunitní povolání a život manželského páru, tj. jak být manželským párem v komunitě
- komunitní povolání a život rodiny, tj. jak spojit život rodiny, dobro dětí a komunitní život
- komunitní povolání se začleněním do společnosti a svojí profesí

Uvedené skutečnosti se totiž s časem mění: otázky, které si v souvislosti se zapojením v komunitě klade mladý manželský pár, jsou jiné než otázky u páru vyššího věku. Rovněž skloubení komunitních věcí s rodinou závisí na věku dětí a na jejich momentálních potřebách. V tomto všem mohou starší a zkušenější manželé coby doprovázející být velkou pomocí.

5.41. Snoubenci

Příprava na manželství není součástí doprovázení. Spadá do kompetence těch, kteří jsou k této službě pověřeni církví. I když jsou oba snoubenci členy Komunity Emmanuel, nemusí být nutně doprovázeni manželským párem.²⁸ Doprovázející mají snoubence citlivě povzbuzovat k věrnosti komunitním závazkům a pomáhat jim vše zharmonizovat s obdobím, které právě prožívají. Zvláště ať věnují pozornost zachovávání životního řádu.

Doprovázení kněží a jáhnů

- 5.42. Rovněž kněžím a jáhnům se dostává milosti doprovázení. Kněze může doprovázet i laik, pokud má požadované vlastnosti (viz 5.35 a 5.44), ženatý jáhen má doprovázení stanovené pro manželské páry. Doprovázející vždy musí být členem Fraternity Ježíšovy a mít potřebnou formaci.

²⁸ I v případě, že je doprovází manželský pár, doprovázení stále zůstává individuální.

- 5.43. Specifikem v poslání doprovázejících pro kněze nebo jáhny je pomáhat jim žít jejich povolání a vykonávat jejich službu podle charismatu Komunity Emmanuel a Fraternity Ježíšovy, jež rozpoznali jako svoji cestu ke svatosti (viz kap. 7). Hlavním akcentem doprovázení je pomáhat klerikům žít v bratrském komunitním společenství (konkrétně prožívat blízkost a solidaritu), ale může rovněž poskytovat duchovní rady a pastorační naslouchání.

Kritéria pro výběr doprovázejících kněží a jáhnů

- 5.44. Kromě již zmíněných kritérií, vyžadovaných u všech doprovázejících (viz 5.35), je při výběru doprovázejících pro kněze třeba dbát také na to, aby měli:
- určité vzdělání a zkušenosti z oblasti pastorace
  - porozumění povaze kněžské služby
  - vytříbené církevní smýšlení
- Tato kritéria mohou sloužit rovněž jako podklad pro formaci doprovázejících pro kněze a jáhny.

Doprovázení seminaristů

- 5.45. Specifika doprovázení seminaristů jsou obdobná jako u doprovázení kněží. Pokud je to možné, je dobré, aby jejich doprovázejícími byli laici. Připomeňme, že doprovázení není místem k rozlišování povolání ke kněžství. Je však důležité pomoci seminaristovi rozlišit, zda skutečně má povolání do Komunity Emmanuel. Doprovázející pro seminaristy musí mít požadované vlastnosti (viz 5.35), být členem Fraternity Ježíšovy a projít příslušnou formací.

Doprovázení mužů a žen angažovaných v celibátu pro Boží království

- 5.46. Doprovázení mužů a žen angažovaných v celibátu pro Boží království probíhá dle obecných zásad pro komunitní doprovázení (viz 5.12 – 5.24). Doprovázející má při tom svému doprovázenému pomáhat a podporovat ho v jeho úsilí „*zcela se darovat v celibátu pro Boží království, a tak*“ v Komunitě Emmanuel a Fraternitě Ježíšově „*plněji uskutečňovat svou dostupnost k adoraci, soucítění a evangelizaci*“ (SCE, čl. 29). Aby mu mohl pomáhat co nejlépe, měl by znát *Pravidla života* (viz kap. 8). Pokud doprovázený vznesl otázku týkající se jeho životního stavu, může ho doprovázející odkázat na toho, kdo je pověřen provázet ho v celibátu pro Boží království. Připomeňme, že odpovědnost za rozlišování povolání k celibátu nespadá do oblasti doprovázení, ale je zajišťována specifickým provázením po celou dobu přijetí a formace k tomuto životnímu stavu (viz *Pravidla života*, část II).

Kritéria pro výběr doprovázejících angažovaných v celibátu pro Boží království

- 5.47. Muži a ženy angažovaní v celibátu jsou doprovázeni členy Fraternity Ježíšovy, u nichž se prověřilo, že mají dostatečné zkušenosti a schopnosti pro tuto službu. Je nutné dbát především na to, aby to byli lidé modlitby a chápali specifika celibátu pro Boží království. V období formace se preferuje, aby doprovázejícím byla osoba angažovaná v celibátu, a to vždy, když je to možné.

Doprovázení těch, kdo žijí v akceptovaném celibátu

- 5.48. Lidé žijící v celibátu, který si sami nezvolili, potřebují, aby se doprovázení týkalo i toho, co od nich jejich stav vyžaduje, aby mohli být svědky naděje. Doprovázející je má se zvláštní pozorností podporovat a povzbuzovat v tomto:
- aby díky světlu Ducha svatého měli pozitivní pohled na sebe, na svou minulost i svou budoucnost
  - aby vnímali, že četné pozornosti, které jim Pán prokazuje, jsou znamením jeho lásky, a aby jednali s vírou a důvěrou v Boží Prozřetelnost
  - aby využívali milost Boží, která se jim nabízí v přítomném okamžiku
  - aby při svém sebedarování zakoušeli osobní naplnění
  - aby byli otevření k druhým lidem ze všech životních stavů (nejen k členům komunity) a udržovali zdravé přátelské vztahy
  - aby rozvíjeli společenský život i mimo komunitu
- Při doprovázení lze probírat i konkrétní body jejich každodenního života: citový život, zaměstnání, trávení volného času, dovolené atd.

Specifika při doprovázení mladých

- 5.49. Specifickou potřebou mladých lidí je naučit se přijímat milost plynoucí z jejich křtu a biřmování ve všech rozměrech jejich osobnosti a života. Doprovázející dbá na to, aby jim pomáhal:
- poznávat, co je opravdová svoboda a uplatňovat ji, zvláště když se učí dělat rozhodnutí
  - vytrvat v tom, pro co se rozhodli
  - nacházet rovnováhu mezi studijními povinnostmi, respektive zaměstnáním, do něhož nastoupili, časem pro relaxaci a aktivním zapojením do komunitního života
- Mohou se samozřejmě řešit i otázky týkající se jejich budoucnosti jako je volba profese nebo osobního povolání. To vyžaduje od doprovázejících velkou disponibilitu, aby byli vstřícní k tomu, co mladí lidé potřebují (např. mít setkání častěji, nazná-li se, že to je nezbytné). V některých případech je dobré, aby kontakt s mladým člověkem inicioval sám doprovázející.
- 5.50. Pro mnoho mladých lidí je zdrojem neklidu otázka, jaký si mají zvolit studijní obor nebo profesi. Není neobvyklé, že se chtějí tomu věnovat i při doprovázení. V takovém případě mají doprovázející za úkol pomáhat jim dozrávat, aby mohli učinit vlastní svobodné rozhodnutí, a vybídnout je, aby se sešli s lidmi věnujícími se určité profesi, kteří jim mohou dobře poradit.
- 5.51. Doprovázení nemá sloužit k finálnímu rozlišení osobního povolání. V tom má doprovázející doprovázeného mladého člověka přeměrovat na osoby, jímž to přísluší, nebo na kurzy pořádané k tomuto účelu.
- 5.52. Ten, kdo doprovází mladé lidi, by měl splňovat také tato kritéria:
- znát mladé lidi a mít je rád
  - být dostatečně disponibilní a pružný
  - mít cit pro výchovu a formování zralé a zodpovědné osobnosti
  - podporu mladému člověku umět poskytovat s perspektivou růstu a zakalkulováním faktoru času

Specifika při doprovázení členů Fraternity Ježíšovy

5.53. Lidem v probační etapě Fraternity Ježíšovy (viz 2.29 a násl.) doprovázení pomáhá v přípravě na zasvěcení ve Fraternitě Ježíšově, zasvěceným pak k tomu, aby žili v poddajnosti Duchu svatému. Doprovázející proto doprovázenému bude především pomáhat, aby zůstal odhodlán:

- následovat Krista tím, že žije „ve světě, ale není ze světa“ (viz 1.5)
- zůstat věrný komunitním závazkům
- pracovat na tom, aby se zcela odevzdával Kristu v Komunitě Emmanuel a aby jí byl oporou v každodenním životě i jejím evangelizačním posláním (viz SCE, preambule d)
- být disponibilní pro misie (viz 1.38 až 1.46)

Doprovázení přispívá ke správnému pochopení disponibility i jejímu uvádění do praxe.

5.54. Je žádoucí, aby členové Fraternity Ježíšovy byli doprovázeni členy Fraternity Ježíšovy.

6. Formace

- 6.1. Každý křesťan je zodpovědný za svou formaci, aby – adekvátně ke své životní situaci a pracovním povinnostem – mohl být svědkem naděje, kterou nese ve svém srdci. Rovněž Komunita Emmanuel jako sdružení věřících si je vědoma své zvláštní zodpovědnosti za intelektuální, duchovní a lidskou formaci svých členů. Hledí je zakotvit v autentickém křesťanském životě tím, že jim pomáhá volit si cestu svatosti v charismatu Emmanuele, a poskytovat každému z nich prostředky, aby dle možností svého životního stavu plnil misijní povolání, jež dává Kristus i církve všem pokřtěným a biřmovaným.
- 6.2. Pro členy komunity je formace především životním stylem. Sytí srdce i rozum každého, aby se posílilo jeho osobní přilnutí ke Kristu a k církvi. Je rovněž zcela nezbytná pro misijní rozměr života, neboť umožňuje, aby se prohlubovalo porozumění víře, a tudíž i lépe hlásalo evangelium autentickým dialogem s lidmi, které Pán k nám přivádí.
- 6.3. Formace v komunitě Emmanuel má odpovídat potřebám jednotlivých členů a zohledňovat stupeň jejich angažovanosti, jejich povolání i služby, které jsou jim svěřeny, a proto se rozlišuje více typů formace:
- počáteční komunitní formace
  - průběžná komunitní formace
  - specializovaná apoštolská formace
  - formace zodpovědných
  - formace členů Fraternity Ježíšovy
- 6.4. Formace spadá do kompetence generálního moderátora, mezinárodní rady Komunity Emmanuel a rady Fraternity Ježíšovy (viz SCE, čl. 39 a 48). Implementuje a koordinuje ji delegát pro formaci za pomoci „sekce pro formaci“, kterou tvoří zodpovědní za provázení kněží a osob angažovaných v celibátu, delegáti generálního moderátora pro jednotlivé zóny, zodpovědní za Lásku a pravdu (viz 14.22) a další lidé se zkušenostmi v oblasti formace. Na místní úrovni je uskutečňování formace svěřeno zodpovědným za provincii (viz 14.28).

1. Počáteční komunitní formace

- 6.5. Věrná účast na komunitním životě (komunitní setkání, *maisonnée*, doprovázení, zapojení do služby a veškerá evangelizace) už sama o sobě je formací.
- 6.6. Počáteční komunitní formace je určena pro členy v etapě přijetí a rozlišování.²⁹ Klade důraz na osobní přilnutí člověka ke Kristu a k církvi a je nezbytná pro rozlišení povolání do Komunity Emmanuel a k angažovanosti v ní. Připomeňme, že je dobré, aby jí předcházela příprava na vylití Ducha svatého, a to pokud možno ještě v době *regardánství* (viz 2.3). Sekce pro formaci vydala k tomu účelu příručku: *Přijměte Ducha svatého; jak se připravit na vylití Ducha*.³⁰
- 6.7. Počáteční formace probíhá po tři roky (viz 2.3), což odpovídá obvyklé délce zkušební doby před vstupem do angažovanosti, a zaměřuje se na tři formační okruhy: předestření milostí komunity (s využitím knihy *Povolání do Emmanuele*³¹), katechetickou výuku podle Katechismu katolické církve (s využitím knihy *Věřím*³²) a průpravu ve spiritualitě

²⁹ *Regardáni, kteří mají zájem o formaci a chtějí začít žít v milostech Komunity Emmanuel, mohou touto formací také projít, například v otevřeném *maisonnée* (2.8 a 6.8).*

³⁰ *Recevez l'Esprit Saint, comment se préparer à l'effusion de l'Esprit.* Ed. Emmanuel, 345 s., 2017.

³¹ *Appelés dans l'Emmanuel.* Ed. Emmanuel, 512 s., 2015.

³² *Je crois.* Ed. Emmanuel, 446 s., 2017.

communio (s využitím knihy *Povolání ke communio, žít bratrství v církvi*³³).

6.8. Implementací (zajištěním v místních podmínkách) a sledováním počáteční formace jsou pověřeni zodpovědní za provincie a sektory. Konkrétní podoby formace se liší v závislosti na místě, vzdálenosti členů komunity atd. V některých zemích vznikla tzv. „generální maisonnée“, v nichž se jednou za měsíc setkávají k formaci všichni členové komunity. Jinde se vyučování počáteční komunitní formace konají formou účelového kurzu pro ty, kdo jsou v etapě přijetí a rozlišování, nebo se realizují v tzv. „formačních maisonnée“, ale je možné tato vyučování rovněž zařadit do každoměsíčních komunitních setkání.

Formační maisonnée je běžné maisonnée, v němž je určitý čas věnován formaci. Začíná krátkou modlitbou chval, následuje vyučování a bratrské sdílení. Vyučování může probíhat prostřednictvím internetu, DVD, CD, nebo je mohou mít starší členové maisonnée. Bratrské sdílení obsahuje obvyklé sdílení v maisonnée (viz 3.5 až 3.13), ale také reflexi vyučování z minulého setkání, zaměřenou na praktické uplatňování toho, co bylo řečeno. Jednotlivá sdílení musí být krátká a jít k podstatě věci, aby maisonnée netrvalo déle než dvě hodiny. Formační maisonnée jsou vytvořena ze „starších“ členů komunity a těch, kteří jsou v etapě přijetí a rozlišování. Role starších členů spočívá v předávání komunitního charismatu. Jsou vybíráni z bratří a sester, kteří mají pastorační cit, dostatečnou zkušenost s komunitním životem a touhu jej předávat. Tato maisonnée by neměla mít víc než osm členů. Mohou být ustanovena i na dva roky, aby se ve formaci zajistila návaznost.

6.9. Počáteční komunitní formace členů v etapě přijetí a rozlišování rovněž zahrnuje:

- zkušenost s přímou evangelizací v Komunitě Emmanuel
- službu na sesi pořádané Komunitou Emmanuel
- zapojení do některé apoštolské služby Komunity Emmanuel nebo služby soucítění
- získání návyku věnovat pravidelný čas duchovní četbě

6.10. **Specifická formace pro manželské páry a osamělé rodiče**

Manželské páry dostávají obecnou komunitní formaci (viz kap. 6). Kromě toho mají ještě specifickou lidskou a duchovní formaci, opírající se o dokumenty učitelského úřadu církve k problematice života manželů a rodin.³⁴ Nedílnou součástí formace manželských párů v etapě přijetí a rozlišování je účast na cyklu tří víkendů „Láska a pravda“. Obdobně jako manželské páry se formují i osamělí rodiče, avšak víkendy mají specificky zaměřené. Komunita Emmanuel se zavazuje, že zmíněné víkendy těmto členům nabídne. Manželské páry a osamělí rodiče, kteří jsou zapojeni v Komunitě Emmanuel, mají udělat vše, co je v jejich možnostech, aby se těchto víkendů zúčastnili, a pokud to bude potřeba, aby účast na nich umožnili také jiným.

6.11. **Specifická formace pro mladé v komunitě**

Formace mladých má svá specifika související s potřebami jejich věku:

- formace antropologická (svoboda, tělo a sexualita, přátelství, čistota), povolání obecně (muž, žena, manželství), specifické povolání (kněžství a celibát pro Boží království), život a uplatnění se (bioetika, studium, zaměstnání, zodpovědnost, angažovanost ve společnosti)
- formace duchovní: modlitba, doprovázení přizpůsobené mladým, zkušenost ticha a samoty, duchovní cvičení na téma sebedarování

Formace mladých zahrnuje také zkušenost soucítění a evangelizace, založenou na

³³ *Appelés à la communion, vivre la fraternité au cœur de l'Église*. Ed. Emmanuel, 120 s., 2019.

³⁴ Uvedme např. konstituci 2. vatikánského koncilu *Gaudium et spes*, encykliky *Humanae vitae*, *Veritatis splendor*, *Evangelium vitae* a apoštolskou adhortaci *Familiaris consortio* od Jana Pavla II. nebo exhortaci *Amoris laetitia* papeže Františka.

dobrovolnictví, a vedení k zodpovědnosti. Služby (třeba i malé) chudým a osamělým lidem pomáhají mladým poznávat smysl života a objevovat vlastní povolání. Mladí jsou povzbuzováni, aby – pokud mohou – absolvovali dlouhodobější formaci, zaměřenou na soucítění nebo evangelizaci (ESM, Fidesco, Rocher atd.).

2. Průběžná komunitní formace

- 6.12. Formace členů Komunity Emmanuel pokračuje i po skončení počáteční formace, a to celou dobu jejich života v komunitě. Udržuje se jí osobní bdělost. Příležitost k průběžné formaci je při každoměsíčních setkáních (viz 3.4 až 4.11) a společných duchovních cvičeních. Témata jednotlivých vyučování se vybírají podle specifických potřeb a znamení doby.
- 6.13. Mezi důležitá témata patří hlubší poznání Písma svatého, tajemství církve, eucharistie a adorace, povolání laiků, evangelizace a misie, spiritualita svaté Terezie z Lisieux, Nejsvětější Srdce Ježíšovo, sociální učení církve, sexuální a rodinná etika, etapy duchovního života, Pierre Goursat aj. Tento výčet není ani úplný, ani závazný. Sekce pro formaci dává pro přípravu vyučování k dispozici podklady na webové stránce <https://doc.emmanuel.info>. Stránka poskytuje širokou nabídku vyučování z komunitního dědictví ve francouzštině, angličtině a španělštině.
- 6.14. **Duchovní četba**
Členové komunity jsou povzbuzováni ke čtení Písma svatého a k duchovní četbě. Sekce pro formaci sestavuje v několika jazycích seznamy knih, které členům komunity mohou být užitečné v jednotlivých etapách jejich životní cesty k prohloubení charismatu Emmanuele, povolání ke svatosti, k misi a poznávání duchovního dědictví jejich země.
- 6.15. Nabídky specializované formace se liší pro jednotlivé jazyky a země. Komunita se dle místních možností snaží vypracovat odpovědi v jednotlivých duchovních, teologických a lidských oblastech tak, aby umožnila lepší porozumění člověku a kultuře se zřetelem k evangelizaci, například teologické týdny, biblické kurzy, liturgickou formaci, kurz Zacheus k sociální nauce církve, víkendy zaměřené na lásku a sexualitu, bioetické přednášky, cykly o dějinách církve. Kromě toho komunita pořádá kolokvia (zaměřená na bioetiku, novou evangelizaci apod.), jimiž podněcuje k promýšlení a zpracovávání důležitých témat.

3. Specializovaná apoštolská formace

- 6.16. Formací členů komunity k evangelizaci se zlepšuje porozumění učení církve a otázkám dnešní doby, ale především v ní jde o průpravu a aktivní zapojení do různých apoštolských aktivit. Specializované formace se nabízejí pro:
- profilové služby (Láska a pravda, Zacheus, Fidesco atd.)
  - večery a víkendy škol lásky a misí pro mladé a škol pro manželské páry
  - modlitební skupinky, které poskytují základní formaci ke křesťanskému životu a připravují na vylití Ducha svatého
  - v rámci farností, svěřených komunitě
- 6.17. Komunita své členy povzbuzuje, aby se zapojili do intenzivních formačních programů, které organizačně zaštiťuje:

- evangelizační školy ESM³⁵ (Emmanuel School of Mission) pro mladé na devět měsíců
- certifikované teologické a pastorační studium³⁶ ve spolupráci s Institutem teologických studií v Bruselu (IET), probíhající dálkově po dva roky

- 6.18. Členové, kteří mají tu možnost, jsou povzbuzováni, aby pokračovali ve své formaci studiem na univerzitách nebo institutech s dobrou úrovní teologického vzdělávání, uznávaných církví. V této věci se zájemci mohou obrátit na sekci pro formaci (viz 14.20), aby jim poradila, případně je nasměrovala k výběru vhodné instituce.
- 6.19. Specifické druhy formace související s kněžským povoláním a povoláním k zasvěcenému životu viz kap. 7 a *Pravidla života* pro angažované v celibátu (2. část tohoto dokumentu).

4. Formace k vykonávání zodpovědnosti

- 6.20. **Formace pro převzetí odpovědnosti** (potenciálních zodpovědných) probíhá pod záštitou mezinárodní rady Komunity Emmanuel. Skládá se z dvouletého výukového modulu po internetu³⁷ a dvou víkendů. **Formace zodpovědných** (pro zodpovědné za provincie, vedoucí sektorů, korespondenty jednotlivých zemí³⁸ aj.) se koná, až je to potřeba, formou víkendů nebo týdenních setkání intenzivní formace a doplňuje ji provázení osobami pověřenými pomáhat při formaci (delegáti generálního moderátora pro zóny, korespondenti pro jednotlivé země a další).
- 6.21. **Formace doprovázejících** obsahuje úvodní formaci nových doprovázejících a čas k prohloubení služby s lidmi, kteří mají potřebné zkušenosti. Doporučuje se, aby každý doprovázející byl v pravidelném kontaktu s těmi, kdo v provincii mají doprovázení na starosti (viz kap. 5). Formací doprovázejícího je rovněž to, že i on sám je doprovázen.
- 6.22. **Vedoucí maisonnée** jsou pravidelně svoláváni zodpovědnými za provincii a probírají s nimi otázky týkající se jejich služby. V provincii může být určena zkušená osoba, která bude vedoucí jednotlivých maisonnée přiměřeně provázet a věnovat se tomu, co bude potřeba řešit.

5. Formace členů Fraternity Ježíšovy

- 6.23. Formaci členů Fraternity Ježíšovy má na starost rada Fraternity Ježíšovy. Formační kurz vyšel v knize *Fraternita Ježíšova v srdci Komunity Emmanuel*³⁹ a je určen těm, kdo ve fraternitě začínají. Lze ho absolvovat ve specifickém formačním maisonnée.

³⁵ Ve francouzštině, angličtině, němčině a portugalštině.

³⁶ V současnosti pouze ve francouzštině.

³⁷ V současnosti ve francouzštině, angličtině a španělštině.

³⁸ Viz pozn. k 14,13.

³⁹ *Au cœur de la Communauté de l'Emmanuel, la Fraternité de Jésus*. Ed. Emmanuel, 180 s., 2018.

7. Klerikové v Komunitě Emmanuel: kněží a trvalí jáhni

I. Obecná ustanovení pro kleriky

- 7.1. Klerikové Komunity Emmanuel – kněží i jáhni – jsou začleněni do Asociace kleriků Komunity Emmanuel, založené 15. srpna 2017 Kongregací pro klérus. Statuta této asociace stanovují, že podrobnosti o životě kleriků této asociace budou upřesněny vnitřním předpisem (viz SACCE⁴⁰, preambule h a čl. 5).
- 7.2. Klerikové Komunity Emmanuel jsou angažovanými členy Komunity Emmanuel, zasvěcenými ve Fraternitě Ježíšově (viz SACCE, čl. 8), a jakožto světští klerikové jsou inkardinováni v diecézích, nebo v Asociaci kleriků Komunity Emmanuel. Jejich sekulární charakter, tj. zapojení do života ve světě, vyplývá z participace charismatu Komunity Emmanuel na tajemství vtělení.
- 7.3. Klerikové Komunity Emmanuel svoje povolání plní v souladu s katolickou naukou o svátosti kněžství (předkládanou v textech učitelského úřadu církve) podle specifického charismatu Komunity Emmanuel, a tudíž k jejich povolání patří i plně se zapojit do komunitního života s ostatními členy ve společenství všech životních stavů.

I.1. Povolání do Komunity Emmanuel i do Fraternity Ježíšovy

- 7.4. Klerikové Komunity Emmanuel jsou povoláni sdílet s ostatními jejími členy touhu být zapálení ohněm lásky a společně s nimi ve světě zvěstovat evangelium všem lidem. Tím se konkrétně projevuje součinnost všeobecného kněžství věřících a kněžství služebného.

I.2. Propojení s Komunitou Emmanuel a s Fraternitou Ježíšovou

- 7.5. Klerik Komunity Emmanuel žije podle charismatu Emmanuele ve společenství všech stavů způsobem komunitního života, jehož spiritualita je založena zejména na zkušenosti s vylitím Ducha svatého, eucharistické adoraci, modlitbě chvály, soucítění a evangelizaci (viz SCE, Preambule b).
- 7.6. Kleriky s Komunitou Emmanuel nepojí pouze společná spiritualita, ani pro ně komunita není jen místem, kde mohou čerpat. Realizují v ní povolání ke komunitnímu a misionářskému životu, které obdrželi od Boha a náležitě rozlišili. Komunita jim dává stejná práva a ukládá tytéž povinnosti jako všem ostatním členům. Kromě toho se na ně vztahují ustanovení Statut Asociace kleriků Komunity Emmanuel.

I.3. Asociace kleriků Komunity Emmanuel

- 7.7. 1. Propojení kleriků s Komunitou Emmanuel zaručují Statuta Asociace kleriků Komunity Emmanuel.
2. Příslušnost k Asociaci kleriků Komunity Emmanuel je neodlučitelně vázána na kroky v Komunitě Emmanuel a ve Fraternitě Ježíšově. Ve statutech asociace kleriků se uvádí, že „klerikové Komunity Emmanuel jsou angažovaní členové Komunity Emmanuel zasvěcení ve Fraternitě Ježíšově“ (SACCE, Preambule e). Z toho vyplývá, že před zvažováním o včlenění do Asociace kleriků Komunity Emmanuel se rozlišuje vstup do Komunity

⁴⁰ SACCE – Statuta Asociace kleriků Komunity Emmanuel, SCE – Statuta Komunity Emmanuel.

Emmanuel a do Fraternity Ježíšovy, a to podle ustanovení Statut Komunity Emmanuel a podle jejích Zvyklostí (viz kap. 2). Ke včlenění do asociace kleriků se v jejích statutech počítá se dvěma etapami: dočasným vevázáním a trvalým vevázáním.

3. Kněží a jáhni Komunity Emmanuel jsou svěřeni do péče radě Asociace kleriků Komunity Emmanuel. Provázení jim poskytují delegáti zodpovědného za svěcené služebníky⁴¹. Statuta říkají, že: „*při správě asociace kleriků se vychází z geografického rozdělení na zóny a provincie, které zavedla Komunita Emmanuel (viz SCE, čl. 44.). Zodpovědný za svěcené služebníky poté, co vyslechl stanovisko generálního moderátora Komunity Emmanuel, z kněží asociace vybere delegáty, kteří se jeho jménem a ve spolupráci se zodpovědnými v Komunitě Emmanuel (delegáty generálního moderátora pro zóny a ostatními místními zodpovědnými) budou věnovat péči o členy asociace kleriků v jim svěřených oblastech.*“ (SACCE, čl. 25.)

4. Struktury zajišťující provázení kleriků se v asociaci vytváří podle jejích statut a po dohodě s generálním moderátorem Komunity Emmanuel.

I.4. Postup pro včlenění do asociace

a. Dočasné vevázání

- 7.8. Dočasné vevázání je ve statutech popsáno takto: „*Seminaristé a ti, kdo se připravují na trvalé jáhenství, se dočasně vevazují do Asociace kleriků Komunity Emmanuel na dobu své formace a rozlišování povolání. Dočasné vevázání se uskuteční na začátku formace následně po vstupu do probační etapy ve Fraternitě Ježíšově.*“ (SACCE, čl. 10).
- 7.9. Formátoři se postarají o to, aby se seminaristům i těm, kteří se připravují na trvalé jáhenství, hned od počátku dočasného vevázání vytvořily podmínky k splnění požadavků článků 2.29 až 2.35, tj. poskytla se jim možnost absolvovat probační etapu ve Fraternitě Ježíšově. Apelujeme zejména na mladé, kteří rozlišují povolání ke kněžství, aby vstoupili do etapy přijetí a rozlišování v Komunitě Emmanuel hned na začátku roku svatého Josefa, pokud už tak neučinili dříve.
- 7.10. Ten, kdo chce na rok svatého Josefa navázat formací ke kněžství v Komunitě Emmanuel, na jeho konci písemně požádá o vstup do Fraternity Ježíšovy a o dočasné vevázání do Asociace kleriků Komunity Emmanuel. Žádost bude adresována generálnímu moderátorovi a současně zodpovědnému za svěcené služebníky. Po vyjádření formátorů a se souhlasem rady asociace kleriků i delegátů pro příslušnou zónu⁴² mu bude navrženo místo, kde by v budoucnu měl být inkardinován. Místnímu biskupovi nebo ordináři bude představen jako dočasný člen Asociace kleriků Komunity Emmanuel. Během duchovních cvičení, která následují po jeho nastoupení do semináře, vstoupí do probační etapy ve Fraternitě Ježíšově.
- 7.11. Dočasné vevázání do asociace kleriků se vykoná před vystavenou Nejsvětější svátostí při vstupu do probační etapy ve Fraternitě Ježíšově a použije se tato formule: „*Já [jméno], vstupuji do probační etapy k zasvěcení ve Fraternitě Ježíšově a k dostupnosti pro misie. Také se dočasně vevazuji do Asociace kleriků Komunity Emmanuel.*“

⁴¹ Od roku 2020 se zodpovědný za svěcené služebníky nazývá „zodpovědný za Asociaci kleriků Komunity Emmanuel“ (Responsable de l'Association Cléricale de la Communauté de l'Emmanuel). Pozn. překl.

⁴² Delegát generálního moderátora a delegát zodpovědného za svěcené služebníky.

- 7.12. V případě, že po šest měsíců od zahájení formace ke kněžství by se žádné setkání Fraternity Ježíšovy nekonalo, bohoslovec vstoupí do probační etapy ve Fraternitě Ježíšově a dočasně se veváže do Asociace kleriků Komunity Emmanuel na komunitním setkání.
- 7.13. Podmínkou zahájení přípravy k trvalému jáhenství je, aby žadatel byl angažovaným členem Komunity Emmanuel a alespoň v probační etapě ve Fraternitě Ježíšově. Začne se dvouletou interní formací s předběžným rozlišováním v komunitě a po ní, pokud žadatel bude ve formaci pokračovat, je představen biskupovi nebo ordináři jako dočasný člen Asociace kleriků Komunity Emmanuel.
- 7.14. Ti, kdo se připravují na kněžství nebo trvalé jáhenství a jsou při zahájení formace již ve Fraternitě Ježíšově v probační etapě, nebo v ní zasvěceni, se dočasně vevážou do Asociace kleriků Komunity Emmanuel při prvním setkání Fraternity Ježíšovy (místním nebo mezinárodním), které bude následovat po jejich vstupu do formace. Před vystavenou Nejsvětější svátostí vysloví jednu z těchto formulí:
buď: „*Já [jméno], v probační etapě ve Fraternitě Ježíšově, se dočasně vevazuji do Asociace kleriků Komunity Emmanuel.*“
nebo: „*Já [jméno], zasvěcený ve Fraternitě Ježíšově a disponibilní pro misie, se dočasně vevazuji do Asociace kleriků Komunity Emmanuel.*“
- 7.15. Pokud někdo z těch, kdo jsou dočasně vevázáni do Asociace kleriků Komunity Emmanuel, ve formaci ke kněžství nebo trvalému jáhenství už dál nepokračuje, skončí rovněž jeho vevázání do asociace kleriků, ale i nadále může zůstat v Komunitě Emmanuel i ve Fraternitě Ježíšově.

b. Trvalé vevázání

- 7.16. Statuta říkají: „*Seminaristé a kandidáti trvalého jáhenství se trvale vevazují do Asociace kleriků Komunity Emmanuel před svým jáhenským svěcením. Vyžaduje se, aby již měli závazek angažovanosti v Komunitě Emmanuel (viz SCE, čl. 13 a 23) a byli zasvěceni ve Fraternitě Ježíšově (viz SCE, Preambule f-h).*“ (SACCE, čl. 10)
Pro toho, kdo je vevázán v Asociaci kleriků Komunity Emmanuel, je ke kroku angažovanosti v Komunitě Emmanuel a zasvěcení ve Fraternitě Ježíšově spolu se souhlasem příslušných zodpovědných v komunitě a fraternitě vyžadován rovněž souhlas zodpovědného za svěcené služebníky nebo jeho delegátů. O angažovanost v komunitě tedy písemně požádá generálního moderátora a kopii dopisu zašle zodpovědnému za svěcené služebníky. Totéž udělá při žádosti o zasvěcení ve Fraternitě Ježíšově.
- 7.17. Má-li být seminaristům umožněno dojít k zasvěcení ve Fraternitě Ježíšově, je třeba zajistit, aby vstup do angažovanosti v Komunitě Emmanuel provedli nejméně dva roky před jáhenským svěcením. Pokud by se někdo z nich rozhodl ve stanovené lhůtě nevstoupit do angažovanosti v Komunitě Emmanuel, ukončil tím i svoje vevázání do Asociace kleriků Komunity Emmanuel.
- 7.18. Zasvěcení ve Fraternitě Ježíšově u těch, kdo jsou dočasně vevázáni v Asociaci kleriků Komunity Emmanuel, musí proběhnout před jejich jáhenským svěcením (viz SACCE, čl. 10, § 2). Ženatý kandidát na trvalé jáhenství se zasvěť ve Fraternitě Ježíšově společně se svojí manželkou.
- 7.19. U těch, kteří mají být inkardinováni v diecézi, se k trvalému vevázání do Asociace kleriků Komunity Emmanuel vyžaduje:
- aby ten, kdo má být vysvěcen na jáhna, zaslal zodpovědnému za svěcené služebníky

vlastnoručně napsanou žádost, v níž výslovně vyjádří svůj úmysl trvale se vevázat do Asociace kleriků Komunity Emmanuel, a kopii této žádosti též zaslal generálnímu moderátorovi Komunity Emmanuel

- odsouhlasení žádosti radou Asociace kleriků Komunity Emmanuel
- písemný souhlas biskupa, aby ten, který má být v jeho diecézi inkardinován, se trvale vevázal do Asociace kleriků Komunity Emmanuel a byl připuštěn ke svěcení

7.20. U těch, kteří mají být inkardinováni v Asociaci kleriků Komunity Emmanuel, se k trvalému vevázání do této asociace vyžaduje:

- aby ten, kdo má být vysvěcen na jáhna, zaslal zodpovědnému za svěcené služebníky vlastnoručně napsanou žádost, v níž výslovně vyjádří svůj úmysl trvale se vevázat do Asociace kleriků Komunity Emmanuel, a kopii této žádosti též zaslal generálnímu moderátorovi Komunity Emmanuel
- odsouhlasení žádosti radou Asociace kleriků Komunity Emmanuel
- aby zodpovědný za svěcené služebníky ho připustil ke svěcení

7.21. Ti bohoslovci a kandidáti trvalého jáhenství, kteří jsou již zasvěceni ve Fraternitě Ježíšově, vykonají krok k trvalému vevázání se do Asociace kleriků Komunity Emmanuel na komunitním setkání před svým jáhenským svěcením. Jejich vevázání nabývá účinnosti vysvěcením na jáhna.

Krok k trvalému vevázání se dělá před vystavenou Nejsvětější svátostí vyslovením této formule: *„Já [jméno], zasvěcený ve Fraternitě Ježíšově a disponibilní pro misie, vzhledem k mému jáhenskému svěcení, plánovanému na..., se trvale vevazuji do Asociace kleriků Komunity Emmanuel.“*

Ten, kdo před přijetím jáhenství ještě není zasvěcený ve Fraternitě Ježíšově, udělá i to vyslovením formule: *„Já [jméno], se zasvěcuji ve Fraternitě Ježíšově, dávám se k dispozici pro misie a vzhledem k mému jáhenskému svěcení, plánovanému na..., se trvale vevazuji do Asociace kleriků Komunity Emmanuel.“*

7.22. Členy komunity povzbuzujeme, aby se jáhenských a kněžských svěcení účastnili, vysvěcených bratrů si cenili a byli jim oporou.

7.23. Pokud dočasný člen Asociace kleriků Komunity Emmanuel by přijal jáhenské svěcení, ale neměl možnost se předtím do asociace trvale vevázat, je nutné, aby to udělal na nejbližším dalším komunitním setkání. Neučiní-li tak, ipso facto ztrácí členství v Komunitě Emmanuel i v Asociaci kleriků Komunity Emmanuel (viz SACCE, čl. 10).

I.5. Inkardinace kleriků a jejich vztah k biskupovi, diecézi a komunitě

7.24. Klerikové Komunity Emmanuel jsou začleněni do Asociace kleriků Komunity Emmanuel. Inkardinováni jsou v diecézích, nebo v asociaci kleriků (SACCE, čl. 13-15). Jsou-li ustanoveni v diecézi, vykonávají svoji službu pod vedením biskupa ve spolupráci s místním kněžstvem. Jsou-li posláni pracovat v projektech Komunity Emmanuel, vykonávají svoji službu pod vedením zodpovědného za svěcené služebníky, a ten *„jedná ve shodě s generálním moderátorem Komunity Emmanuel“* (SACCE, čl. 14.1).

7.25. Statuta Asociace kleriků (SACCE, čl. 13-15) stanovují, že způsoby života a služby kleriků Komunity Emmanuel v diecézích jsou specifikovány dohodami obecného charakteru a dohodami o konkrétních osobách, uzavřenými mezi *„biskupem a zodpovědným za svěcené služebníky“* (SACCE, čl. 14.1 a 15.1) s cílem umožnit komunitním klerikům žít v souladu

s jejich povoláním, aby mohli charisma Komunity Emmanuel dávat do služby diecézi a církvi.

- 7.26.** Zodpovědný za provincii působení kleriků věnuje náležitou pozornost. Zajímá se o to, jak se podílejí na životě a misijním díle komunity. Spolu s ním se stanovují aktivity kleriků, které se týkají komunity, samozřejmě s ohledem na zodpovědnost plynoucí z jejich svěcení a aktuálního pověření, které dostali od biskupa. Každý komunitní klerik je proto v osobním pravidelném kontaktu se zodpovědným za provincii.

I.6. Disponibilita klerika k poslání pracovat pro všeobecnou církev i pro komunitu

- 7.27.** Ve Statutech Asociace kleriků Komunity Emmanuel (čl. 14.2 a 15.3) se říká, že každý její klerik má mít čas určený k tomu, aby se podílel na komunitním apoštolátu, i když to bezprostředně nevyplývá z jeho ustanovení a může se to dít nad rámec jeho obvyklých povinností. Podle statut by mělo být pravidlem, aby si na to vyčlenil třetinu svého času (viz SACCE, dodatek 3), pokud je to za daných podmínek možné. V tomto čase se klerik věnuje různým komunitním aktivitám, často „transverzálně“ v celé šíři jejich spektra (jeho služba totiž souvisí se vším, co se v komunitě děje: misie, sese, duchovní cvičení, koordináční záležitosti, vedení...). Čas věnovaný práci pro komunitu je částí jeho poslání, které biskup uznal tím, že ho do své diecéze přijal jako klerika Komunity Emmanuel.⁴³
- 7.28.** O zajišťování své práce pro komunitu dbá především sám klerik. Každý farář nebo vedoucí týmu kleriků se postará, aby on sám i jeho spolupracovníci se práci pro komunitu náležitě věnovali. Specifikaci i každoroční vyhodnocení činností kleriků provádí zodpovědný za svěcené služebníky nebo jeho delegát v úzkém propojení s místními zodpovědnými a informuje o tom příslušného biskupa.
- 7.29.** Na základě žádosti zodpovědného za svěcené služebníky a generálního moderátora může být komunitní klerik svým biskupem na delší či kratší dobu – vzhledem k okolnostem, které vyvstaly – dán plně k dispozici pro službu Komunitě Emmanuel.
- 7.30.** Pro kleriky inkardinované v diecézích jejich faktické začlenění do Komunity Emmanuel a současně i do určité diecéze je výrazem jednoho jediného povolání a je pravda, že rovněž klerikové inkardinovaní v asociaci se svým posláním v diecézi podílejí na oné jednotě povolání komunitních kleriků. Jejich povolání sloužit v místních církvích jakožto členové Komunity Emmanuel je cenným příspěvkem k poslání církve, přestože kvůli tomu může docházet k určitému napětí při střetech různorodých povinností. Vodítkem k prožívání tohoto napětí pozitivně a způsobem přinášejícím užitek je jejich spoluzodpovědnost za „jednotu církve v institucionálních a charismatických aspektech, tak podstatnou už od jejího založení.“⁴⁴

II. Ustanovení pro kněze

II.1. Obecná ustanovení

⁴³ Třetinu času k práci pro komunitu je třeba v praxi vyčlenit uvážlivě a s taktem (ne pouze vyčíslením hodin a dní).

⁴⁴ Projev Jana Pavla II., 30. května 1998, Řím.

a. Bratr a kněz: všeobecné kněžství věřících a služebné kněžství

7.31. Druhý vatikánský koncil připomněl, že všichni věřící mají „společné“ povolání ke svatosti. „*Toto povolání má kořeny ve křtu, který i kněze charakterizuje jako 'věřícího' (christifidelis), jako 'bratra mezi bratry', začleněného do Božího lidu a spojeného s ním v radosti, vyplývající ze spoluúčasti na spásných darech (srov. Ef 4,4-6), i ve společném úsilí jednat 'podle Ducha' a následovat jediného Mistra a Pána.*“⁴⁵

Právě tyto prvky vtiskují specifický smysl zasvěcení ve Fraternitě Ježíšově jakožto dobrovolnému obnovení křestního zasvěcení⁴⁶ a vedou komunitní kněze, aby ve svém osobním životě i službě hojně čerpali ze zdrojů svého křtu v úzkém propojení s laiky z Komunity Emmanuel. Jejich kněžství se pak vyznačuje silou bratrského pouta a společně sdílenou disponibilitou pro misie podle charismatu Emmanuele. Zkušenost s bratrským životem v Emmanueli posiluje a obohacuje jejich vztah ke všem věřícím (*christifidelis*), s nimiž se při své službě setkávají.

7.32. I když jsou do Komunity Emmanuel a Fraternity Ježíšovi laici i klerici povoláni společně, respektuje se, že oba typy kněžství se „liší podstatně“, a přitom jsou „ve vzájemném vztahu“, o němž 2. vatikánský koncil říká: „*Ten, kdo přijal služebné kněžství, je nadán posvátnou mocí, aby utvářel a řídil kněžský lid.*“⁴⁷ Uplatňuje tuto moc jako „spolupracovník biskupského stavu“⁴⁸, když Krista jako Pastýře svého lidu svátostně zpřítomňuje službou slova, posvěcováním lidu a službou autority.⁴⁹ Zmocnění k výkonu této služby obdržel při svém kněžském svěcení.

7.33. Kněz Komunity Emmanuel při vykonávání svého poslání vychází z propozic její mezinárodní rady a místních zodpovědných. Je mu svěřena pastorační péče o členy komunity, a tak nezávisle na tom, jaké další služby právě má, se stará o jejich pokrok a dbá na to, aby jim věnoval určitou část svého času.

7.34. Centrální role eucharistie a liturgie v životě Komunity Emmanuel angažuje kněze v jeho specifičnosti „vysvěceného služebníka“ a pastýře uprostřed svých bratří, tudíž můžeme konstatovat, že kněží sice nejsou vždycky pastýři Komunity Emmanuel (kvůli poslání, jímž jsou pověřeni), ale vždy jsou pastýři v Komunitě Emmanuel.

b. Propojení s Komunitou Emmanuel

7.35. Kněz se podílí na misijní práci Komunity Emmanuel různými formami, zmiňovanými v jejích statutech, a od komunity v daném místě dostává podporu pro svůj život i službu. Například svěří-li biskup kněžím Komunity Emmanuel určitou farnost, laičtí členové komunity se rovněž podílejí na oživení této farnosti.

c. Bratrský život mezi kněžími

7.36. Kněží Komunity Emmanuel jsou obvykle vyzváni, aby žili společně v bratrském

⁴⁵ Jan Pavel II. *Pastores dabo vobis*, čl. 20.

⁴⁶ S odvoláním na věroučnou konstituci *Lumen gentium*, čl. 10. Viz poznámka ve *Statutech Komunity Emmanuel*, Preambule d.

⁴⁷ „Všeobecné kněžství věřících a kněžství služebné čili hierarchické se sice od sebe liší podstatně, a ne pouze stupněm, přesto však jsou ve vzájemném vztahu, neboť jedno i druhé – každé svým vlastním způsobem – má účast na jediném kněžství Kristově. Ten, kdo přijal služebné kněžství, je nadán posvátnou mocí, aby utvářel a řídil kněžský lid.“ (*Lumen gentium*, čl. 10).

⁴⁸ Srov. *Presbyterorum ordinis*, čl. 2.

⁴⁹ Srov. tamtéž, čl. 4-6.

rezidenčním společenství, tzv. „fraternitě“ (viz SACCE, čl. 5.), v níž sdílejí charisma komunity a vzájemně se povzbuzují k bratrské lásce, solidaritě a věrnosti v sebedarování i modlitbě.

Kněžím inkardinovaným v diecézi je umožněno žít v rezidenční fraternitě na základě všeobecných dohod, uzavíraných mezi biskupy a zodpovědným za svěcené služebníky (viz SACCE, čl. 15.1). Kněží inkardinovaní v Asociaci kleriků, kteří jsou ustanoveni v diecézi, pak mají život v rezidenční fraternitě zanesen v osobní dohodě uzavřené s biskupem (viz SACCE, čl. 14.2).

Pokud pastorační či osobní důvody vedou kněze výjimečně k tomu, aby žil sám, lze tak rozhodnout až po rozlišení, na němž se podílela Komunita Emmanuel i zodpovědní za asociaci kleriků.

II.2. Církevní statut kněze Komunity Emmanuel

a. Věrnost kněze učitelskému úřadu církve a jeho role v liturgii

7.37. Kněz podporuje zakořenění Komunity Emmanuel do živé církevní tradice a její věrnost učitelskému úřadu.⁵⁰

7.38. Komunita Emmanuel klade důraz na to, aby v centru jejího života bylo slavení liturgie v souladu s živou církevní tradicí, jak je vyjádřena v dokumentech 2. vatikánského koncilu. Dodržuje liturgické předpisy církve a zvláště dbá na to, aby věřící byli zapojeni do slavení a modlitby, kromě jiného i výběrem písní, duchovním ovzduším a přístupem celebrujících. Úkolem kněze Komunity Emmanuel je zajistit dobrou úroveň liturgického slavení.

7.39. V Komunitě Emmanuel se již od jejího založení liturgie obvykle slaví v římském ritu, avšak její kněží, kteří patří do východních církví *sui iuris*, celebrují v příslušném východním ritu (viz kán. 28 CCEO – Kodex kánonů východních církví) s respektováním toho, co ukládá kánon 674 CCEO (SACCE čl. 7.2).

7.40. Věrnost učitelskému úřadu církve a propojení života s liturgií patří k určujícím prvkům formace seminaristů i průběžné formace kněží. Komunita se na této formaci podílí různými způsoby (viz SACCE, čl. 27-31). Komunita Emmanuel a její asociace kleriků dávají k dispozici rovněž referenciál pro slavení liturgie, jímž je dobré se řídit.

b. Disponibilita kněze plnit celocírkevní i komunitní poslání

7.41. Kněží Komunity Emmanuel, kteří jsou inkardinovaní v diecézích, jsou k dispozici pro službu celé církvi. „*Duchovní dar, který kněží přijali svěcením, je nepřipravuje k nějakému omezenému a úzce ohraničenému poslání, nýbrž k nejširšímu a všeobecnému poslání spásy 'až na konec země' (Sk 1,8), neboť každá kněžská služba je účastí na světovém poslání, které Kristus svěřil apoštolům. Vždyť Kristovo kněžství, na němž kněží opravdu dostali podíl, je nutně určeno všem národům a všem časům. [...]. Ať se upraví směrnice o inkardinaci a exkardinaci tak, aby toto starodávné ustanovení, ač zůstává nadále v platnosti, lépe odpovídalo dnešním pastoračním potřebám. Kde by to však vyžadoval apoštolát, ať se usnadní nejen vhodné rozmístění kněží, nýbrž také vytvoření speciálních pastoračních děl ve*

⁵⁰ Život a činnosti Komunity Emmanuel jsou „ve shodě s vírou katolické církve a v důvěryplném podřízení se jejímu učitelskému úřadu“ (SCE, čl. 3).

prospěch různých společenských vrstev na oblastní, národní nebo i světové úrovni.“⁵¹

*„Kněží inkardinovaní v diecézi pro službu některému církevnímu hnutí, schválenému kompetentní církevní autoritou, si budou vědomi, že začleněním do presbyteria diecéze, v níž vykonávají svoji kněžskou službu, jsou povinni s ním opravdu spolupracovat. Biskup místa inkardinace bude respektovat styl života daný příslušností kněze k hnutí a dle právních norem mu umožní, aby poskytoval svoji službu církvi i na jiných místech, pokud je to součástí charismatu hnutí.“*⁵²

Rovněž kněží Komunity Emmanuel inkardinovaní v Asociaci kleriků „jsou v místních církvích zásadně ve službách univerzálního poslání církve“ (SACCE, preambule h).

- 7.42. Body 7.24 až 7.30, které se týkají kněží obecně, se vztahují i na část jejich služby věnovanou vlastním dílům Komunity Emmanuel.

II.3. Praktický život kněží Komunity Emmanuel

II.3.1. Závazky komunitních kněží

- 7.43. Kněz přijímá závazky společné všem členům Komunity Emmanuel, uvedené v preambuli (viz 1.1 – 1.28). Kromě toho jakožto kněz má i specifické závazky:

a. Modlitba

- 7.44. **Adorace:** Základním požadavkem je věrná a pravidelná modlitba. Kněz Komunity Emmanuel dbá na to, aby jí každý den věnoval hodinu svého času, prožitého v kontemplaci a touze nezištně prodlévat s Pánem, pokud možno před vystavenou Nejsvětější svátostí. Dá si pozor, aby se mu čas pro adoraci netříštil (dvakrát půl hodiny není totéž co jedna celá hodina!) a aby byl oddělen od modlitby liturgie hodin i plnění jakýchkoliv dalších povinností (příprava kázání...).

Chvály: Každodenní ranní chvály se za normálních okolností modlí společně (s kněžími nebo laiky) a mohou být spojeny s laudami modlitby breviáře.

Liturgie hodin: Kněz je povinen modlit se breviář. Pokud to okolnosti dovolují, je dobré, aby jednotlivé hodinky slavil s dalšími kněžími nebo laiky. Vydává se tím svědectví a současně to pomáhá k věrnosti v modlitbě.

Mariánská modlitba: Každý kněz pozorně pěstuje svůj vztah k Panně Marii, Matce Emmanuele, Matce kněží (růženec, novény...).

b. Svátostný život

- 7.45. **Eucharistie:** Slavení eucharistie je srdcem kněžského i komunitního života. Kněz Komunity Emmanuel se zavazuje k jejímu každodennímu slavení (viz SACCE, čl. 16b) a rád se svými spolubratry kněžími koncelebruje pokaždé, když je to možné, aby se vyjádřilo jejich kněžské communio.

- 7.46. **Svátost smíření:** Kněz se zavazuje, že bude pravidelně přijímat svátost smíření (nejméně jednou měsíčně) u svého duchovního vůdce nebo jiného kněze.

⁵¹ *Presbyterorum ordinis*, čl. 10.

⁵² Kongregace pro klérus, *Direktář pro službu a život kněží*, leden 1994.

c. Komunitní doprovázení a duchovní vedení

- 7.47. Každý komunitní kněz dostává doprovázejícího (viz kap. 5). Kromě toho, jak to požaduje církev, si svobodně volí svého duchovního vůdce, a tak:
- buď kromě duchovního vůdce má i doprovázejícího, pak rozlišuje, jaká témata bude s kým probírat
  - nebo požádá svého komunitního doprovázejícího, pokud je to kněz, aby se stal také jeho duchovním vůdcem
- 7.48. Pokud by nějaký kněz momentálně nemohl mít duchovního vůdce, je žádoucí, aby měl alespoň stálého zpovědníka.
- 7.49. Za všech okolností každý kněz musí mít možnost obrátit se na člověka, který umí dobře poradit a ke kterému má důvěru.

d. Setkávání komunity a fraternity

- 7.50. Prioritou kněze je, aby se pravidelně účastnil nerezidenciálního **maisonnée**, **měsíčních komunitních víkendů** a **setkání Fraternity Ježíšovy**. Na setkání v komunitě přichází především jako bratr ostatních, a ne jen proto, aby tam odsloužil mši svatou či splnil další požadavky. Jako pastýř však bude po určitý čas k dispozici pro duchovní rozhovory a svátost smíření. O správnou vyváženost obou prvků budou dbát i místní zodpovědní. Je žádoucí, aby se kněží aktivně zapojovali do komunitních setkání, zajímali se o jejich obsah a mohli si o tom promluvit i se zodpovědnými. Zejména na knězi však spočívá úkol postarat se o hloubku a krásu slavení liturgie a o soulad komunitních propozic s naukou církve a pastoračními směrnicemi.
- 7.51. Dle Kodexu kanonického práva se kněz nezávisle na komunitních setkáních každý rok musí zúčastnit **osobních duchovních cvičení v délce nejméně pěti dní**. Je žádoucí, aby o místě a náplni cvičení promluvil se svým duchovním vůdcem i doprovázejícím.
- 7.52. Pokud se konají **mezinárodní nebo oblastní setkání kněží Komunity Emmanuel**, je dobré, když si kněží navzájem vypomohou a udělají vše, co je v jejich silách, aby se mohli zúčastnit setkání, která jsou jim dostupná.

e. Trvalá formace kněží

- 7.53. Trvalá formace se týká všech komunitních kněží. Zodpovídá za ni zodpovědný za svěcené služebníky. Pomáhá mu kněz delegovaný pro formaci v Asociaci kleriků Komunity Emmanuel (viz SACCE, čl. 18.2). Její formy bývají různé a mohou doznávat změny (sese pro faráře, setkání kněží, duchovních vůdců atd.). K trvalé formaci kněží dochází v Komunitě Emmanuel všude, kde to je možné. Zaměřuje se především na integraci specifika povolání komunitních kněží, a tak nedochází ke střetu ani s formacemi v diecézích, ani s dalšími obecněji koncipovanými komunitními formacemi.
- 7.54. Počáteční formace kněží během prvních let jejich služby má zvláštní význam a je povinná. Způsob jejího provádění i její obsah bude přizpůsoben místním podmínkám.

f. Adekvátní odpočinek

- 7.55.** Každý musí dbát na to, aby si dopřál adekvátní odpočinek, zpravidla jeden volný den týdně, a opravdovou dovolenou každý rok v době, kdy je to možné. Volný čas si každý rozvrhne podle svých potřeb a začlení do něj rovněž bratrský rozměr života i misijní disponibilitu.
- 7.56.** Kněz si musí dát pozor, čím dobu svého odpočinku naplní, aby se nestalo, že čas sice stráví příjemně, ale neodpočine si. Jeho čas odpočinku je též doba k přiblížení se Bohu, umožňuje mu věnovat se četbě a více se modlit. Cílem je, aby kněz prostým a moudrým způsobem obnovil své síly a mohl se lépe nasadit po vzoru Krista dobrého pastýře.

g. Vztah k autoritě v diecézi a v Komunitě Emmanuel

- 7.57.** Kněží Komunity Emmanuel jsou členové Asociace kleriků Komunity Emmanuel a spadají pod zodpovědného za svěcené služebníky. Ten i v období své zodpovědnosti zůstává bratrem mezi bratry z komunity a knězem ve společenství se svými bratry kněžími. Kněží inkardinovaní v diecézi v den svěcení slibují poslušnost svému biskupovi. Nad kněžími inkardinovanými v Asociaci kleriků Komunity Emmanuel má „*všechny pravomoci ordináře podle církevních norem*“ (SACCE čl. 12.1) zodpovědný za svěcené služebníky.
- 7.58.** Je nutné, aby každý kněz s biskupem a jeho spolupracovníky udržoval osobní pravidelný kontakt formou obvyklou v dané diecézi, aby se v diecézi zapojil do společných aktivit, účastnil se kněžských setkání a schůzek týkajících se jeho služby, aby s ostatními velkodušně a taktně spolupracoval a do společně vytvářeného díla vnášel charisma Emmanuele.
- 7.59.** Každý kněz nejméně jednou ročně se zodpovědným za svěcené služebníky Komunity Emmanuel nebo s jeho delegátem vyhodnotí svůj život a svoji službu, a to zvláště pokud se začne uvažovat o změně v jeho službě.
- 7.60.** Při nových jmenováních a změnách služby ať si kněz, jehož se to týká, dá pozor, aby proběhl konzultační proces s vedením Asociace kleriků Komunity Emmanuel, jak je to zakotveno v jejích statutech (SACCE, čl. 13). Jedná-li se o významné jmenování, osobně se setká, pokud je to možné, s generálním moderátorem, jeho delegátem pro zónu nebo místním zodpovědným.

II.3.2. Místa společného bydlení kněží (farnosti, poutní místa, formační domy...)

a. Zařízení míst společného bydlení

- 7.61.** Úprava míst má přispívat k rozvoji komunitního života a umožňovat bydlícím dlouhodobější setrvání. Dbáme, aby místa, kde žijeme a pracujeme, byla čistá a hezká, ne však samý luxus.
- 7.62.** Je žádoucí jasně oddělit prostor pro práci a pracovní schůzky od prostoru k bydlení a soukromému životu, v němž bude i místo k odžívání společenství, např. společná místnost nebo obývací pokoj vyhovující potřebám bratrského života a vzájemného přijetí.
- 7.63.** Není-li to z vážných důvodů nemožné, místo společného bydlení má mít kapli s uchováváním Nejsvětější svátosti.

b. Komunitní chvály a společná modlitba oficia (viz 7.44)

c. Čas pro sdílení

7.64. Všichni kněží kromě pracovních a komunitních setkání (např. scházení v maisonnée) potřebují mít časy vyhrazené ke vzájemnému bratrskému a duchovnímu sdílení. V místech společného života se sdílení koná alespoň jednou za čtrnáct dní. Kněží kromě sdílení mají v tomto čase rovněž příležitost, aby spolubratry požádali o modlitbu.

d. Komunitní adorace

7.65. Kněží z téhož týmu společně adorují několikrát týdně (nejméně třikrát nebo čtyřikrát, nezapočítávají-li se zvláštní dodatečně vzniklé příležitosti).

e. Bratrský život a vzájemná podpora

7.66. Bratrský život se vyznačuje vzájemnou úctou a zájmem o ostatní. Je třeba, aby kněží také měli pevně stanovené volné chvíle ke společnému oddychu, ovšem ne jako jednu z možných náplní svého času, neboť tyto chvíle přispívají k vytváření kněžského bratrství podobně jako časy věnované modlitbě nebo společné práci.

7.67. Kněží si obvykle dobrovolně v zájmu transparentnosti navzájem předkládají své plány na využití času, včetně časů odpočinku a dovolené. Mohou si tak bratrsky pomáhat a vzájemně se chránit.

7.68. Každý farář nebo zodpovědný týmu má mít pravidelné osobní schůzky se svými kaplany nebo spolupracovníky, aby zhodnotili svoji práci a nakládání s časem. Jeví se jako dobré zachovávat měsíční rytmus, ale může to být i častěji.

II.3.4. Některé základní postoje kněží

7.69. Být laskaví a pozorní k sobě navzájem

Kněží Komunity Emmanuel jsou vyzýváni pěstovat mezi sebou i vůči všem ostatním postoj dobroty, laskavosti a vzájemné úcty, oceňovat své bratry, mít radost z jejich předností, povzbuzovat je a důsledně se vyhýbat veškeré kritice a posuzování v myšlenkách i slovech (viz 3.2). Jsou si navzájem oporou, a když se některý z nich ocitne v obtížné situaci, bez váhání si s ním promluví a podpoří ho s jednoduchostí a ohleduplností.

7.70. Udržovat vztahy v diecézi

Kněz Komunity Emmanuel sloužící v diecézi – ať už je v ní inkardinovaný, nebo ne – je ve společenství s ostatními kněžími v této diecézi pod vedením místního biskupa, jemuž se rozhodl důvěřovat a vytvářet s ním jednotu. Skutečnost, že patří do Komunity Emmanuel, žije jako Boží povolání prostě a uvážlivě.

Poslání kněze je fakticky určováno nejen místem, kam je poslán, spolu s nástroji, prostředky a milostmi, které obdržel, ale také tím, kdo ho posílá, tak jako Ježíš přijal svoje poslání od Otce⁵³.

7.71. Usilovat o střídmost života

⁵³Viz Jn 17,18: „Jako jsi poslal na svět mě, tak jsem já poslal na svět je,“ a Jn 5,19: „Syn nemůže sám od sebe činit nic než to, co vidí činit Otce. Co činí Otec, stejně činí i jeho Syn.“ Viz také např. Jn 5,36-37, Jn 12,49 a Jn 14,24.

Kněz se zavazuje žít střídavě, aby své srdce uchoval svobodné a nerozdělené, a tudíž pro nikoho – ani pro laické členy komunity, ani pro chudé – nebyl zdrojem pohoršení. Pravidelně sleduje svůj vztah k hmotným statkům a střídmost projevuje ve všech oblastech života (oblékání, bydlení, dovolená...).

7.72. Uchovat si misijní disponibilitu

Disponibilitu pro misie kněží uplatňují při svém působení v úzkém napojení na Komunitu Emmanuel, a to s horlivostí a nadšením, v duchu služby a pokory.

K disponibilitě patří, že každý z nich je připraven přijmout svoje poslání na jakémkoliv místě a s jakýmikoliv spolupracovníky, pokud ho vysílá legitimní autorita na základě jednání s Komunitou Emmanuel podle podmínek, které jsou uvedeny v jejích statutech. Kněz má právo vyjádřit své očekávání, zejména když se to týká jeho komunitního povolání.

7.73. Žít, modlit se a pracovat společně

Komunitní kněz je povolán pracovat společně s bratry kněžími z Komunity Emmanuel i s jejími laickými členy. Návykem na společnou práci jsme chráněni jak od pýchy, tak od sklíčenosti. Pokora napomáhá tomu, abychom se nebrali příliš vážně, a uchovává v nás radost.

II.3.5. Směrnice pro službu ve farnosti⁵⁴ svěřené knězi Komunity Emmanuel⁵⁵

7.74. Kněží Komunity Emmanuel působící ve farní správě vytváří fraternitu života a služby. Pokud komunitní kněz je ustanoven ve farnosti sám, jedná se o výjimku nebo prozatímní situaci. Komunitní rozměr kněží žijí rovněž s laiky z Komunity Emmanuel.

7.75. Prvořadou úlohou faráře je udržovat propojení mezi diecézí a komunitou. Na něm je, aby komunikoval s biskupem a jeho spolupracovníky (viz 7.77), byl v kontaktu se zodpovědnými za provincii nebo sektor (viz 7.78), dbal, aby on sám i jeho kaplani zajišťovali transverzální služby Komunitě Emmanuel (viz 7.27 a 7.28), a věnoval se jemu svěřené kněžské fraternitě. K tomu všemu formuje i svoje kaplany.

Při správě farnosti farář podporuje založení a růst Komunity Emmanuel. Zodpovědní za sektory a provincii mají na mysli evangelizaci a rozvoj služby této farnosti.

7.76. Pastorační disponibilita kněží má dopad na život a službu místní Komunity Emmanuel, a tudíž je nezbytné, aby k rozhodnutím o misijních aktivitách ve farnosti, na nichž se podílí komunita, docházelo po společném zvažování a domluvě.

7.77. Farář skládá účty svému biskupovi z toho, co mu svěřil do správy. Je však legitimní, aby se o své službě ve farnosti mohl sdílet rovněž se svými komunitními zodpovědnými a před velkými rozhodnutími se s nimi radil.

7.78. Zásady k rozdělení odpovědností:

- Farář nese zodpovědnost za lidi a aktivity ve své farnosti. Pokud chce požádat členy Komunity Emmanuel, aby se zapojili do některých služeb, nejprve si o tom promluví s místními zodpovědnými za komunitu. Rovněž i zodpovědní za komunitu se faráře zeptají na jeho stanovisko, pokud chtějí o komunitní službu požádat bratry nebo sestry zapojené ve farnosti. Žádá-li farář komunitu o zajištění některé služby ve své farnosti, řídí se principem subsidiarity.

⁵⁴K otázce služby ve farnosti je dobré odkázat na referenciál pro farnosti, v němž se problematika vysvětluje a více rozvíjí.

⁵⁵Směrnice a postupy uplatňované ve farnostech lze obdobně použít i pro poutní místa a všude tam, kde kněží Komunity Emmanuel slouží v týmu.

- Zodpovědní za Komunitu Emmanuel nevyvíjejí žádnou iniciativu ve farnosti nezávisle na faráři. Při rozhodování, zda se komunita zapojí do určité služby (ať už jedné či několika), se bere zřetel k charakteristickým rysům farnosti i k charismatu Komunity Emmanuel. Zodpovědní za komunitu dávají pozor, aby se misie komunity neredukovala pouze na služby pro farnost.
- Žádají-li zodpovědní za Komunitu Emmanuel kleriky o službu a formulují, co se od nich očekává, berou při tom v úvahu jejich povinnosti vyplývající z poslání, které komunitní klerici obdrželi od biskupa. Nežádají kaplany ani jáhny o služby bez předchozího souhlasu jejich faráře. Rovněž ani kaplani a jáhni nepřijímají nové komunitní poslání bez souhlasu svého faráře.

II.3.6. Postup při vevazování se seminaristů a kněží

a. Mladí, kteří začínají směřovat ke kněžství s Komunitou Emmanuel

- 7.79.** Těm, kteří zvažují, zda se mají stát kněžími Komunity Emmanuel, komunita kromě podpory určené pro všechny své členy (doprovázení a maisonnée) poskytuje dle možností v daném místě rovněž další prostředky, jimiž jim pomáhá poznávat charisma Emmanuele i specifičnost povolání ke kněžství v tomto charismatu a doprovází je při jejich prvotním rozlišování. Tuto podporu jim poskytuje místní komunita, a pokud je to možné, tak také každého z nich osobně provází komunitní kněz (viz *Sít' pro povolání*). Jednorozční **cyklus setkání** (cyklus faráře arského) tam, kde ho lze realizovat, umožňuje mladým lidem, aby zažili určité nasazení pro věc a společně s ostatními přemýšleli o svém povolání.
- 7.80.** U těch, kterým se otázka povolání ke kněžství v Komunitě Emmanuel již konkretizuje, se vyžaduje absolvování roční formace a rozlišování, tak zvaný „Rok svatého Josefa“. Zodpovědnost za tento rok je svěřena komunitnímu knězi, jemuž pomáhá tým tvořený pokud možno lidmi ze všech životních stavů. V tomto roce je do kladení duchovních a komunitních základů začleněna „propedeutika“ uvádějící do toho, co je charakteristické pro život v charismatu Emmanuele, a na jeho konci dojde k rozlišení, kdo má povolání ke kněžství v charismatu Komunity Emmanuel a Fraternity Ježíšovy.

b. Další kroky seminaristy v Komunitě Emmanuel a jeho formace

- 7.81.** Spolu s potvrzením povolání do Komunity Emmanuel na konci Roku svatého Josefa a upevněním svého povolání ke kněžství budoucí seminarista také dospěl k poznání, že je povolán do Fraternity Ježíšovy. Při jeho vevázání do Fraternity Ježíšovy se postupuje stejně jako u ostatních členů.
- 7.82.** Formace seminaristů se řídí Statuty Asociace kleriků Komunity Emmanuel, čl. 27 až 31. Probíhá v institucích, v nichž se respektují zvláštní požadavky spojené s jejich zapojením v Komunitě Emmanuel. Vždy je nezbytné, aby seminaristé mohli žít komunitní charisma po celou dobu své formace. Asociace kleriků i Komunita Emmanuel spolu s příslušnými biskupy dbá na to, aby nabízela prostředky autentického komunitního života v místech formace i mimo ně. Významná část formace ke kněžství se odehrává v rezidenčním prostředí, které patří komunitě. „*Všichni, kdo se připravují na kněžství, stráví alespoň jeden cyklus své formace v některém formačním domě Asociace kleriků Komunity Emmanuel.*“ (SACCE, čl. 28)

- 7.83.** Aby seminaristé měli prostor svobody pro odpověď na povolání ke kněžství v milosti Emmanuele, budou jim ti, kdo je formují, pomáhat:
- žít ve světě jednoduše a nezesvětšit (viz duch chudoby)
  - mít svobodný, vyvážený a respektuplný postoj k ostatním lidem (viz duch čistoty)
  - vydávat počet z vlastního života těm, které jim Pán dal jako průvodce a pastýře (poslušnost vůči představeným a jednota s vedením Komunity Emmanuel)
  - uskutečnit rok specifické komunitní formace (v domě svatého Josefa)
  - prohlubovat poznání Komunity Emmanuel pravidelnou účastí na jejích aktivitách a věrností tomu, co vyžaduje komunitní život (každodenní chvály, maisonnée, měsíční komunitní setkání, doprovázení, služby, apoštolát), a to vše co nejlépe sladit s ostatními požadavky formace
  - objevovat povolání kněze Komunity Emmanuel a rozlišovat, zda to je i jejich povolání, náležitou pozornost je třeba věnovat schopnostem seminaristy spolupracovat s lidmi všech životních stavů
  - svému závazku angažovanosti v Komunitě Emmanuel a skutečnosti, že bude patřit do diecézního presbyteria, porozumět jako jedinečnému povolání, přispívajícímu k oboustrannému obohacení
  - získávat pastorační grif v charismatu Komunity Emmanuel prostřednictvím služeb a apoštolských stáží

c. Nekomunitní seminaristé, kteří během formace chtějí vstoupit do Komunity Emmanuel

- 7.84.** Požádá-li o vstup do Komunity Emmanuel seminarista, který už započal svoji formaci v diecézi, musí se po dohodě s jeho biskupem oprávněnost této žádosti rozlišit. Komunita ani její asociace kleriků neučiní rozhodnutí o přijetí dříve, dokud žadatel nebude mít ukončený formační rok svatého Josefa. Pokud se v tomto roce seminaristovo povolání potvrdí, k jeho přijetí za člena Komunity Emmanuel a dočasného člena asociace kleriků bude nutný i písemný souhlas příslušného biskupa.

III. Ustanovení pro jáhny

- 7.85.** Jáhni žijí podle ustanovení, které jsou společná pro všechny kleriky (viz výše). Z titulu svčení se i oni starají o zakořenění Komunity Emmanuel v živé tradici církve a o její věrnost učitelskému úřadu, jak je uvedeno v bodech 7.37 až 7.40. Ohledně té části služby, kterou jáhni věnují dílům Komunity Emmanuel, odkazujeme na body 7.24 až 7.30, týkající se kleriků obecně. Body 7.57 až 7.60 se analogicky uplatňují rovněž na vztah jáhnů k autoritě v diecézi i v Komunitě Emmanuel.

III.1. Rozlišení povolání k trvalému jáhenství členů Komunity Emmanuel

- 7.86** Trvalé jáhenství v Asociaci kleriků Komunity Emmanuel je specifické povolání ve veřejném sdružení věřících (tj. Komunitě Emmanuel) a má vlastní charisma i nároky. Vyžaduje se proto, aby směřování komunitního bratra k jáhenství nezačalo dřív, než přijme závazek angažovanosti v Komunitě Emmanuel a vstoupí do probační etapy ve Fraternitě Ježíšově. Je-li uchazeč ženatý, bere se samozřejmě zřetel také ke směřování jeho chotě i jejich společnému povolání v manželství, neboť to má vždy přednost. Počítá-li se s inkardinací tohoto bratra v diecézi, jeho povolání musí být výslovně přijato a potvrzeno Komunitou Emmanuel před zahájením jeho diecézní formace k trvalému

jáhensství.

- 7.87 V zájmu ulehčení realizace sledu postupných a vzájemně se doplňujících kroků rozlišování eventuálního povolání k jáhensství nesmí být tento proces zahájen bez vědomí zodpovědných v Komunitě Emmanuel, zvláště zodpovědného za svěcené služebníky.
- 7.88 Rozlišení povolání k trvalému jáhensství se koná pod autoritou biskupa a podílí se na něm Asociace kleriků Komunity Emmanuel i Komunita Emmanuel. Připomeňme proto církvi používaná kritéria, pomáhající při tomto rozlišování:
- jak povolání vzniklo
  - osobní rovnováha uchazeče
  - zda vede pravidelný duchovní život
  - dobré svědectví křesťanským životem
  - harmonické manželství a fakt, že s jáhenstvím jeho žena plně souhlasí, respektive schopnost žít v celibátu a rozhodnutí v něm setrvat
  - stabilní rodinné poměry
  - ustálená profesní situace
  - schopnost projít nezbytnou formací
  - schopnost dlouhodobě s klidem zvládat pnutí, které k životu jáhna patří
  - disponibilita ke službě ve jménu Krista a církve (a především schopnost vykonávat službu evangelizace nebo soucítění)
  - schopnost vykonávat liturgický rozměr jáhenské služby
  - správné pochopení jáhensství v církvi, zejména jeho vztahu a komplementarity s ostatními povoláními a životními stavy
  - schopnost žít jednotu a poslušnost v opravdovém církevním duchu
- 7.89 Bude se také pečlivě zvažovat perspektiva uchazeče o jáhensství v Komunitě Emmanuel: etapy, kterými má procházet, služby, které by měl na určitou dobu převzít atd. V úsudku Komunity Emmanuel se rovněž bere zvláštní zřetel na opravdovost, s jakou se v jeho životě uplatňuje to, co je typickým projevem charismatu Emmanuele, především adorace, soucítění a evangelizace.
- 7.90 Dalším důležitým kritériem rozlišování je situace Komunity Emmanuel v příslušné diecézi: zda je v ní komunita přítomna; jaké jsou možnosti spolupráce komunity s diecézí a lze-li tam vykonávat jáhenské poslání s respektováním charismatu Komunity Emmanuel.
- 7.91 Výbor pro trvalé jáhensství po přezkoumání výše uvedených skutečností vydá vyjádření ohledně směřování člena Komunity Emmanuel k jáhensství. Pokud případné doporučení výboru potvrdí rada Asociace kleriků Komunity Emmanuel, zodpovědný za svěcené služebníky podpoří uchazeče při jeho směřování k jáhensství v dané diecézi. Bez potvrzení doporučení radou se uchazeč nemůže stát jáhnem jako člen Komunity Emmanuel.

III.2. Komunitní program počátečního rozlišování a formace

- 7.92 Před tím, než Komunita Emmanuel a její asociace kleriků představí uchazeče o jáhensství v diecézi, poskytne mu čas dvou let k předrozlišení a formaci, v němž budou zařazena vyučování zaměřená na teologické (zejména eklesiologické) a duchovní prvky, které jsou potřebné k rozlišování. Formační setkání se mohou konat formou sesí nebo víkendů rozvržených do dvouletého období. Uchazeč po celé toto období bude mít zajištěno osobní provázení, kterým se podpoří průběh rozlišování.

III.3. Období diecézní formace k jáhenství

- 7.93 Poté, co jsou uchazeči o jáhenství v diecézi představeni a přijati jakožto členové Komunity Emmanuel, odpovědnost za jejich formaci k jáhenství nese biskup, který je inkardinuje.
- 7.94 Během diecézní formace k jáhenství uchazeči dál pokračují ve svém komunitním životě (maisonnée každý týden, komunitní setkání jednou za měsíc, pravidelně vykonávaný apoštolát se členy Komunity Emmanuel, setkání Fraternity Ježíšovy), neboť i tento život je místem formace pro jejich poslání v budoucnu.
Svou důležitost si zachovává rovněž komunitní doprovázení, neboť se liší od duchovního vedení, které aspirant jáhenství též má zajištěno. Dbáme na to, aby jeho komunitní doprovázející byl členem Fraternity Ježíšovy (viz 5.42).
Dále dbáme na to, aby aspirant jáhenství mohl v Komunitě Emmanuel obdržet formaci a provázení odpovídající jeho situaci, pomáhající mu skloubit jeho směřování k jáhenství s životem a zapojením v Komunitě Emmanuel i Fraternitě Ježíšově.

IV. Přidružení klerikové v Komunitě Emmanuel

- 7.95. Statuta Komunity Emmanuel dávají diecézním klerikům možnost zapojit se v Komunitě Emmanuel jako přidružení klerikové:
„Klerici již inkardinovaní v diecézi se mohou zapojit jako přidružení klerikové (viz SCE, čl. 7), pokud k tomu obdrželi písemný souhlas svého biskupa. Nejsou členy Fraternity Ježíšovy, ani Asociace kleriků Komunity Emmanuel (viz SACCE, čl. 8). Podmínky jejich připojení jsou upřesněny vnitřním předpisem.“ (SCE, čl. 27)
Status přidruženého klerika je nabídnut těm diecézním klerikům, kteří poté, co již byli vysvěceni, požádají o připojení ke Komunitě Emmanuel.

7.96. Etapy cesty k angažovanosti přidruženého klerika

- a. Klerik si po navázání kontaktů, které mu umožnily seznámit se s Komunitou Emmanuel (otevřené aktivity, sese, fóra, apoštolské víkendy aj.), může přát komunitu lépe poznat. Spojí se tedy s místními zodpovědnými za komunitu a ti si s ním domluví první setkání. Pokud oni vyhoví jeho přání, pak klerik k vykonání oficiálnějšího rozhovoru kontaktuje zodpovědného za svěcené služebníky nebo jeho delegáta.
- b. Začne-li se ukazovat, že by bylo potřeba začít období k rozlišování, musí diecézní klerik vyrozumět svého biskupa, že zamýšlí využít prostředky k rozlišení, zda se má připojit ke Komunitě Emmanuel.
Ke vstupu do etapy přijetí a rozlišování v Komunitě Emmanuel s perspektivou přidružení musí tento klerik obdržet písemné svolení svého biskupa.
- c. Poté, co klerik vstoupí do této první etapy, prochází formací a účastní se všech obvyklých aktivit členů v etapě přijetí a rozlišování.
- d. O vstup do etapy angažovanosti v Komunitě Emmanuel jako přidružený klerik může požádat nejdříve po dvou letech od začátku první etapy, pokud se jeho povolání při rozlišování potvrdí a obdržel-li ke vstupu písemný souhlas svého biskupa.
- e. Svůj závazek angažovanosti přidružený klerik obnovuje tak jako všichni členové Komunity Emmanuel každoročně a se zřetelem k pravidelnému hodnocení tohoto závazku ze své strany i ze strany komunity.
- f. V případě, že se jedná o trvalé ženaté jáhny, pak i jejich manželky postupují ve stejném rytmu, aby se staly přidruženými členkami Komunity Emmanuel.

7.97. Angažovanost přidruženého klerika

- a. Obecně platí, že přidružený diecézní klerik žije běžným komunitním životem (maisonnée, komunitní víkendy dle možností, doprovázení, desátek...) a podílí se na místních misiích komunity. Je také zván účastnit se letních sesí a sloužit při nich.
- b. Přidružený klerik je zván na oblastní setkání kněží Komunity Emmanuel a po rozlišení může být přizván také na roční setkání kněží (zpravidla během velikonočního oktávu).
- c. Poskytuje se mu provázení na daném místě (zodpovědný za provincii) v součinnosti se zodpovědným za svěcené služebníky. Jedním z cílů tohoto provázení je vyhodnocovat jeho povolání s plynutím času.
Čtyřmi hlavními kritérii jsou:
  - porozumění charismatu Emmanuele
  - věrnost v komunitním životě
  - faktická účast na komunitních misiích
  - soulad osobního života a vykonávání svěcené služby s jeho závazky v komunitě

7.98. Odlišnosti mezi přidruženými kleriky a kleriky Komunity Emmanuel

- a. Přidružený kněz nedostal propedeutické uvedení a formaci určenou seminaristům Komunity Emmanuel. Rovněž přidružený jáhen neprošel specifickou formací, kterou Komunita poskytuje uchazečům o trvalé jáhenství.
- b. Inkardinace před přidružením klerika ke komunitě má dopad na vztah přidruženého klerika k diecézi. Vykonává proto obvykle své poslání v diecézi, v níž je inkardinován. Také ustanovení dostává od diecézního biskupa, aniž by to bylo třeba konzultovat s Komunitou Emmanuel.
- c. V poslání, které mu svěřil biskup, nemusí nutně být zahrnuta spolupráce s laiky z Komunity Emmanuel.
- d. Pokud je kněz, obvykle nežije ve fraternitě s kněžími.
- e. Nesměřuje do Fraternity Ježíšovy a není členem Asociace kleriků Komunity Emmanuel.

7.99. Status přidruženého klerika může zůstat natrvalo, budou-li zachovány výše uvedené podmínky. Pokud ale přidružený klerik začne vnímat, že dostal nové povolání – že má přijmout závazek angažovanosti v Komunitě Emmanuel a zasvětit se ve Fraternitě Ježíšově, vždy je třeba posečkat nejméně tři roky jeho komunitního života, aby o to mohl požádat.

V. Vstup přidružených kleriků do Asociace kleriků Komunity Emmanuel

7.100. Ve statutech Asociace kleriků Komunity Emmanuel se o přidružených klericích, kteří si přejí do asociace vstoupit, uvádí následující: „*Po období směřování a rozlišování jako přidružení klerikové mohou eventuálně požádat o angažovanost v Komunitě Emmanuel a o zasvěcení ve Fraternitě Ježíšově, (a to) s písemným souhlasem svého biskupa a se souhlasem jak generálního moderátora Komunity Emmanuel, tak i zodpovědného za svěcené služebníky.*“ (SACCE, čl. 11)
Postupuje se způsobem popsáním v následujících odstavcích.

7.101. Žádost o angažovanost v Komunitě Emmanuel se může podat nejdříve po třech letech vevázání jako přidružený klerik. Poté, co přidružený klerik obdrží předběžný souhlas generálního moderátora Komunity Emmanuel i zodpovědného za svěcené služebníky,

požádá svého biskupa o písemný souhlas, aby mohl podniknout příslušné kroky k plnému začlenění do Asociace kleriků Komunity Emmanuel.

- 7.102. Aby jeho povolání mohlo být potvrzeno Komunitou Emmanuel a legitimizováno biskupem, musí se už předem počítat s důsledky, které z žádosti vyplynou:
- je třeba, aby kněz mohl být začleněn do fraternity kněží Komunity Emmanuel k novému specifickému rozlišení
  - aby klerik začal směřovat do Fraternity Ježíšovy
  - aby se klerik připravil na disponibilitu pro misie včetně možnosti být poslán mimo diecézi
  - požaduje se, aby biskup tomuto klerikovi vždy dával ustanovení až po poradě s Komunitou Emmanuel a aby se v poslání, které mu svěřuje, vždy zohledňovala Komunita Emmanuel
  - aby se připravila personální dohoda (eventuálně obecně závazná dohoda), o níž se mluví ve Statutech Asociace kleriků Komunity Emmanuel, čl. 15
- 7.103. Když klerik obdrží příslušné svolení od biskupa, přijme závazek angažovanosti v Komunitě Emmanuel a rovněž začne směřovat do Fraternity Ježíšovy obvyklým postupem rozlišování, jak je stanoven (viz 2.29 – 2.35). Při vstupu do probační etapy ve Fraternitě Ježíšově učiní také krok dočasného vevázání do Asociace kleriků Komunity Emmanuel vyslovením formule uvedené v čl. 7.11.
- 7.104. Pokud je povolání tohoto klerika k zasvěcení ve Fraternitě Ježíšově potvrzeno generálním moderátorem Komunity Emmanuel i zodpovědným za svěcené služebníky, požádá o písemný souhlas svého biskupa, aby se mohl definitivně vevázat do Asociace kleriků Komunity Emmanuel. Jeho definitivní vevázání se vykoná současně se zasvěcením do Fraternity Ježíšovy a závazkem disponibility pro misie, a to vyslovením formule: „*Já [N], se zasvěcuji ve Fraternitě Ježíšově, potvrzuji svoji disponibilitu pro misie a definitivně se vevazuji do Asociaci kleriků Komunity Emmanuel.*“
- 7.105. Zodpovědní za asociaci kleriků a za Komunitu Emmanuel zajistí, aby před definitivním vevázáním klerika do Asociace kleriků Komunity Emmanuel byly sepsány a podepsány dohody vyžadované v jejich statutech (SACCE, čl. 15).

8. Celibát pro Boží království v Komunitě Emmanuel

- 8.1. Statuta Komunity Emmanuel počítají s tím, že laičtí členové komunity, kteří jsou rovněž ve Fraternitě Ježíšově, a to muži i ženy, mohou „*obdržet milost zcela se darovat v celibátu pro Boží království, a tak plněji uskutečňovat svou disponibilitu k adoraci, soucítění a evangelizaci. Jejich angažovanost v celibátu je nesena duchem evangelijních rad, duchem nenáročnosti a vstřícnosti. Přijímá se v Komunitě Emmanuel při setkáních Fraternity Ježíšovy.*“ (SCE, čl. 29)
- 8.2. Ve statutech (SCE, čl. 32) se uvádí, že upřesňující ustanovení pro tento životní stav jsou obsažena v **pravidlech života**, a to zvlášť pro ženy (PŽŽ), a zvlášť pro muže (PŽM). Těmito pravidly se ozřejmuje povolání i způsob života osob se závazkem celibátu pro Boží království v Komunitě Emmanuel. Pravidla života pomáhají všem členům komunity chápat ty, kdo se zavázali takto „následovat Krista“ (sequela Christi), a být jim oporou. Doporučuje se tedy, aby si je každý přečetl (viz část II. a III.).
- 8.3. Povolání do celibátu pro Boží království se v Komunitě Emmanuel objevuje už od jejího založení; svědčí o něm život Pierra Goursata, který se k celibátu zavázal soukromým slibem. Celibát, v němž žijí někteří členové komunity, neobyčejně silně vyjadřuje charismata Emmanuele i povolání, které je společné všem: dát se cele pro evangelizaci. Muži a ženy, kteří přijali závazek celibátu pro Boží království, svým jednoduchým a radostným životem i specifickou sebevydaností k následování Krista předjímají život přicházejícího Božího království, k němuž jsou povoláni všichni členové komunity.

Přijetí povolání k celibátu

- 8.4. Komunita Emmanuel je živnou půdou pro povolání do celibátu pro Boží království. Všichni její členové nesou ve svých modlitbách ty, kteří povolání k celibátu chtějí přijmout. Specializované programy k rozpoznání tohoto povolání, které zodpovědní za tento životní stav v komunitě a jejich delegáti nabízejí, probíhají v místech, kde je to potřeba, v součinnosti se zodpovědnými za provincii. Setkání mohou navést ke vstupu do etapy přijetí, která je prvním krokem k rozlišování povolání (viz PŽŽ, čl. 63). K jejímu absolvování se vyžaduje angažovanost v Komunitě Emmanuel.

Podpora povolání celou komunitou

- 8.5. Jednou ze základních milostí Komunity Emmanuel je *communio* všech životních stavů, v němž se jednotlivá povolání vzájemně doplňují (jsou komplementární). Její členové, kteří jsou povoláni k celibátu pro Boží království, vyslovují svůj závazek k celibátu za přítomnosti bratří a sester z Fraternity Ježíšovy. Při skládání tohoto závazku vyjádří bratři a sestry z Fraternity Ježíšovy svoje rozhodnutí těmto angažovaným projevit úctu a podporovat je v jejich povolání. Znamená to také, že se budou snažit lépe poznat a více porozumět povolání do celibátu pro Boží království. Schopnost vzájemně se ocenit a úcta k povolání ostatních v komunitě jsou zdrojem pokroku na cestě ke svatosti a plodnosti pro misie. Podpora se vyjadřuje rovněž konkrétní projevy solidarity podle potřeb a možností každého z členů.

Povolání určené mužům i ženám

- 8.6. Celibátní angažovanost je úzce spjata s životem a posláním Komunity Emmanuel. Žije se v duchu *communio* s ostatními členy všech životních stavů a s využitím prostředků posvěcování, které jsou k dispozici všem. Panna Maria, Matka Emmanuele svým bezvýhradným a radostným „ano“ daným Bohu chrání věrnost angažovaných se závazkem celibátu pro Boží království v jejich povolání (viz PŽŽ, čl. 1-9).

- 8.7. Základem pro celibátní angažovanost je sebedarování těch, kdo se zasvětili ve Fraternitě Ježíšově. Tito Bohu zasvěcení lidé disponibilní pro misie jsou si vědomi své zvláštní zodpovědnosti za službu charismatu Emmanuele (viz PŽŽ, čl. 10-12).
- 8.8. Je to angažování se v sekulárním životě, které proměňuje okolní svět tím, že současným mužům a ženám přibližuje Krista – Emmanuele (viz PŽŽ, čl. 13-17).
- 8.9. Závazek celibátu pro Boží království v Komunitě Emmanuel je odhodlání žít v charismatu Emmanuele duchem evangelijních rad čistoty, chudoby a poslušnosti (viz SCE, čl. 29), vyhledávat jednoduchý způsob života a být disponibilní pro misie (viz PŽŽ, čl. 19-24).

Ženy angažované v celibátu pro Boží království

- 8.10. Prvním a nejdůležitějším specifikem celibátu pro Boží království je **život ve spojení s Bohem**, který je srdcem tohoto povolání (viz PŽŽ, čl. 23-27). Zasvěcené ženy dostávají poslání přimlouvat se za Komunitu Emmanuel, církev a celý svět. Navíc k milosti adorace, v níž žijí všichni členové Komunity Emmanuel, se zavazují ke každodenní delší vytrvalé modlitbě nad rámec toho, co stanovují statuta (viz SCE, čl. 15). Tato „modlitba navíc“ (viz PŽŽ, čl. 25) může mít různé formy: lectio divina, slavení liturgie hodin, vnitřní modlitba... Zavazují se též každoročně si vykonat duchovní cvičení v tichu a pravidelně odcházet na čas do samoty.
- 8.11. Srdcem jejich povolání, tak jako povolání všech členů Komunity Emmanuel, je rovněž **komunitní život** (viz PŽŽ, čl. 28-35). Obvykle několik těchto žen bydlí společně v tzv. fraternitách. Sesterský společný život je nutný v období formace a rozlišování, a pak po celý život jim je zdrojem radosti a školou posvěcování. Umožňuje jim věrně naplňovat Boží povolání. Fraternity sester svou přítomností ve světském prostředí vydávají celé komunitě, církvi i současným lidem svědectví o opravdovém společenství a bratrské lásce, po níž lidstvo touží, někdy dokonce aniž by o tom vědělo.
- 8.12. Život žen se závazkem celibátu pro Boží království je ze své podstaty **životem misijním** (viz PŽŽ, čl. 36-38). Misijní poslání vykonávají každý den v práci, společenském, rodinném i komunitním životě. Podílí se na misích svěřených Komunitě Emmanuel a někdy – tak jako další členové komunity – se mohou věnovat apoštolátu na plný úvazek. Při vstupu do etapy formace dostávají kříž, znamení Boží lásky k nim i ke světu. Obvykle jej nosí viditelně jako svědectví, že patří Kristu. Kromě toho na znamení communia, které mezi sebou mají, a v duchu jednoduchosti a čistoty, projevu jejich závazku zachovávat evangelijní rady, nosí oblečení přizpůsobené životu ve světě (viz PŽŽ, čl. 38), skládající se z modré sukně a bílého svršku dle jejich výběru.
- 8.13. Zasvěcené celibátní sestry **se podřizují vedení** Komunity Emmanuel podle jejich statut a zavazují se dodržovat pravidla stanovená pro jejich životní stav (viz PŽŽ, čl. 39-54).
- 8.14. Ženy v celibátu pro Boží království se nechávají stále víc proniknout duchem chudoby tím, že vedou jednoduchý a radostný život podle svých pravidel života (viz PŽŽ, čl. 55-60).
- 8.15. **Směřování k celibátu pro Boží království** (viz PŽŽ, čl. 61-66) zahrnuje období prvního rozlišování (etapu přijetí) a období formace (etapu formace), tyto etapy dohromady trvají přibližně šest let. Závazek celibátu se nejdříve přijímá dočasně na dobu tří let, jak je

stanoveno ve statutech, a teprve pak může být definitivní (viz SCE, čl. 31).

8.16. Pravidla života upřesňují rovněž způsob ukončení celibátního závazku (viz PŽŽ, čl. 68-71).

Muži angažovaní v celibátu pro Boží království

8.17. Referenčním odkazem na zasvěcený život mužů v Komunitě Emmanuel je sám její zakladatel a zasvěcený laik Pierre Goursat (viz PŽM, čl. 3 a 11). Proto tento životní stav vzbuzuje vjem hloubky a jistým způsobem má v Komunitě Emmanuel i ústřední místo, neboť je radikálním a prorockým znamením, že Bůh sám stačí.

8.18. Zasvěcení v celibátu pro Boží království vychází ze svátosti křtu a rozvíjí se při běžných povinnostech a činnostech vykonávaných ve světě, nejčastěji v profesním životě (viz PŽM, čl. 14-15). Upevňuje se komunitním životem a díky podpoře členů komunity.

8.19. Zasvěcení muži jsou uchvázeni Kristem a prožívají s ním silné a hluboké přátelství, které rozněcuje celý jejich život (viz PŽM, čl. 11 a 23) a volá je k tomu, aby si – tak jako Ježíš – zvolili celibát a byli stále po jeho boku, dokud se nestanou jeho důvěrnými přáteli a druhy. Dalším podkladem k celibátnímu zasvěcení je tajemství Ježíšova skrytého života – třiceti let, v nichž žil mezi svými současníky prostým životem a vykonával obyčejnou práci. Muži zasvěcení v celibátu si proto podle Ježíšova vzoru volí prostý život ve světě. Přátelstvím, které udržují s Kristem, Božím Synem, jsou přiměni, aby ještě více prohlubovali svůj vztah k Otci. Pod vedením Ducha svatého svým životem stvrzují, že každý člověk může dar od Otce přijmout bezvýhradně.

8.20. Přítomností mužů zasvěcených v celibátu ve Fraternitě Ježíšově se privilegovaným způsobem autentizuje a verifikuje zasvěcení, které v ní všichni žijí (viz PŽM, čl. 7), a Fraternita Ježíšova je tak znamením společného zasvěcení všech jejích členů. Aby mohl zasvěcený muž dobře žít své povolání v celibátu, jsou mu oporou ostatní členové Komunity Emmanuel. Současně s tím fakt, že se celibát pro Boží království projevuje zvláštní disponibilitou, celou komunitu prosvětluje, dává jí směr a povzbuzuje ji k jednotě a plodnosti. Je v ní jako kvas.

8.21. Poté, co zasvěcený muž více zakusí Ježíšovo přátelství, prostoupí ho vroucí touha Krista, chtějícího spasit všechny lidi (viz PŽM, čl. 11). Vnáší tento oheň všude tam, kam ho Duch svatý vede, aby uváděl ve známost radostnou zvěst o spáse.

Muž angažovaný v celibátu je člověkem adorace a soucítění (viz PŽM, čl. 18). Prostá každodenní důvěrnost, v níž s Ježíšem prodlévá, ho činí citlivějším k tísní mužů i žen, zejména těch, kteří Pána neznají. Vede ho rovněž k větší pokoře: uznává, že veškerá láska k bližním pochází od Boha, že Bůh sám přetváří jeho schopnosti a pobízí ho k misii (viz PŽM, čl. 16) a působí, že nese ovoce.

8.22. Muž angažovaný v celibátu obdržel povolání stmelovat bratry a sestry v Komunitě Emmanuel, aby sloužili společně (viz PŽM, čl. 61). Jeho vlídnost a pozornost, s jakou prokazuje bratrskou lásku, strhuje celou komunitu.

8.23. Muži angažovaní v celibátu se podřizují vedení Komunity Emmanuel podle jejích statut.

9. Manželské páry a rodiny v Komunitě Emmanuel

1. Místo lidí, kteří uzavřeli manželství, v Komunitě Emmanuel

- 9.1. Lidé, kteří uzavřeli manželství,⁵⁶ při své angažovanosti v Komunitě Emmanuel sdílí tytéž milosti jako členové ostatních životních stavů (viz 1.27). Partneři svoje povolání ke svatosti uskutečňují v křesťanském manželství, jaké Bůh zamýšlel a jak je Kristus obnovil, v lásce, věrnosti a otevřenosti k životu i vůči světu.
- 9.2. Komunitní život skýtá lidem v manželství konkrétní prostředky k uskutečňování jak vnitřního rozměru jejich povolání (život v manželství a v rodině), tak i dimenze otevřenosti, apoštolátu a přítomnosti ve světě. Pomáhá jim růst ve spojení s Kristem a uchovávat si horlivost pro misie, a přitom brát zřetel na:
- osobní, profesní, manželský a rodinný život, aby se rozvíjel po lidské i křesťanské stránce
  - přítomnost dětí, aby v jejich rodině mohly nalézt společenství života a lásky, otevřené ke světu
- 9.3. Rodiny z Komunity Emmanuel mají svoje bydlení a každá z nich vede život samostatně.
- 9.4. Každý manželský pár i každý člověk dostává od Boha specifické povolání, a dokonce i všeobecné povolání ke svatosti každý uskutečňuje jedinečným způsobem. V Komunitě Emmanuel odpovědnost za svoje manželství, za svůj rodinný život a za svá rozhodnutí nesou manželé společně. Každý z nich musí hledat a přijímat, k čemu ho Bůh volá, protože manželstvím se nestírá osobní rozměr a tajemství jejich povolání jakožto muže nebo ženy, manžela či manželky, otce nebo matky. Neexistuje model typického manžela, manželky nebo křesťanského manželského páru, ale každý člověk i každý manželský pár musí počítat s tím, že jeho povolání je jedinečné. Kvůli tomu bývají mezi manželskými páry i značné rozdíly. Bůh si přál dějinnou, kulturní a osobnostní rozmanitost. Je to bohatství, které musí být chráněno. Komunita Emmanuel pomáhá manželům nalézat správnou rovnováhu mezi osobním povoláním každého z nich a jejich povoláním jako páru, a to v jejich duchovním, rodinném i profesním životě, při uplatňování jejich osobních talentů a evangelizačních schopností, ve společenské angažovanosti i při dalších aktivitách.
- 9.5. Komunita manžele povzbuzuje a pomáhá jim, aby byli věrní povolání, které dostali od Krista, i učení církve v oblasti manželské čistoty, zodpovědného rodičovství, přirozeného plánování početí a úcty k lidskému životu. V těchto oblastech manželé svým životem mají být svědky evangelia.
- 9.6. Solidarita v komunitě a přítomnost jiných povolání a životních stavů manžele nese a povzbuzuje, aby svému partnerovi tím, že ho přijímají s jeho odlišnostmi, vlohami

⁵⁶ Z těch, kteří se oženili, nebo vdaly, mohou do Komunity Emmanuel – po obvyklém rozlišení – vstoupit:

- *pokřtění katolíci sezdání v katolické církvi, pokřtění lidé sezdání v jiném křesťanském vyznání a později přijatí do katolické církve, sezdání osoby, které byly poté pokřtěny v katolické církvi, žijící společně ve věrnosti; v zemích, kde ještě přetrvává zvyková svatba, se od manželů požaduje, aby respektovali obvyklé zásady církve, například aby začali společně žít až poté, co uzavřou svátost manželství*
- *katoličtí vdovci a vdovy*
- *katolíci žijící v odluce nebo rozvedení, pokud nejsou opět sezdáni; v těchto případech je třeba citlivě, ale jasně si ozřejmit, jak to skutečně mají vyřešeno*
- *katolíci žijící v církevně uzavřeném manželství, jejichž partner si nepřeje účastnit se komunitního života; tito lidé se mohou angažovat jen jako přidružení členové, a to s výslovným souhlasem svého partnera (viz 2.24)*

i charismaty, dávali mnoha způsoby zakusit dobrotivost lásky a stále víc se mu odevzdávali.

9.7. Místo dětí v Komunitě Emmanuel

Závazek angažovanosti rodičů nezavazuje jejich děti. Komunita nicméně považuje službu dětem za jednu ze svých priorit. Zve děti (včetně dospívajících) na aktivity obdobné komunitním setkáním jednou za měsíc a zapojuje je do programů uzpůsobených jejich věku, při nichž mají příležitost navázat přátelské vztahy s dalšími dětmi a vzájemně se podporovat v rozvíjení lidského i křesťanského rozměru svého života. Starší děti dostávají podněty, jak obstarávat ve víře v prostředí své školy i při nejrůznějších aktivitách.

- 9.8.** Výchova dětí je povinností rodičů i jejich radostí. Rodiče jsou povoláni život přijmout, pomáhat svým dětem růst a formovat se po stránce lidské i křesťanské, aby posléze byly schopny zodpovědně vést samostatný život a svobodně říct ano k jedinečnému povolání, které Bůh má pro každé z jejich dětí. Komunita k tomu rodiče povzbuzuje a podporuje je při výchově, jejímž cílem je, aby se každé jejich dítě stalo zodpovědným mužem nebo ženou a angažovalo se ve společnosti i církvi v souladu s povoláním, které obdrželo. Je důležité dětem otevřít různé způsoby, jak být mladým křesťanem ve světě, aby si mohly utvářet svůj vlastní život. Proto mají rodiče dbát na to, aby svým dětem dopřávali aktivity odpovídající jejich potřebám a věku, a to i nad rámec toho, co se nabízí v Komunitě Emmanuel.

2. Život manželů

- 9.9.** Svátostí manželství muž a žena vstupují do společenství lásky. Jejich láska se stále prohlubuje tím, že svůj vztah žijí ve věrnosti, ohleduplnosti a vzájemné úctě a oporou jim je ctnost čistoty. Sexuální akt prožívaný v lásce je gestem, při němž se mohou plně darovat a druhého zcela přijmout. Vyjadřování manželské lásky je v Božím plánu lásky neoddelitelné od předávání života. Z Božího pohledu je sebeodevzdání manželů otevřeno životu a přijetí dětí (viz 9.17 – 9.21).
- 9.10.** Ocitnou-li se manželé v obtížné životní situaci (neplodnost, tělesné postižení, vzájemné odloučení, smutek ze ztráty blízkého člověka...), je jim podpora od členů komunity, doprovázení (viz kap. 5) a rada kompetentních osob velkou oporou ve zkoušce. Pomáhá jim to nalézt v učení církve vodítko, jak tyto obtížné situace zvládnout.
- 9.11. Upevňování jednoty adorací**
Tak jako každý člen Komunity Emmanuel, i manželé se „zavazují ke každodenní delší adoraci (pokud možno před Nejsvětější svátostí)“ (SCE, čl. 15).
- 9.12. Společná modlitba manželů**
Manželé jsou zvláště vyzýváni, aby každý den alespoň na krátkou dobu modlitby společně předstoupili před Pána a svěřili mu své radosti i starosti, svoje momentální plány i záměry a aby den co den přijímali milost přislíbenou svátostí manželství.
- 9.13. Modlitba rodičů s dětmi**
Rodinná modlitba mívá různé formy, jež čas od času doznávají změny v závislosti na věku dětí, jejich školních povinnostech atd. a s ohledem na výchovu dětí k samostatnému rozhodování a správnému uplatňování svobody. Mohou to být ranní chvály, požehnání jídla, večerní modlitba, růženec. Podobně jako u modlitby manželů nezáleží ani tolik na délce (ta může i odrazovat) jako na vytrvalosti v modlitbě a pravidelnosti. Mnoho komunitních rodin má pro modlitbu vyhrazeno určité místo (modlitební koutek nebo

místnost), jímž se vyjevuje Boží přítomnost v jejich domě.

9.14. Nutnost pečovat o své manželství

Manželé z Komunity Emmanuel k udržování a růstu vzájemné lásky využívají prostředky z celého souboru konkrétních rozhodnutí: nezanedbávat sám sebe, pečovat o svého partnera, trávit čas společně, odpouštět druhému a žádat ho o odpuštění, praktikovat milosrdenství, vytvářet zdravé vztahy s širší rodinou, společně se rozhodovat i jednat.

9.15. Pečovat o svého partnera znamená přispívat k jeho štěstí svou vnímavostí na to, co potřebuje, brát ohled na jeho křehkost i to, co ho omezuje, a hlavně být pevně rozhodnut za všech okolností zaujmout k němu **laskavý pozitivní pohled**.

9.16. „**Čas pro pár**“ je volný čas, který se manželé rozhodli, bude-li to možné, mít každý týden pro sebe – být v tu dobu spolu, věnovat se jeden druhému a vytvořit si slavnostní chvíle. Čas, který mají vyhrazený pro sebe, je prvkem vnášejícím rovnováhu do všech rodinných, profesních i komunitních aktivit.

3. Služba životu

9.17. Dar života a zodpovědné rodičovství

Každý manželský pár nese zodpovědnost za to, jak rozliší i konkrétně naplní poslání, které Bůh manželům svěřuje, totiž předávat život. Manželé z Komunity Emmanuel se k početí dětí staví velkoryse a s realismem.

9.18. Manželské páry komunity při naplňování svého povolání k zodpovědnému rodičovství mají uplatňovat úctu k tělu a fyziologii každého z nich. Bude-li to potřeba, mohou využívat střídání plodných a neplodných období v cyklu ženy. Pro zacvičení do takového způsobu přirozeného plánování rodičovství, z něhož budou mít co největší pokoj ve svědomí, a pro jeho postupné osvojování je potřeba mít někoho, kdo bude manžele doprovázet. Páry z Komunity Emmanuel v tomto dostávají formaci od kompetentních odborníků. Když manželé poznají tento způsob života a zakusí, že vede k prohlubování lásky, přiměje je to, aby o něm svědčili ve svém okolí.

9.19. K přijetí života patří také **výchova dětí**. Je to povinnost rodičů, ale i jejich radost, když pomáhají svým dětem růst a rozvíjet se po stránce lidské i křesťanské, aby byly posléze schopné zodpovědně vést samostatný život a svobodně říct ano k jedinečnému povolání, jež Bůh každému dává. Rodiče nesou hlavní zodpovědnost za výchovu dětí a otevírají je Kristovu světlu. Pomáhá jim v tom svědectví členů komunity, díky němuž děti vidí, že i ostatní činí obdobná křesťanská rozhodnutí jako jejich rodiče.

9.20. Výchova vyžaduje značnou disponibilitu rodičů – jak každého z nich jednotlivě, tak i společnou. Je dobré vyhradit si pravidelně **čas pro každé dítě** a zavést vícekrát v týdnu společný **čas pro celou rodinu**. Jsou to chvíle, které mají slavnostní a radostný ráz: rodina se sejde, pobývá pospolu, každý z jejích členů cítí, že ho ostatní přijímají a mají rádi.

9.21. Komunita povzbuzuje manželské páry při křesťanské výchově jejich dětí a je jim oporou. Dbá, aby komunitní a apoštolské závazky se neplnily na úkor rodinného života, který zůstává prioritou, ale naopak aby mu prospívaly a byly jeho obohacením.

4. Podíl na rozvoji společnosti

9.22. Manželé z Komunity Emmanuel jsou povoláni žít milost soucítění (viz 1.24): „*Křesťanská rodina oživována a podporována novým přikázáním lásky má hlubokou úctu ke každému člověku, pro každého má pochopení a je ochotna mu pomoci. Vždycky v něm vidí jeho důstojnost osoby a Božího dítěte.*“ (*Familiaris consortio*, čl. 64)

9.23. Pohostinnost

Manželské páry a rodiny jsou často – ať už danou situací nebo tím, co samy prožily, čím umí posloužit, respektive že mají určitý časový prostor – vedeny k tomu, aby prokazovaly pohostinnost. Vytvoření nezištných přátelských a společenských vztahů je důležité pro jejich otevřenost vůči světu, umožňuje jim praktikovat křesťanskou lásku, skýtá nové příležitosti k evangelizaci a přispívá k budování komunity. Rodiny jsou místy sounáležitosti, v nich mohou lidé, kteří jsou sami – zvláště ti z komunity, najít přijetí a oporu.

9.24. Práce a angažovanost ve společnosti

Muž a žena jsou povoláni k tomu, aby pokračovali v díle stvoření svou prací s ostatními a pro ostatní. Lidé žijící v manželství zakouší, že jejich práce, ať už placená či nikoli, je cestou vpřed, místem k posvěcování i evangelizaci.

Komunita povzbuzuje manžele a rodiny, aby „*rozšířili prostor svého stanu*“ (Iz 54,2) na prostor celého světa. Otevřenost světu se uskutečňuje zejména v zaměstnání manželů, udržováním vztahů s širší rodinou a přáteli, angažovaností v politice, odborech nebo sociální sféře, rozvíjením osobního rozhledu četbu a uvážlivým využíváním médií... Díky ní se děti mohou začleňovat do společnosti a rodiče udržovat ve světě jak čilý společenský život, tak i vydávat svědectví, k němuž jsou povoláni.

Komunitní život svým prostorem ke vzájemné podpoře a sdílení skýtá manželům pomoc i v tomto důležitém rozměru jejich života.

5. Podíl na životě a poslání církve

9.25. Manželé z Komunity Emmanuel jsou povoláni společně – a solidárně s ostatními členy komunity – se podílet na „*všeobecném apoštolském cíli církve*“ (SCE, čl. 3). Všem, s nimiž jsou ve styku, svým rodinným životem i angažovaností ve světě přinášejí *nenahraditelné svědectví* o tom, že volání Boží i jeho milost je tady pro všechny.

9.26. Jedním ze specifických rysů svědectví manželů je přinášení radostné zvěsti o manželství. Svědčí o tom jak manželé, kteří žijí společně, tak i vdovy, vdovci a rovněž ti, kdo uzavřeli svátostný sňatek a zůstávají mu věrni, přestože jsou od partnera odděleni.

9.27. Obzvlášť vhodné místo, kde se manželské páry z Komunity Emmanuel mohou dát do služby církvi, aniž by zanedbávali své stavovské povinnosti, najdou ve své komunitní angažovanosti a komunitním apoštolátu. Samozřejmě, že se kromě toho zapojují i do života ve své farnosti. Manželé mohou být společně ve službě, v níž každý z nich uplatní svoje charisma, nebo každý v jiné službě – podle toho, na čem se v daném případě shodnou.

9.28. Manželské páry z Komunity Emmanuel v některých situacích přebírají pastorační zodpovědnost za apoštolskou činnost nebo vedení komunity. Nejčastěji tuto odpovědnost vykonávají oba partneři společně, někdy jen jeden z nich se souhlasem toho druhého. Uplatňují tím společnou důstojnost všech pokřtěných, jíž jsou přidruzeni k zodpovědnosti,

kterou v církvi mají kněží a zasvěcené osoby.⁵⁷

6. Formace

- 9.29.** Manželé v Komunitě Emmanuel procházejí obvyklou komunitní formací (viz kap. 6). Navíc dostávají specifickou formaci po stránce lidské i duchovní, opírající se o dokumenty učitelského úřadu církve, které se týkají života manželů a rodin⁵⁸.
- 9.30.** Cykly „Láska a pravda“, organizované formou víkendů, škol pro páry atd., jsou součástí formace manželských párů z Komunity Emmanuel pokud možno již v etapě přijetí a rozlišování. Obdobnou formaci mají i osamělí rodiče.

7. Manželské páry zasvěcené ve Fraternitě Ježíšově

- 9.31.** Ti, kdo vstoupili do manželství, můžou v tomto životním stavu od Boha dostat povolání do Fraternity Ježíšovy (viz 1.31 a násl.). Zodpovědní dbají na to, aby manželé, kteří přijali disponibilitu pro misie, nebyli nabádáni k rozhodnutím, která jsou v rozporu se zajištěním jejich rodiny nebo stavovskými povinnostmi. Manželé před učiněním důležitého rozhodnutí v životě rodiny si mají o tom promluvit se svými dětmi a s dalšími lidmi, s nimiž považují za nezbytné se poradit.

⁵⁷ „Na základě společné důstojnosti křtu je laik spolu s posvěcenými pastýři a řeholními osobami spoluzodpovědný za poslání církve.“ (*Christifideles laici*, čl. 15)

⁵⁸ Uvedme alespoň některé z dokumentů: konstituce II. vatikánského koncilu *Gaudium et spes*, encyklika Pavla VI. *Humanae vitae*, apoštolskou adhortaci Jana Pavla II. *Familiaris consortio*, jeho encykliky *Veritatis splendor* a *Evangelium vitae* a apoštolskou exhortaci papeže Františka *Amoris laetitia*.

10. Svobodní bratři a svobodné sestry

- 10.1. Spolu s manžely, zasvěcenými osobami a kněžími se v Komunitě Emmanuel angažují rovněž svobodní muži a svobodné ženy. Nemají to bezpečí, které člověku skýtá jasně vymezené povolání, o němž se ví, že je mu svěřeno. Svobodní muži a svobodné ženy zakoušejí jistý nedostatek, jsou zbaveni něčeho, co patří k životu, ale co jim umožňuje svědčit o svém očekávání toho, k čemu jsou povoláni křesťané všech životních stavů. Jejich jedinou současnou jistotou je jistota víry, že jsou povoláni žít pro Krista, říci mu své bezvýhradné „ano“ a každý den je vyslovovat znovu.
- 10.2. Aby si svobodní bratři a svobodné sestry mohli uchovat naději i ve chvílích tíživé samoty a bezprostřední nouze, opírají se zvláštním způsobem o milost vylití Ducha svatého (viz 1.2, 1.13 – 1.15): „*Naděje neklame; neboť Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán.*“ (Řím 5, 5) V adoraci k nim přichází Pán, aby je potěšil, posílil a udržoval v nich důvěru.
- 10.3. Svobodní z Komunity Emmanuel – tak jako všichni, kdo se zavázali následovat Krista – mají zachovávat čistotu odpovídající jejich současné životní situaci, což v jejich případě znamená zdrženlivost. Ve společnosti proniknuté požitkářstvím je přijetí takového životního stylu jednak náročné, ale současně i prorocké. Jejich svědectví, které vydávají čistým a věrným očekáváním, ukazuje velikost a krásu lidské lásky a je podporou osobám zasvěceným v celibátu, komunitním kněžím i manželům. Všichni v Komunitě Emmanuel si uvědomují, jak krásné svědectví jejich svobodní bratři a svobodné sestry právě tímto vydávají, a snaží se být jim v tom oporou.
- 10.4. Svobodní bratři a svobodné sestry vykonáváním své profese i všemi svými závazky ve společenském,⁵⁹ spolkovém a kulturním životě se pro Komunitu Emmanuel rovněž stávají znamením povolání k misiím ve světě. Svět je místem, na němž různými aktivitami mají nést plody a být darem pro druhé. Větší volnost, kterou jako svobodní mají, jim umožňuje snadněji realizovat disponibilitu k evangelizaci. Mohou si dovolit podstoupit pro Pána větší riziko a projevit odvahu, k níž nás volá evangelium. Své bratry a sestry tím podněcují, aby se i oni nasazovali velkoryseji, vědomi si toho, že k plodnosti Pán povolal všechny pokřtěné.
- 10.5. Členům komunity ostatních životních stavů leží na srdci, aby u nich svobodní nalézali přijetí; snaží se jim poskytovat konkrétní pomoc a sdílet s nimi jejich radosti i starosti. Trvalá bratrská podpora je pro každého svobodného cennou pomocí v tom, aby svůj celibát žil co nejlépe, dokázal čelit samotě, nepřestal důvěřovat Bohu a plně uskutečňoval povolání k sebeodevzdání. Solidarita v komunitním životě se projevuje rovněž faktickou pomocí, kterou svobodní poskytují bratřím a sestrám jiných životních stavů, zvláště rodinám.
- 10.6. Svobodní mají zvláštní milost k evangelizaci. Jejich svědectví vydávané v ochuzení životním stavem, jež si sami nezvolili, je znamením protiřečícím světu, který tak často spatřuje štěstí v okamžitém naplnění všech svých tužeb. Na povolání žít ve světě, ale nebýt ze světa – povolání Emmanuele –, odpovídají svou radostností a dávají tak najevo, že tato radost je především darem Božím.
- 10.7. Směřování svobodných do Fraternity Ježíšovy probíhá za týchž podmínek a stejným způsobem, jak je to stanoveno pro všechny členy Komunity Emmanuel (viz 2.29 a násl.). U těch svobodných, kteří navázali vztah, jenž by mohl vést k uzavření sňatku, je vhodnější počkat a povolání k zasvěcení rozlišit později. Ostatní se mohou ve Fraternitě Ježíšově zasvětit, jestliže sami povolání cítí a je rozlišeno, že toto povolání skutečně mají. Pokud by poté, co se zasvětili ve Fraternitě Ježíšově, našli partnera pro manželství, prioritou se jim

⁵⁹ Jak v rámci komunity, tak i mimo ni.

stane budovat svůj partnerský vztah a založit rodinu. V případě, že jejich budoucí manžel nebo manželka není členem Komunity Emmanuel a nepřeje si do ní vstoupit, budou žít svoje zasvěcení jiným způsobem.

11. Mladí z Emmanuele

- 11.1. Mladí jsou v centru života a poslání Komunity Emmanuel. Komunita si přisvojuje slova svatého Jana Pavla II. a říká mladým: „*Budoucnost církve závisí na vás! Evangelizace země v budoucích desetiletích závisí na vás! Vy jste církev! Udělejte církev mladou, udržujte ji mladou svým nadšením. [...] Kristus potřebuje vás, abyste hlásali Pravdu, abyste na stezky světa přinášeli zprávu o spáse. Potřebuje vaše velkodušné a ochotné srdce, abyste všem lidem vyjevovali jeho nekonečnou a milosrdnou lásku! [...] Všude rozsvěcujte plamen víry!*“ (Promluva k mladým, říjen 1985)
- 11.2. Apoštolát mezi mladými patří k prioritám, jimž se delegáti generálního moderátora pro zóny a zodpovědní za provincie věnují s podporou mezinárodního týmu mladých (viz 14.27). Nejde jen organizování aktivit pro mladé, ale mladé je třeba uvést do komunitního života, aby **pro mnohé z nich se Komunita Emmanuel stala zřejmou a schůdnou cestou ke svatosti.**
- 11.3. Označením „mladí z Emmanuele“ rozumíme studenty a mladé lidi na počátku profesního života ve věku 18 až 25 let, kteří se pravidelně účastní aktivit pořádaných Komunitou Emmanuel. Někteří z nich se mohou ke komunitě připojit, a posléze do ní vstoupit.
- 11.4. Mladí je věk velkých rozhodnutí (studium, zaměstnání, povolání), věk osobního růstu po stránce lidské i duchovní, věk tvořivosti. Mladí lidé proto potřebují, aby cesta, po níž jdou, byla uzpůsobena jejich očekáváním a životnímu rytmu. Jejich pokrok je zvláště podmiňován následováním příkladu, který vidí u ostatních, a doprovázením, jež jim pomáhá dosáhnout celkové sjednocení života (studium, profesní kvalifikace, duchovní a společenská oblast).

Účast na apoštolských aktivitách Komunity Emmanuel

- 11.5. Účast na apoštolských aktivitách Komunity Emmanuel může začít již v rámci aktivit, které komunita nabízí pro teenies (setkávání s názvem Emmanuel Teens⁶⁰) a pokračovat aktivitami, které jsou určeny mladým od věku 18 let (zejména to jsou modlitební skupinky, fóra mládeže, školy lásky a misie, evangelizační školy, Světové dny mládeže atd.).
- 11.6. Při apoštolských aktivitách Komunity Emmanuel je mladý člověk přizván k tomu, aby i on udělal rozhodnutí, která budou podporovat jeho vztah s Kristem (modlitba, svátosti, služba druhým, zkušenost s misiemi atd.). Dbá se, aby v rámci těchto aktivit byla pravidelně možnost zakusit vylití Ducha svatého. Krátkodobé i poněkud delší závazky učí mladé nasazovat se spolu s ostatními a převzít přiměřenou zodpovědnost.⁶¹ Nabídka aktivního zapojení je u mladých často spouštěčem k povolání do Komunity Emmanuel.

Cesta pro mladého člověka do Komunity Emmanuel

11.7. Možnost zkusit komunitní život

Mladí z Emmanuele, kteří se pravidelně účastní některé z apoštolských aktivit komunity a zabývají se myšlenkou, že možná je Pán volá do Komunity Emmanuel, mohou buď sami požádat, nebo jim být nabídnuto, aby se více seznámili s komunitními aktivitami a setkáními (maisonnée, komunitní víkendy, misie...).

⁶⁰ Emmanuel Teens je uskupení apoštolátu Komunity Emmanuel, které se věnuje výchově a evangelizaci dospívajících od 13 do 17 let. Zastřešuje iniciativy vzniklé v různých zemích, jako Avance au Large (Zajeď na hlubinu) a Jump for Joy (Skákat radostí) ve Francii, Daniel na Pobřeží Slonoviny, Stars de Jésus et de Marie (Hvězdy Ježíšovy a Mariiny) ve Rwandě, Jeunes pour Jésus (Mladí pro Ježíše) v Nikaragui...

⁶¹ Například v rámci sesí, fór nebo při přípravě Světových dnů mládeže.

Lepšího přijetí mladých v komunitě se dosáhne, pokud jde ustavit maisonnée pro mladé, v němž se jim – dle možností dané provincie – vytvoří místo pro život i misií tak, aby nebyli odloučeni od aktivit místní komunity.

- 11.8. K lepšímu poznání komunity je mladým nejvhodnější navrhnout, aby se zapojili do **maisonnée mladých**. Jedná se o otevřené maisonnée (viz 3.15) složené z mladých, kteří s Komunitou Emmanuel žijí, nebo už do ní vstoupili a jsou v etapě přijetí a rozlišování (viz 11.10). Zodpovědnost za toto maisonnée nese manželský pár nebo mladí, již v Komunitě Emmanuel angažovaní – ti obzvlášť jsou pro ostatní vodítkem k angažovanosti v duchu komunitního charismatu.

Zapojení do maisonnée mladých spočívá na závazku mladého člověka pravidelně se účastnit setkání maisonnée (minimálně dvakrát měsíčně), usilovat o stále větší věrnost v každodenní modlitbě a o konkrétní misionářský život. Je žádoucí, aby maisonnée mladých byla zvlášť pro kluky, a zvlášť pro holky. Pokud v dosahu není maisonnée mladých z Emmanuele, mohou se mladí lidé začlenit do klasického komunitního maisonnée.

- 11.9. Místní koordinátor v každé oblasti dbá na to, aby všichni mladí v otevřeném maisonnée měli zajištěno vhodné provázení. S každým z nich (dle jeho možností a způsobu sblížení se s Komunitou Emmanuel) stanoví časově jasně vymezené období k seznámení se s komunitním životem (je dobré, aby toto období nebylo delší než jeden rok) a na konci tohoto období s každým z nich vyhodnotí, zda směřuje k ukončení účasti na komunitním životě, anebo ke vstupu do etapy přijetí a rozlišování.

11.10. **Etapa přijetí a rozlišování v Komunitě Emmanuel**

Etapu přijetí a rozlišování lze dělat po dosažení věku 18 let, pokud k tomu dají souhlas místní referent pro mladé a zodpovědní za provincii, respektive zodpovědní za sektor. Musí se s ní začít nejpozději ve druhém roce maisonnée⁶². Kritériem je, zda mladý člověk chce odpovědět na případné Pánovo volání k angažovanosti v Komunitě Emmanuel a chtěl by žít svoje křestní povolání ke svatosti podle charismatu a v milostech Komunity Emmanuel. Od této chvíle ho – tak jako všechny, kdo jsou v této etapě – členové komunity přijímají jako bratra či sestru. V rozlišování je podporován jejich modlitbou, účastí na životě maisonnée, doprovázením a komunitní formací. Komunitním doprovázením (viz kap. 5) se po vstupu do této etapy postupně nahrazuje pomoc poskytovaná mladým lidem počátečním provázením.

11.11. **Angažovanost v Komunitě Emmanuel**

Mladý člověk po minimálně dvouletém trvání etapy přijetí a rozlišování, která opravdu byla časem rozlišování a posloužila jeho duchovnímu i lidskému růstu, se může svobodně rozhodnout pro vstup do angažovanosti v Komunitě Emmanuel. Vstup se provede podle obvyklých kritérií (SCE, čl. 13 a 2.11 – 2.17) za přítomnosti místní komunity.

- 11.12. **Směřování mladého člověka do Fraternity Ježíšovy** je stejné jako u ostatních členů komunity (viz 2.29). Zodpovědní za provincii mohou na setkání Fraternity Ježíšovy pozvat mladé, kteří velmi touží dát se spolu se svými bratry a sestrami do služby druhým lidem a stát se disponibilními pro misie komunity.

Koordinování mladých z Emmanuele a „místa pro život a misií“

11.13. **Místní koordinátor mladých**

⁶² Vstup do etapy přijetí a rozlišování (viz. 2.4) se obvykle koná při komunitních setkáních, eventuálně – pokud k tomu dají souhlas zodpovědní za provincii nebo sektor – v maisonnée, v místech života a misie mladých, v modlitebních skupinkách, na fóru... Dbáme na to, aby tento krok byl dobře vysvětlen a byl provázen modlitbou členů komunity.

Zodpovědnost pečovat o mladé členy Komunity Emmanuel přebírá zodpovědný za provincii. Ten zodpovědnost za mladé a sledování jejich aktivit deleguje na místního koordinátora mladých, kterého vybere spolu s referentem z mezinárodního týmu mladých. Základem pro koordinaci mladých je vzájemná důvěra. Zodpovědný za mladé bude v častém kontaktu se zodpovědnými za provincii nebo sektor; v jejich týmu může být členem nebo přizvaným. Má mít srdce pastýře, lásku k mladým a misionářského ducha. Pokud v sektoru nejsou žádní mladí, je dobré v něm mít alespoň referenta pro přijetí těch, kteří přijdou.

11.14. **Místní tým mladých**

Jakmile počet mladých a jejich aktivity se začnou rozrůstat, ustaví koordinátor mladých v součinnosti s místními zodpovědnými tým mladých. Je nezbytné, aby členové tohoto týmu byli plně k dispozici pro život s mladými, a tudíž to bude jejich hlavní komunitní služba.

Místní tým mladých bude pokud možno tvořen všemi životními stavy. Jeho členové s mladými sdílejí komunitní a misionářský život. Měsíčních komunitních setkání se účastní, pokud právě nemají víkend pro mladé. Tým se pravidelně schází zhruba jednou za měsíc.

11.15. **„Místa pro život a misii“ mladých**

Rozvoj misii mladých lidí je v některých sektorech⁶³ umožněn vytvořením komunitních „míst pro život a misii“ mladých. Na těchto místech probíhají specifické aktivity (modlitební skupinky pro studenty, evangelizace organizované mladými, víkendy, školy lásky a misie...), maisonnée mladých a komunitní setkání mladých.

11.16. „Místa pro život a misii“ mladých fungují samostatně, ale ne odděleně od života místní komunity. Úkolem zodpovědného za mladé a jeho týmu (viz 11.13 – 11.14) je v návaznosti na zodpovědné za provincii nebo sektor bdít nad animováním místních programů pro mladé a dbát o rozvoj každého z mladých, který se na nich podílí. Komunitní život i služba členů týmu mladých se soustřeďuje na „místa pro život a misii“ mladých, na nichž působí.

11.17. Od 25 let⁶⁴ se mladí z Emmanuele zapojují do obvyklého komunitního života ve svém sektoru nebo provincii. Při přechodu je provází zodpovědný za mladé. Jsou přijati svými bratry a sestrami a místním zodpovědným a začleněni do normálních maisonnée a běhu komunitních setkání.

11.18. Místní zodpovědný za mladé a jeho tým pro vykonávání svého pastoračního poslání mají podporu zodpovědného za provincii, respektive zodpovědného za sektor. Tato podpora zahrnuje:

- ustavení maisonnée mladých, přizvání mladých do maisonnée a jejich provázení (viz 11.8)
- organizování a provázení aktivit pro mladé a dospívající (teenies z Emmanuele, Emmanuel Teens) ve spolupráci se službou Lásky a pravda
- vypracování celoročního programu pro práci s mladými
- sledování formace mladých a jejich doprovázení

Rezidenční bydlení pro mladé

11.19. Rezidenční bydlení pro mladé je zvláště příhodným místem k lidské formaci a rozvíjení komunitního života. Komunita povzbuzuje, aby se vytvářela taková místa pro společný

⁶³ Jde o větší sektory se silným misijním potenciálem mladých lidí a značnými věkovými rozdíly.

⁶⁴ Z pastoračních důvodů lze mladým navrhnout, aby zůstali déle.

život mladých, ať už to jsou rezidenční *maisonnée*, studentské domovy nebo univerzitní koleje, na nichž mladí dostanou podporu k uskutečňování toho, co je důležité v jejich životě. Doprovázením se jim pomáhá sjednotit v každodenním životě odevzdanost Bohu s jejich povoláním. Nezbytnou podmínkou k dosažení úspěchu je sestavit dobrý tým pro doprovázení. Rezidenční bydlení se řídí „chartou společného života“, tj. pravidly, která se každý zavazuje dodržovat. Statuta upřesňují, že v žádném případě „*nesmí společně bydlet svobodní různého pohlaví*“ (SCE, čl. 17).

- 11.20. **Studentský domov** je místo otevřené všem, vhodné pro studium i lidský a duchovní rozvoj. Je to výchovná a evangelizační nabídka pro studenty, zaměřená na zvládnutí studia a jeho nároků. O studentský domov se stará komunitní tým z různých životních stavů, jmenovaný zodpovědným za provincii. Charta společného života má čtyři pilíře:
- studium
  - bratrský život: společné jídlo, večery, služba v týmech, víkendy
  - duchovní život: modlitba (chvály, adorace), eucharistie, formace a doprovázení
  - zodpovědnost: každý se zavazuje dodržovat chartu společného života
- 11.21. **Univerzitní kolej** se od studentského domova odlišuje poskytováním prostředků k tomu, aby studenti sdíleli svoje poznatky a zažívali dialog mezi vírou a rozumem. V rámci společného bydlení jsou podporováni v intelektuálním rozvoji pravidelnými setkáními s vyučujícími různých oborů. Od studentů se může vyžadovat, aby si připravovali referáty nebo jiné výstupy k tématům ze své vědní disciplíny, odpovídající úrovni jejich studia. Tato cvičení jim pomáhají rozvíjet mezi sebou autentickou „intelektuální lásku“. Kolej bývá blízko univerzity, aby pomáhala vytvářet jednotu mezi místem výuky a společného života i mezi učitelským sborem a studenty.
- 11.22. **Rezidenční *maisonnée*** je určeno svobodným mladým členům Komunity Emmanuel, kteří si výslovně zvolili společný život s cílem získat bližší vztah k Pánu a věnovat se evangelizaci. Skutečnost, že žijí ve světě, bydlí společně pod jednou střechou a sdílejí se při tom (materiálně i duchovně), modlí se a prokazují si lásku, je formuje v lásce ke Kristu i k bližním. Život rezidenčního *maisonnée* koordinuje jeho vedoucí. Má na starosti materiální záležitosti i praktickou organizaci chodu domu (rozdělení služeb atd.). Dbá, aby každý věrně zachovával komunitní závazky (chvály, apoštolát...) a opravdovou bratrskou lásku. Snaží se, aby se nikdo nevyčleňoval, mluví s těmi, kdo mají potíže, každého povzbuzuje. Modlí se zvláště za své bratry, případně sestry z *maisonnée* a zahrnuje je projevy pozornosti.

Povolání ke kněžství a k celibátu pro Boží království

- 11.23. Při dozrávání mladého člověka je nutno věnovat zvláštní pozornost eventualitě, že je povolán ke kněžství nebo k celibátu pro Boží království. Komunitním životem (modlitbou, přijímáním svátostí, bratrským a misionářským životem...) se vytváří příhodné zázemí k probuzení, přijetí i doprovázení těchto povolání, jež celá komunita nese ve svých modlitbách. Nezbytná je rovněž přítomnost všech životních stavů v misiích a místech života mladých.
- 11.24. Náležitá pozornost ke specifickým povoláním se stimuluje ustanovením příležitostných⁶⁵ nebo stálých **týmů pro povolání**, nad nimiž bdí zodpovědní za jednotlivé životní stavy, a to

⁶⁵ Například při velkých shromážděních.

ve spolupráci s místními zodpovědnými (k otázce kněžství viz *Sít' pro povolání*).

- 11.25. Pokud si mladý člověk klade otázku, zda není povolán ke kněžství nebo zasvěcenému životu v Komunitě Emmanuel, nabídne se mu možnost získat zkušenost s maisonnée a komunitním doprovázením. K dozrávání povolání se směřuje postupně:
- **Čas disponibility pro Boží záměry:** při aktivitách pro mladé z Emmanuele dostávají jejich účastníci prostředky, aby se učili nechat se vést Duchem svatým a otvírat se stále více záměrům, které Bůh má s jejich životem.
  - **Čas hledání a rozlišování:** mladí dostávají prostředky, aby mohli postupovat dál a rozlišovat, a to zvláště pro kněžství (viz 7.79), zvláště pro zasvěcený život mužů, respektive zasvěcený život žen. Součástí procesu rozlišování je vést běžný komunitní život.
  - **Čas rozhodnutí.** Mladý muž cestu ke kněžství začíná propedeutickým rokem v Domě svatého Josefa (viz 7.80). Pokud se u mladého člověka – muže nebo ženy – potvrdí povolání k zasvěcenému životu, vstupuje do etapy přijetí pro zasvěcený život.

12. Specifická poslání: stálí pracovníci Komunity Emmanuel

- 12.1. Většina členů Komunity Emmanuel žije ve světě a vykonává v něm i svoje zaměstnání. Komunita však k plnění svého poslání potřebuje v určitých případech pomoc svých členů, kteří by v ní pracovali na plný nebo částečný úvazek. Říká se jim „stálí pracovníci“. Někteří z nich kvůli tomu odejdou ze svého zaměstnání a začnou pracovat pro Komunitu Emmanuel jako placení zaměstnanci v některém z jejích právních subjektů, spravovaných v souladu s legislativou dané země. Jiní jsou stálými pracovníky coby dobrovolníci – tak tomu bývá zejména v případě mladých horlivých důchodců, kteří chtějí své odborné dovednosti poskytnout k službě Komunitě Emmanuel.
- 12.2. Stálí pracovníci Komunity Emmanuel realizují specifické povolání. Jejich práce, ať už vykonávaná dobrovolnicky, nebo za mzdu, má vždycky misionářský rozměr – a to jak přímý apoštolát, tak i činnosti víc administrativní či zaměřené technicky (účetnictví, řídicí činnost, právní služby, IT servis, logistika...).
- 12.3. Pro stálé pracovníky, kteří jsou členy Fraternity Ježíšovy, je tato práce vyjádřením jejich disponibility pro misie.
- 12.4. Generální moderátor pověří jednoho člověka koordinováním záležitostí týkajících se stálých pracovníků: jejich přijímáním, administrativou, pomocí s rekvalifikacemi atd. Koordinace probíhá v návaznosti na delegáty generálního moderátora pro zóny, zodpovědné za provincie a ekonomia.

13. Specifická poslání: Oslavený kříž

Radostní svědkové Kristova vítězství

- 13.1 Oslavený kříž je povolání k radosti pro ty členy Komunity Emmanuel a pokud možno i Fraternity Ježíšovy, kteří zažívají vnitřní nebo vnější utrpení a nejrůznější obtíže zapříčiněné jejich vleklou nemocí respektive tělesným postižením – ať už svým či svých blízkých – a dostali povolání to vše proměňovat Kristovým oslaveným křížem, aby z toho vyzářovala radost vzkříšení. Tím, že své utrpení odevzdají, dávají souhlas, aby byli napojeni na Kristovo vítězství nad hříchem a smrtí. Jsou povoláni, aby při chválách tryskajících z víry, naděje a lásky se sami stávali chválou nabízenou k oslavě Boží. Tím, že se ve spojení s Ježíšem nabízejí radostně, vydávají svědectví o tom, čím si jsou zcela jisti: že je Bůh miluje.
- 13.2 Oslavený kříž je zvláštní Boží povolání prožívat utrpení jako svědectví o vítězství života nad smrtí a o kříži jako zdroji spásy a radosti.
- 13.3 Ti, kdo vstupují do Oslaveného kříže, to nedělají pouze pro své osobní posvěcení, ale především proto, aby pomáhali všem svým bratřím a sestrám z Komunity Emmanuel prožívat veškeré jejich zkoušky a utrpení ve spojení s Ježíšovu láskou a s vírou, že jejich útrapy již nyní jsou nositeli života v radosti ze vzkříšení.
- 13.4 Vstupem do Oslaveného kříže dávají souhlas, aby byli hlouběji spojeni s Kristovým utrpením a s dílem vykoupení, které Ježíš dokonal svým křížem a vzkříšením, neboť poznávají, že jsou povoláni žít v Komunitě Emmanuel evangelizační poslání tím, že „*na svém těle doplňují to, co zbývá vytrpět do plné míry Kristových útrap*“ (Kol 1,24), k prospěchu Kristova těla, to je církve. Toto svoje povolání naplňují s láskou.
- 13.5 Jsou tudíž znamením, že všichni bratři a sestry v Komunitě Emmanuel – a zvláště členové Fraternity Ježíšovy – jsou povoláni, „*aby obětovali své nejrůznější těžkosti s úmyslem podílet se spolu s Kristem na spáse lidí*“ (1.35). Připomínají ostatním, že veškeré misijní dílo je dokonáno křížem Ježíše Krista a že k následování Krista je každý pokřtěný vyzván nést svůj kříž (viz Mt 16,24).
- 13.6 Ducha svatého, který jim dává sílu žít jejich povolání, přijímají s Pannou Marií pod křížem ke svědectví, že Kristus křížem vítězí nad každou podobou smrti. Svoji sílu, radost a naději čerpají z jeho zmrtvýchvstání. Dobrovolně a s láskou nesou připodobnění trpícímu Kristu, aby byli znamením jeho vykupitelské přítomnosti v Božím lidu.

Nabídnutí života za misie

- 13.7 Někteří členové Komunity Emmanuel plně realizují své komunitní povolání tím, že jako odpověď na své osobní povolání činí rozhodnutí dle svých možností se zapojit v Oslaveném kříži, a to zvláště:
- modlitbou a adorací, při níž zakoušejí Ježíšovo soucítění, které je utěšuje a nadlehčuje to, co je pro ně příliš těžké, tím vstupují do Ježíšova soucítění se světem až tak, že si přisvojují modlitbu svatého Dominika „co bude s hříšníky?“ a spojují se s Ježíšem v oběti, kterou přinesl Otcí za spásu světa
  - chválami (viz 13.1) a životem v radosti
  - účastí na eucharistii, z níž jim přichází vnitřní síla a při níž obětují sami sebe spolu s veškerým lidským utrpením, které nebylo obětováno
  - otevřeností vůči světu obětováním svého života za Komunitu Emmanuel, její misie,

- služby, úmysly i všechny její členy, ale také za katolickou církev a celý svět
- přímlyvnou modlitbou, která je ovocem jejich soucítění a přináší plody i díky jejich oběti
- oddaností k Panně Marii, která „sdílí soucítění svého Syna s hříšníky, miluje každé ze svých dětí a zvláštním způsobem věnuje pozornost těm, kteří jsou vydáni napospas utrpení jako její Syn v hodině svého umučení“⁶⁶
- evangelizací (viz 13.8)
- bratrskou láskou k členům Oslaveného kříže a celé Komunity Emmanuel, tj. „službou lásky“

13.8 Členové Oslaveného kříže – podobně jako svatá Terezie z Lisieux, která prohlásila: „*Mojí radostí je neustále bojovat za zrození vyvolených*“ – evangelizují tím, že s láskou snášejí obtíže a omezení každodenního života. Misijní díla Komunity Emmanuel nesou svými modlitbami a obětmi, čímž také ukazují, že evangelizace nejsou jen apoštolské „aktivity“, ale že nese plody především díky obětování se a sebezřeknutí učiněnému z lásky ke Kristu a k lidem. V tomto smyslu náleží členům Oslaveného kříže prvořadá role v apoštolátu komunity.

Modlitební angažmá

13.9 Adorace a rozjímání Božího slova je pro bratry a sestry z Oslaveného kříže – tak jako i pro všechny ostatní členy Komunity Emmanuel – základním pilířem modlitebního života. Jedním ze specifických znaků je vytvoření jednoty s Ježíšem při agonii v Getsemanech a setrvávání s ním, aby ho těšili, a to zvláště každý předvečer prvního pátku v měsíci (tzv. Svatá hodinka). Dále pak se členové Oslaveného kříže každý pátek ve stejnou dobu (pokud možno v 15 hodin) – každý tam, kde právě je – mají spojit modlitbou bolestného růžence za sebe navzájem.

Přizpůsobení v komunitním životě

13.10 Členové Oslaveného kříže se komunitního života (maisonnée, doprovázení, komunitních víkendů a evangelizačních služeb) účastní natolik, nakolik je to pro ně možné. Je na nich, aby sami hledali – povzbuzováni zodpovědnými za sektor nebo provincii – a navrhli formy komunitního života a služeb, uzpůsobené tomu, co zvládnou.

13.11 Skupiny členů Oslaveného kříže mají v každé oblasti svého oblastního zástupce. Stanovuje ho zodpovědný za Oslavený kříž se souhlasem zodpovědných za provincii. Jeho úkolem je pomáhat bratřím a sestrám ze svěřené skupiny naplňovat jejich specifické povolání a misi a být vnímavý k jejich potřebám. Zvláště citlivě projevuje soucítění vůči trpícím členům Komunity Emmanuel a pozorně sleduje, zda se u někoho z nich neobjevují náznaky případného povolání zapojit se do Oslaveného kříže. Je ve spojení se zodpovědnými za sektory a provincii i se zodpovědným za Oslavený kříž a pravidelně je informuje o dění v oblasti, kterou má na starost.

Kritéria pro rozlišování

13.12 Oslavený kříž je primárně určen dlouhodobě nemocným nebo tělesně postiženým lidem,

⁶⁶ Benedikt XVI. v Lurdech, 15. září 2008.

kteří se začlenili do Komunity Emmanuel, případně i do Fraternity Ježíšovy. Zapojení se do Oslaveného kříže je odpovědí na Boží povolání, a tudíž ke vstupu do něho nepostačuje pouhý fakt, že někdo trpí, je nemocný, starý, postižený nebo zažívá obzvlášť těžkou zkoušku. Mohou do něho vstoupit také blízcí příbuzní trpících (partner, otec, matka – viz 13.1) i další členové Komunity Emmanuel, kteří mají povolání z lásky se stát oporou svým trpícím bratřím a sestrám.

- 13.13 Bratři a sestry z Oslaveného kříže mohou zakoušet boje i chvilkové vzpoury, věří však, že Pán jim dá sílu ve zkoušce obstát. Jistota, že ve společenství svatých má jejich oběť velkou cenu, jim pomáhá odevzdávat se v důvěře do Otcovy vůle.
- 13.14 Povolání do Oslaveného kříže rozlišuje dotyčný člověk s pomocí těch, kteří jsou pověřeni provázením tohoto společenství, a spolu s místními zodpovědnými Komunity Emmanuel.

Solidarita projevovaná členy Komunity Emmanuel

- 13.15 Členové Oslaveného kříže potřebují zvláštní podporu kvůli zkouškám, jimiž procházejí. Bratři a sestry z Komunity Emmanuel se snaží jim být nablízku, usnadňovat jim přístup ke komunitnímu životu a ohleduplně jim projevovat bratrské soucítění. Pozorně si všímají, kdy boje, které členové Oslaveného kříže pravidelně podstupují, jsou zvlášť těžké, a snaží se je podpořit svou bratrskou láskou a modlitbou. Mohou kvůli tomu vytvořit i modlitební řetěz.
- 13.16 Zodpovědní za sektor nebo provincii i zodpovědní za jednotlivé služby a apoštolská díla komunity se nemusí bát jim svěřovat nejen své modlitební úmysly, ale také je se zřetelem k jejich omezením přizvat k aktivnímu zapojení do komunitního života. Pravidelně se s nimi budou setkávat a povzbuzovat je svědectvími.
- 13.17 Zvláštní pozornost je třeba věnovat členům Oslaveného kříže při doprovázení, neboť potřebují být vedeni, podporováni a povzbuzováni rovněž ve svém specifickém povolání. Zodpovědní ať se přesvědčí o tom, že doprovázející toto specifikum správně pochopili.
- 13.18 Členové Komunity Emmanuel bratrům a sestrám z Oslaveného kříže poskytují podporu rovněž tím, že láskyplně a se smyslem pro oběť spolu s nimi prožívají obyčejné každodenní události (viz 1.26).

14. Vedení Komunity Emmanuel a Fraternity Ježíšovy

14.1. Vedení je založeno na vzájemné důvěře a solidaritě všech, kdo jsou ve službách životu Komunity Emmanuel a jejímu apoštolátu. Členové komunity podpírají svými modlitbami ty, kteří byli povoláni nést určitou zodpovědnost pro dobro celého společenství.

1. Mezinárodní vedení Komunity Emmanuel

Generální moderátor

14.2. „Generální moderátor zodpovídá za řízení komunity. Zajišťuje dobrý chod komunity, stará se o její posvěcování a koordinuje komunitní život i evangelizaci. Zastupuje komunitu před církevními i světskými představiteli. Předsedá její mezinárodní radě, radě Fraternity Ježíšovy, mezinárodnímu sekretariátu a komunitnímu kolegiu.“ (SCE, čl. 34)

Delegování generálním moderátorem

14.3. Mezinárodní rozrůstání Komunity Emmanuel přimělo její moderátory a rady k zavedení delegování, významné to pomoci při plnění jim svěřených úkolů (viz SCE, čl. 36). Některá delegování jsou vyžadována statuty, jako je tomu v případě delegátů generálního moderátora pro zóny (viz SCE, čl. 45 a 15.8).

14.4. Osoby vykonávající zodpovědnost delegovanou generálním moderátorem pro mezinárodní úroveň mají faktickou výkonnou pravomoc v oblasti, která jim byla vymezena generálním moderátorem a mezinárodní radou, avšak i přesto veškerá jejich rozhodnutí, která se týkají:

- závažných strategických rozhodnutí
- jmenování zodpovědných
- lidských a finančních zdrojů

musí být nejdříve potvrzena generálním moderátorem a mezinárodní radou a až poté nabydou platnost.

14.5. Všichni, jimž generální moderátor delegoval zodpovědnost, jsou povinni jeho i mezinárodní radu pravidelně informovat o svých aktivitách a záměrech. Činí tak buď přímo generálnímu moderátorovi, nebo osobě, kterou určil, aby jejich činnost sledovala. Generální moderátor nese zodpovědnost za veškeré dění v Komunitě Emmanuel a může tudíž kdykoliv zasáhnout do řídicí činnosti delegátů.

Mezinárodní rada Komunity Emmanuel

14.6. „Komunitu Emmanuel řídí generální moderátor s pomocí mezinárodní rady Komunity Emmanuel, rady Fraternity Ježíšovy a mezinárodního sekretariátu.“ (SCE, čl. 33)

Úloha mezinárodní rady Komunity Emmanuel je stanovena ve statutech, čl. 39 až 42. Tato rada určuje obecné zásady pro komunitní život, apoštolát i formaci, aby vycházely z komunitních milostí, a soustavně tyto oblasti sleduje. Souhlas mezinárodní rady je vyžadován pro důležitá rozhodnutí, jimiž bude komunita vázána (viz SCE, čl. 41).

14.7. Úkolem mezinárodní rady je rovněž bdělost: „zkoumá znamení času“⁶⁷ analyzuje situaci v současném světě a předjímá jeho vývoj, aby do něho misijní aktivity komunity zapadly co nejlépe.

14.8. Statuta stanoví, že členy mezinárodní rady mohou být lidé angažovaní v Komunitě Emmanuel a zasvěcení ve Fraternitě Ježíšově (viz SCE, čl. 38). K posláním poradce je třeba člověka, který komunitu dobře zná, hluboce ji miluje a pokud možno již má i zkušenost s jejím vedením na místní úrovni nebo v jejich transverzálních strukturách. Musí být

⁶⁷ Srov. *Gaudium et spes*, čl. 4 a 11.

dostatečně disponibilní, aby se mohl náležitě věnovat svému úkolu, a ostatní si ho musí cenit pro jeho moudrost a schopnost rozlišování.

Rada Fraternity Ježíšovy

14.9. „V kompetenci rady Fraternity Ježíšovy zastřešované pravomocí generálního moderátora je vše, co se týká věrnosti charismatu Emmanuele, fundovanosti formace a komunitního doprovázení, životní dynamiky Fraternity Ježíšovy a organizace jejich setkání.“ (SCE, čl. 48) Tato rada pomáhá generálnímu moderátorovi rovněž s organizačním zajištěním setkání Fraternity Ježíšovy na různých místech světa a při rozlišování vstupů do probační etapy a zasvěcení ve Fraternitě Ježíšově.

Zodpovědnosti stanovené statuty

14.10. „**Zodpovědný za svěcené služebníky** z Komunity Emmanuel⁶⁸ je jmenovaný Kongregací pro klérus“ podle postupu, který je popsán ve statutech (viz SACCE, čl. 17.1 a SCE, čl. 25). Z titulu práva je členem mezinárodní rady Komunity Emmanuel (SCE, čl. 25 a 38). Zajišťuje péči o záležitosti týkající se života a služby kněží i jáhnů Asociace kleriků Komunity Emmanuel:

- pokud jsou kněží nebo jáhni inkardinováni v diecézích, dbá, aby byly dodržovány dohody uzavřené dle požadavků statut (viz SACCE, čl. 15) a spolupracuje s biskupy daných diecézí
- ve vztahu ke kněžím a jáhnům inkardinovaných v Asociaci kleriků Komunity Emmanuel má „všechny pravomoci ordináře podle církevních norem“ (SACCE, čl. 12)

Zodpovídá rovněž za přijímání a formaci seminaristů, kteří jsou členy Komunity Emmanuel; pomáhá mu s ní delegát pro formaci (viz SACCE, čl. 18.2 a 30). Také koordinuje pastorační povolání ke kněžství. Úzce spolupracuje s generálním moderátorem a mezinárodní radou, delegáty generálního moderátora pro zóny a zodpovědnými za provincie. Má na starosti i přidružené kněze a přidružené jáhny (viz SCE, čl. 27 a 2.24). V jednotlivých zónách nebo seskupeních provincií může delegovat kněze, kteří mu budou pomáhat s plněním svěřených úkolů.

14.11. **Zodpovědní za specifické otázky osob zasvěcených v celibátu** (jak pro muže, tak i pro ženy) mají na starosti členy Komunity Emmanuel, kteří jsou povoláni do tohoto životního stavu: rozlišují jejich povolání, zajišťují formaci k zasvěcenému životu a celoživotní podporu jejich specifickému povolání. Úzce spolupracují s generálním moderátorem a mezinárodní radou, delegáty generálního moderátora pro zóny a zodpovědnými za provincie. Volí je mezinárodní rada na základě návrhu generálního moderátora (viz SCE, čl. 32) a jsou jejími členy z titulu práva (viz SCE, čl. 38).

14.12. **Ekonom** pomáhá generálnímu moderátorovi ve všech materiálních záležitostech života komunity. Z tohoto titulu je pověřený správou financí (vedení pokladny a účetnictví, kontrola hospodaření, sestavování rozpočtů, příprava výkazů a výročních zpráv), zodpovídá za právní aspekty hospodaření, hledání finančních zdrojů i za správu nemovitostí. Je-li to potřeba, generální moderátor ho bere na jednání různých výborů. Ekonom je z titulu práva členem mezinárodního sekretariátu. Je „jmenovaný společně generálním moderátorem Komunity Emmanuel a zodpovědným za svěcené služebníky se souhlasem komunitního kolegia“ (SCE, čl. 36).

⁶⁸ Od roku 2020 se zodpovědný za svěcené služebníky nazývá „zodpovědný za Asociaci kleriků Komunity Emmanuel“ (Responsable de l'Association Cléricale de la Communauté de l'Emmanuel). Pozn. překl.

14.13. Delegáti generálního moderátora pro zónu

„Zóna“ je seskupení komunitních provincií, provedené se zřetelem k zeměpisným danostem. Vymezení zón podléhá schválení mezinárodní rady. V roce 2018 jsou stanoveny zóny: Francie, Evropa, Afrika, Asie-Oceánie, Severní Amerika a Latinská Amerika.

Každý **delegát generálního moderátora pro zónu** je jmenován generálním moderátorem se souhlasem mezinárodní rady. Delegováním je mu dána zodpovědnost starat se „o život Komunity Emmanuel a Fraternity Ježíšovy v zóně, která je mu svěřena“ (SCE, čl. 45). O rozvoj komunitního a misionářského života ve své zóně dbá s respektováním principu subsidiarity. Pověření mezinárodním vedením ho zavazuje zasazovat se o společné dobro celé komunity i dobro všech jejích členů, zvláště pak o věrnost charismatu Emmanuele. Může zasahovat do řízení provincie, je-li to v zájmu jejích členů, apoštolských aktivit, vnitrocírkevních vztahů, uplatňování vlastního charismatu komunity a obecněji pro rozvoj provincie v solidaritě s celosvětovou komunitou. Podporuje zodpovědné za provincii ve vykonávání jejich funkce a zajišťuje spojení mezi nimi, generálním moderátorem a mezinárodní radou. Zajišťuje také, aby vedení komunity v jeho zóně bylo pod kontrolou mezinárodní rady. Dohlíží na aktivity zóny a její rozpočet. Pomáhá mu v tom sekretariát zóny a v některých případech i korespondenti pro určitou zemi⁶⁹.

Delegáti generálního moderátora pro zóny úzce spolupracují s generálním moderátorem – jemu každý z nich „*pravidelně skládá účty ze svého poslání*“ (SCE, čl. 45) – i s mezinárodní radou. Z titulu práva jsou členy mezinárodního sekretariátu.

Mezinárodní sekretariát

14.14. **Mezinárodní sekretariát** pomáhá generálnímu moderátorovi v obvyklém vedení Komunity Emmanuel a při jejím každodenním řízení (viz SCE, čl. 43). „*Sekretariátu předsedá generální moderátor; dále v něm je zodpovědný za svěcené služebníky, zodpovědní za specifické otázky celibátu pro Boží království, delegáti generálního moderátora pro zóny, ekonom a další zodpovědní za hlavní komunitní služby, odsouhlasení mezinárodní radou.*“ (SCE, čl. 43).

Za základě reflexí, které mezinárodní sekretariát provádí ve světle různých komunitních skutečností po celém světě, se připravují podklady pro práci rad Komunity Emmanuel a rady Fraternity Ježíšovy.

Poradní výbory

14.15. Statuta uvádí dva typy poradních výborů: výbory pro zónu a mezinárodní poradní výbor. Všechny poradní výbory podléhají generálnímu moderátorovi a „*mají tři čtvrtiny členů volených*“ (SCE, čl. 46.1). Členové výborů jsou voleni nebo jmenováni na dobu pěti let. Co se týče vlastního volebního procesu, odkazujeme na *Volební řád*. Statuta přidělují poradním výborům důležitou roli v procesu volby generálního moderátora

⁶⁹ Korespondenti v jednotlivých zemích, pokud je to třeba, delegátovi generálního moderátora pro zónu pomáhají s provázením komunity nebo s prací pro Fidesco. **V komunitě** mu pomáhají v jeho poslání pečovat o místní komunitu, podporovat ji a formovat ve věrnosti charismatu založení. Místním zodpovědným korespondent má radit, vydávat svědectví a povzbuzovat je. Kvůli zachování celkové jednoty zajišťuje pravidelné spojení mezi zodpovědnými za zemi nebo oblast, kterou má na starosti, a mezinárodním vedením komunity. Dbá na předávání informací a sděluje místním zodpovědným vše, co by jim mohlo být užitečné při vykonávání jejich zodpovědnosti. Kromě kontaktů na dálku korespondent danou zemi nebo oblast pravidelně navštěvuje. O každé cestě vyhotoví krátkou písemnou zprávu s užitečnými kontakty a zašle ji delegátovi generálního moderátora pro zónu. Napomáhá st tím průběžnému plnění jeho poslání a oběhu informací. Korespondent dané země spolu s delegátem generálního moderátora pro zónu sestavuje rozpočet, v němž jsou vyčísleny cestovní náklady a výdaje na zajištění komunikace, případně i částka, kterou může generální moderátor a mezinárodní rada poskytnout pro rozvoj komunitního života a apoštolátu v dané zemi. Pro **Fidesco** korespondent dané země v součinnosti s delegátem generálního moderátora pro zónu a týmem pracovníků Fidesca zajišťuje péči o dobrovolníky v terénu, vyhledávání nových pozic a koordinaci s tím, co je pro místní komunitu prioritní.

a mezinárodní rady. Jejich role se však neomezuje pouze na toto – mají též důležitou úlohu podporovat svou poradní činností místní i mezinárodní vedení Komunity Emmanuel.

- 14.16. **Poradní výbory pro zónu** mají promýšlet „otázky týkající se komunitního života a dalšího směřování komunity“ (SCE, čl. 46.3) ve své zóně. Během svého pětiletého mandátu se schází nejméně třikrát. Některá jeho zasedání lze provést v podskupinách, například při studiu otázek specifických pro některou zeměpisnou oblast jejich zóny. Je možné využívat komunikační prostředky, aby se pracovní zasedání mohla konat bez nutnosti přesunu osob. Pro volbu členů mezinárodního poradního výboru je však nutné, aby se poradní výbor pro zónu sešel na jednom místě.

Poradním výborům pro zónu předsedá generální moderátor, případně jeho delegát pro zónu, pokud k tomu dostal výslovné písemné pověření. Setkání poradního výboru pro zónu se účastní také členové sekretariátu zóny, a je-li to potřeba, i členové mezinárodní rady (viz SCE, čl. 46.5).

- 14.17. **Mezinárodní poradní výbor** „je přizván generálním moderátorem k tomu, aby spolu s mezinárodní radou promýšlel otázky týkající se komunitního života a dalšího směřování komunity. Předává informace, které k tomuto účelu shromáždil, dál se zabývá zadanými tématy a vyjadřuje svoje stanovisko k otázkám, které mu jsou kladeny. Nemá ani hlasovací právo, ani výkonnou pravomoc.“ (SCE, čl. 46.3). Během svého pětiletého mandátu se schází nejméně třikrát. Je-li požádán o vyjádření stanoviska, může využívat komunikační prostředky, aby jeho členové nemuseli kvůli tomu cestovat.

Mezinárodnímu poradnímu výboru předsedá generální moderátor. „Zasedání mezinárodního poradního výboru se účastní generální moderátor, členové mezinárodní rady, rady Fraternity Ježíšovy a mezinárodního sekretariátu, mezinárodní radou jmenovaní zodpovědní za hlavní apoštolské služby komunity, členové rady Asociace kleriků Komunity Emmanuel a delegáti zodpovědného za svěcené služebníky.“ (SCE, čl. 46.5)

„Návrhy na změny statut se předkládají k uvážení mezinárodnímu poradnímu výboru prostřednictvím generálního moderátora.“ (SCE, čl. 46.4) Stejně tak je tomu i u změn ve Zvyklostech.

Komuniální kolegium

- 14.18. Komuniální kolegium je tvořeno mezinárodní radou Komunity Emmanuel a radou Asociace kleriků Komunity Emmanuel. „Svolává je generální moderátor a za normálních okolností se schází minimálně jedenkrát ročně. Zaujímá stanoviska k otázkám jednoty obou sdružení a jejich společného misijního působení ve věrnosti charismatu Emmanuele. Stanoviska kolegia jsou přijata dvoutřetinovou většinou hlasů. [...] Komuniálnímu kolegiu předsedá generální moderátor.“ (SCE, čl. 28)

Ukolem komuniálního kolegia je též řešit případné neshody mezi generálním moderátorem a zodpovědným za svěcené služebníky (viz SACCE, čl. 19).

Transverzální služby

- 14.19. Generální moderátor rovněž jmenuje koordinátory velkých transverzálních⁷⁰ služeb s mezinárodní působností: formace, mladí, Láska a pravda, Přítomnost a svědectví, liturgie, Fidesco atd. Je-li to potřeba, může některé z těchto koordinátorů se souhlasem mezinárodní

⁷⁰ Tvar vytvořený trojkompozicí ze slov „trans“ (skrz), „vers“ (směrem k) a „all“ (vše). Označuje služby, které procházejí napříč celou komunitou (mají mezinárodní charakter) a týkají se jejího univerzálního poslání. Statuta termín „transverzální“ nepoužívají, ale mluví o „hlavních apoštolských službách“ (grands services apostoliques, viz SCE, čl. 41) a „hlavních komunitních službách“ (grands services centraux, dosl. velké centrální služby, viz SCE, čl. 43). Pozn. překl.

radu jmenovat členy mezinárodního sekretariátu (viz SCE, čl. 43).

- 14.20. **Mezinárodní koordinátor pro formaci** má na starost záležitosti týkající se komunitní formace a formačních cyklů, které komunita nabízí veřejnosti. V návaznosti na delegáty generálního moderátora pro zóny animuje **sekcí pro formaci** a zajišťuje obvyklé akademické provázení lidí vyslaných na studia.
- 14.21. **Mezinárodní koordinátor mladých** animuje apoštolát Komunity Emmanuel u mladých a podporuje komunitní život mladých z Emmanuele. Zajišťuje propojení s mezinárodní radou a sděluje jí, jaké potřeby a očekávání mladí mají. V úzké návaznosti na delegáty generálního moderátora pro zóny a zodpovědné za provincie koordinuje práci referentů mládeže v komunitních provinciích a také formaci místních týmů mladých (viz 11.14). Zvláštní pozornost věnuje zapojení mladých z Emmanuele do Světových dnů mládeže (JMJ) a do komunitních evangelizačních škol (ESM).
- 14.22. **Mezinárodním koordinátorem pro Lásku a pravdu** je manželský pár zodpovídající za podporu pastorace manželů a rodin v Komunitě Emmanuel a za koordinaci misijních aktivit Lásky a pravdy (pro manželské páry, rodiny, děti, osamělé rodiče, rozvedené, znovu sezdané, snoubence; ale také na poli bioetiky, vyučování přirozených metod plánování rodičovství, formačních cyklů a dalších iniciativ). Pro pomoc v jeho úkolu jsou zřízeny různě zaměřené **výbory**.
Mezinárodní koordinátor pro Lásku a pravdu pracuje v úzké návaznosti na zodpovědné za provincie a delegáty generálního moderátora pro zóny.

Mezinárodní výkonné orgány

- 14.23. Aby se propozice stanovené mezinárodní radou mohly uskutečňovat dle principu subsidiarity a činnosti delegátů se poskytla náležitá podpora, byly vytvořeny mezinárodní výkonné orgány. Reference o jejich práci jsou začleněny do zpráv předkládaných mezinárodní radě.
Výkonných orgánů je mnoho. Ustanovují se podle toho, co je aktuálně potřeba: výbor pro kněze, výbor pro seminaristy, výbor pro povolání, výbor pro zasvěcený život žen, výbor pro zasvěcený život mužů, sekcí pro formaci, výbory pro zónu, mezinárodní výbor mladých, různé výbory pro Lásku a pravdu, řídicí výbor pro Fidesco, řídicí výbor pro Solidaritu Emmanuele, výbor pro liturgii atd. Není možné, abychom tu všechny výkonné orgány podrobněji představili. Jelikož způsob jejich fungování je v podstatě obdobný, omezíme se jen na některé z nich.
- 14.24. **Výbory pro svěcené osoby** (výbor pro povolání, výbor pro seminaristy, výbor pro kněze, výbor pro jáhny) jsou složeny z lidí v různých životních stavech a spadají pod zodpovědného za svěcené služebníky nebo jeho delegáta. Zabývají se těmito záležitostmi:
- provázením mladých, kteří uvažují o kněžství v Komunitě Emmanuel (viz 7.79)
  - organizací a vedením propedeutické formace „Rok svatého Josefa“ (viz 7.80)
  - komunikací s biskupy ohledně místa studia seminaristů, otázkami inkardinací a služeb svěřovaných kněžím a jáhnům
  - předjednáním ustanovení kněží a jáhnů v souladu se Statuty Asociace kleriků Komunity Emmanuel
  - sledováním výdajů a předáváním informací
- V návaznosti na delegáty generálního moderátora pro zóny poskytují generálnímu moderátorovi, mezinárodní radě a radě Asociace kleriků Komunity Emmanuel nezbytné podklady pro zvažování a rozhodování ve věcech uváděných statuty, které se týkají kněží, jáhnů a seminaristů.

14.25. **Výbory pro zasvěcený život žen a mužů** jsou pověřeny generálním moderátorem pomáhat mu v záležitostech týkajících se členů komunity zasvěcených v celibátu. Tyto výbory jsou složeny z lidí v různých životních stavech a spadají pod zodpovědné pro specifické otázky životního stavu žen a mužů v celibátu pro Boží království (viz SCE, čl. 32). Zabývají se těmito záležitostmi:

- přijetím a rozlišováním povolání k celibátu
- provázením osob, které uvažují o celibátu pro Boží království
- vypracováním formace pro lidi směřující k celibátu pro Boží království a jejím prováděním
- zvažováním apoštolských poslání svěřovaných zasvěceným osobám
- sledováním výdajů na podporu zasvěceného života

V návaznosti na delegáty generálního moderátora pro zóny poskytují generálnímu moderátorovi a mezinárodní radě Komunity Emmanuel nezbytné podklady pro zvažování a rozhodování ve věcech uváděných statutu, které se týkají bratří a sester angažovaných v celibátu pro Boží království.

14.26. **Mezinárodní tým mladých**

Mezinárodní koordinátor mladých (viz 14.21) se obklopí týmem, který mu pomáhá v plnění jeho úkolu (referenti mladých pro komunitní zóny, ředitelé komunitních evangelizačních škol, koordinátor pro teenies z Emmanuele, osoby pověřené péčí o povolání...).

2. Vedení komunitních provincií

14.27. Statuta uvádějí, že každá zóna je rozdělena na provincie. „*Uspořádání zón a provincií stanovuje vnitřní předpis schválený mezinárodní radou*“ (SCE, čl. 44). Zmiňovaný **vnitřní předpis** je stanoven v bodech 14.28 až 14.38 těchto Zvyklostí.

14.28. Každá provincie je řízena zodpovědným za provincii. Ten je jmenován delegátem moderátora pro zónu se souhlasem jeho sekretariátu na dobu určitou, stanovenou vzájemnou dohodou. Delegát o tomto jmenování předem vyrozumí mezinárodní radu. Úkolem zodpovědného za provincii je:

- animovat komunitní život v provincii
- provázet členy v komunitním životě, včetně života ve Fraternitě Ježíšově
- zajišťovat formaci
- stimulovat a koordinovat apoštolské aktivity

Zodpovědný za provincii pracuje v úzkém propojení s delegátem generálního moderátora pro zónu. Je-li zodpovědnost za provincii nebo sektor svěřena lidem v manželském stavu, vykonává ji manželský pár společně.

14.29. Pokud je provincie příliš rozsáhlá nebo má velký počet členů, může být:

- rozdělena do sektorů se zřetelem k zeměpisným danostem tak, aby se usnadnil komunitní život (přejíždění lidí atd.) a bylo možné lépe se starat o její členy
- lokalizována do „míst pro život a misií“, kde se scházejí členové bydlící poblíž a upřednostňuje se svědectví jejich komunitního života a misií na daném místě

Rozdělení provincie do sektorů, stanovení míst pro život a misií a určení jejich zodpovědných provádí zodpovědný za provincii po odsouhlasení delegátem generálního moderátora pro zónu. Má-li provincie větší počet sektorů nebo míst pro život a misií, zodpovědný za provincii podle toho, jak je to potřeba, deleguje část svých pravomocí na jejich zodpovědné, ale zůstává mu zodpovědnost za celou provincii a její koordinaci se zřetelem k dobru jednotlivců i celku.

- 14.30. Pro chod komunitního života zodpovědní za provincie i zodpovědní za sektory s pomocí svých sekretariátů (týmů) zajišťují:
- organizační stránku fungování maisonnée, výběr a formaci jejich vedoucích
  - svolávání komunitních setkání jednou za měsíc a jejich náplň
  - koordinaci všech služeb potřebných pro život komunity
  - správu místních právních subjektů propojených s Komunitou Emmanuel a hospodaření s desátkem (když provincie je pro jednu zemi), a to ve spolupráci s ekonomickým odborem mezinárodního vedení komunity

- 14.31. Po každé provincii se vyžaduje:
- každoročně předložit generálnímu moderátorovi nebo jeho delegátovi pro zónu rozpočet na chod provincie
  - mít v pořádku účetnictví a zpřístupnit je komunitnímu ekonomovi (viz SCE, čl. 43),
  - aby veškerá činnost, za níž nese komunita odpovědnost, se uskutečňovala v souladu s platným právním řádem a sjednalo se pro ni veškeré potřebné zajištění

- 14.32. Při péči o členy komunity zodpovědní za provincie i zodpovědní za sektory s pomocí svých sekretariátů (týmů) dbají na:
- zajištění doprovázení a formaci doprovázejících ve spolupráci s výborem pro doprovázení
  - směřování lidí k angažovanosti s vědomím, že vstup do této etapy schvaluje mezinárodní rada (viz SCE, čl. 45)
  - první pozvání osob, vytipovaných spolu s delegáty generálního moderátora pro danou zónu, na setkání Fraternity Ježíšovy
  - to, aby se každý podle svých možností podílel na komunitních a apoštolských službách

Péče o členy se týká všech životních stavů. Zodpovědní za provincie proto věnují pozornost specifickým potřebám laiků, kněží, jáhnů i lidí zasvěcených v celibátu, kteří patří do jejich provincie, a jsou rovněž zapojeni do zvažování, jaká misie se komu svěří. Kromě toho se starají o povolání ke kněžství a zasvěcenému životu.

- 14.33. Při zajišťování formace zodpovědní za provincie i zodpovědní za sektory s pomocí svých sekretariátů (týmů) dbají:
- aby formace členů probíhala tak, jak je koncipována mezinárodní radou (viz SCE, čl. 39 a kap. 6)
  - na obsah vyučování při komunitních setkáních
  - rámcově také na formaci zodpovědných za služby, které využívají

Po zodpovědných za provincii se pak zvláště požaduje, aby některé členy komunity formovali pro úkoly spojené s nesením zodpovědnosti za provincii s cílem připravit si nástupce.

- 14.34. Při koordinování apoštolských aktivit zodpovědní za provincie i zodpovědní za sektory s pomocí svých sekretariátů (týmů) dbají na:
- povzbuzování evangelizační horlivosti všech členů komunity
  - dobré fungování apoštolských aktivit a rozběhnutí nových evangelizačních programů, odpovídajících specifickým místním potřebám
  - pořádání aktivit v oblasti soucítění

O vztahu zodpovědných za provincii a kněží, kteří mají na starost farnosti svěřené komunitě, pojednávají body 7.55 až 7.58.

- 14.35. Zodpovědní za provincii jsou generálním moderátorem rovněž pověřeni ve své provincii udržovat spojení s biskupy, kteří jsou ordináři. Dělají to v úzké součinnosti s delegátem

generálního moderátora pro zónu a generálního moderátora i mezinárodní radu informují o všech kontaktech týkajících se toho, co se v této věci uvádí ve statutech (viz SCE, čl. 39 a 41).

- 14.36. Zodpovědní za provincii – jak je tomu ve všech případech delegování zodpovědnosti (viz 14.5) – jsou povinni pravidelně informovat o svých aktivitách a záměrech ústřední vedení Komunity Emmanuel. Obvykle to dělají prostřednictvím delegáta generálního moderátora pro zónu, do níž jejich provincie patří, nebo se obrací přímo na generálního moderátora. Statuta říkají, že „*mezinárodní vedení komunity může zasahovat do řízení [...] provincie [...], je-li to k prospěchu členů komunity, v zájmu apoštolátu, vztahů v církvi nebo pro uplatňování vlastního komunitního charismatu či rozvoj solidarity zóny s celosvětovou komunitou*“ (SCE, čl. 45).

Vlastnosti vyžadované u zodpovědného za provincii

- 14.37. Zodpovědný za provincii ať je hluboce proniknut charismatem Emmanuele a – až na výjimky – členem Fraternity Ježíšovy. Ať mu leží na srdci, že svoji službu má vykonávat pokorně, že má naslouchat bratřím a sestrám a hledat to, co je pro ně dobré. Přednostně ať je vybírán z členů pocházejících ze země, v níž se provincie nachází, a to podle toho, jak je schopen vytvářet jednotu, jak dokáže rozlišovat, zda má k dispozici potřebný časový prostor a organizační schopnosti.

Komunitní regiony

- 14.38. Delegát generálního moderátora pro zónu se souhlasem mezinárodní rady může případně jmenovat i koordinátora regionu (respektive koordinátora země, pokud region zahrnuje jen jednu zemi) nebo meziprovinčního referenta. Pomáhají mu plnit jeho úkoly ve vedení komunity.
- **Koordinátoři regionu** (respektive **koordinátoři země**) spadají pod delegáta generálního moderátora pro danou zónu. Koordinují činnost zodpovědných za provincie jim svěřeného regionu nebo země (národní setkání, transverzální misijní aktivity, kontakty s biskupskou konferencí, řízení sdružení spravujícího desátky z regionu nebo země...).
  - **Meziprovinční referenti** pomáhají provinciím, které spolupracují v seskupení. Jejich posláním je provincie podporovat, povzbuzovat a sdružovat a realizovat v nich rozhodnutí, která spolu s delegátem pro zónu odsouhlasili i zodpovědní za tyto provincie a k nimž je nezbytná meziprovinční součinnost. Meziprovinční referenti nemají výkonnou pravomoc nad zodpovědnými za provincie. Mohou je však svolat, aby se společně věnovali tématům jako je komunitní doprovázení, formace, péče o Fraternitu Ježíšovu nebo meziprovinční aktivity (například regionální či národní sese).

Místní koordinace mladých z Emmanuele

- 14.39. Místní koordinaci mladých z Emmanuele zajišťuje místní tým mladých (viz 11.14) spolu se zodpovědnými za provincii nebo sektor a s pomocí mezinárodního týmu mladých (viz 14.26). Dobrá spolupráce těchto tří instancí umožňuje zajistit kvalitní provázení mladých.

Desátek a finance

- 14.40. Ve statutech je stanoveno, že „*na komunitní život a apoštolát každý člen podle svých možností a s ohledem na rodinné výdaje platí určitý finanční příspěvek, jehož výši si sám*

stanoví“ (SCE, čl. 20). Tento finanční příspěvek se běžně nazývá „desátek“, i když se nejedná o vyplacení přesné desetiny z veškerých příjmů. Je skutkem konaným s velkorysostí, důvěrou, ochotou něčeho se zříci a svobodným otevřením se Boží vůli, poznané při rozlišování⁷¹ (srov. Malachiáš 3,10; 2 Kor 9,7 a 1.9 a 5.23).

- 14.41. Obvykle se desátek platí místně v jednotlivých zemích, ale je kolektivním příjmem náležejícím celé Komunitě Emmanuel. Slouží – dle priorit stanovených mezinárodní radou – k podpoře vzniku komunity v dalších zemích, zajištění mezinárodního vedení komunity, formaci mladých (evangelizační školy, angažovanost v celibátu, seminaristé) a rozběhnutí nových apoštolských aktivit.
- 14.42. Každá místní komunita přispívá svým desátkem k životu a misiím celé komunity. Dává tedy vše nebo část vybrané sumy mezinárodnímu vedení Komunity Emmanuel, a to v souladu s právním řádem své země. Procentuální podíl je stanoven po dohodě s delegátem generálního moderátora pro zónu a činí obvykle alespoň třetinu celkové částky.
- 14.43. Za určitých podmínek a s výslovným souhlasem delegáta generálního moderátora pro zónu mohou zodpovědní za provincii použít část desátku pro místní aktivity. Žádné důležité rozhodnutí ve finančních záležitostech komunity (pronájem, koupě nemovitosti, dlouhodobá smlouva, úvěr...) nesmí být učiněno jen na lokální úrovni bez souhlasu delegáta generálního moderátora pro zónu a nahlášení mezinárodnímu výkonnému výboru.
- 14.44. Jednou za rok na zasedání mezinárodního poradního výboru ekonom Komunity Emmanuel referuje o finanční situaci komunity. Rozpočet na další rok také předloží mezinárodní radě ke schválení (viz SCE, čl. 41). Rovněž zodpovědný za provincii by měl každoročně informovat členy místní komunity o využití desátku.

Odvolání se ke generálnímu moderátorovi

- 14.45. Každý člen Komunity Emmanuel může kdykoliv požádat o setkání s generálním moderátorem nebo jeho delegátem. Může se k němu odvolat, když nesouhlasí s rozhodnutím, které o něm učinil zodpovědný za provincii nebo kdokoliv jiný z komunity, pod jehož pravomoc spadá. Konečné rozhodnutí v tomto případě po projednání v mezinárodní radě náleží generálnímu moderátorovi.

⁷¹ Desátek nespočívá nutně v desetíně veškerých příjmů, ale spíše ve „spravedlivém podílu“ toho, co je třeba odevzdat Bohu a aktu velkorysosti v podpoře komunity.

Terminologický slovník

accompagnement = doprovázení

assistant ecclésiastique de la Communauté de l'Emmanuel = asistent církve pro Komunitu Emmanuel

Association cléricale de la Communauté de l'Emmanuel = Asociace kleriků Komunity Emmanuel (ACCE)

bureau de province = provinční sekretariát (tým)

bureau de secteur = sektorový sekretariát (tým)

bureau de zone = sekretariát zóny

bureau international = mezinárodní sekretariát

collège de communion = komuniální kolegium

collège de prière et d'élection = modlitební a volební kolegium

comité consultatif de zone = poradní výbor zóny

comité consultatif international = mezinárodní poradní výbor

consécration = zasvěcení

conseil aux affaires économiques = ekonomická rada

conseil de l'Association cléricale de la Communauté de l'Emmanuel = rada ACCE

conseil de la Fraternité de Jésus = rada Fraternity Ježíšovy

conseil international de la Communauté de l'Emmanuel = mezinárodní rada Komunity Emmanuel

coordinateur local des jeunes = místní koordinátor mladých

délégué du Modérateur général pour la zone = delegát generálního moderátora pro zónu

département formation = sekce pro formaci

Dicastère pour les laïcs, la famille et la vie = Dikasterium pro laiky, rodinu a život

engagement = zapojení, závazek, angažovanost (slovo se používá víceznačně, konkrétní překlad je závislý na kontextu)

engagement dans la Communauté de l'Emmanuel = závazek angažovanosti v Komunitě Emmanuel (angažovanost)

engagement de disponibilité = závazek disponibility

engagement au célibat pour le Royaume = závazek celibátu pro Boží království

équipe internationale des jeunes = mezinárodní tým mladých

équipe locale des jeunes = místní tým mladých

gouvernement international = mezinárodní vedení

Modérateur général = generální moderátor

prêtre délégué à la formation des ministres ordonnés = kněz pověřený formací svěcených služebníků

règlement interne = vnitřní předpis

responsable de province = zodpovědný za provincii

responsable de secteur = zodpovědný za sektor

responsable des ministres ordonnés = zodpovědný za svěcené služebníky (zodpovědný za Asociaci kleriků Komunity Emmanuel)

responsable des questions spécifiques aux femmes célibataires pour le Royaume = zodpovědná za specifické otázky žen v celibátu pro Boží království

responsable des questions spécifiques aux hommes célibataires pour le Royaume = zodpovědný za specifické otázky mužů v celibátu pro Boží království

responsables des grands services apostoliques = zodpovědní za hlavní apoštolské služby

responsables locaux = místní zodpovědní

Statuts de l'Association cléricale de la Communauté de l'Emmanuel = Statuta Asociace kleriků Komunity Emmanuel (SACCE)

Statuts de la Communauté de l'Emmanuel = Statuta Komunity Emmanuel (SCE)

suivi = provázení

zone = zóna